הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הרב ישראל יוסף ברלין ברוקלין נ"י
Rabbi J. Berlin, Brooklyn

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY
M579

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1. בר"ה. 28 בר"ה 38 בר"ה 28 בר"ה 38
2. בר"ה. 55 בר"ה 38 בר"ה 55
3. בר"ה. 88 בר"ה 55 בר"ה 88
4. בר"ה. 92 בר"ה 88 בר"ה 92
5. בר"ה. 106 בר"ה 92 בר"ה 106
6. בר"ה. 127 בר"ה 106 בר"ה 127
7. בר"ה. 128 בר"ה 127 בר"ה 128
8. בר"ה. 157 בר"ה 137 בר"ה 157
9. בר"ה. 165 בר"ה 157 בר"ה 165
10. בר"ה.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

משתתות הדרגים.

11. אם 165 אל 33 224
דרגים לפי" תכוך נשלם את
המון לזקן.

12. אם 224 אל" 228
דרגים קרוטים. דרגים.
33 הסכום לא.

13 אם 12 דרגים לפי" מעגלות
אם 12 אל 31 = 31 אל
14 דרגים לפי" לא.
אם 31 אל 64

15. דרגים לפי" לא.
אם 64 אל 75 אל
16 דרגים לפי" לא.
אם 75 אל 89
17. דרגים לפי" אל
אם 89 אל 119
18 דרגים לפי" אל
אם 119 אל 152
19 דרגים לפי" אל

אמתות כי בדיקים
אם פרי עץ. בב

182 בב 3 152 בא
בדק מה". מאות 20.
190 בב 182 בא
בדק מה". ראובן. 21
214 בב 3 190 בא.
בדק מעבר מעלה ראובן
מרגלי מבשלם 22

228 בא 32 נשמה
בספר נשמה 238 בב 3 בא 23.
216 בא בב נשמה
בספר נשמה 232 בא בא 24.
בא 238 בב 32 נשמה
אבלמנדר בדק בא 242 בב 25.
336 בב בא 332 בב 26

בס"ד

בשם ב"ר יורם לוסק.

הר"ר משה ז"ל. כב"ר מאיר
תרע"ז לפ"ק
דרשה לקראת הרשיונות.

הרשיונות הרי יש עצם זות
השמים לזות הזורק והזורע
הנותן תורה והרוה לחשק על
שלו תהום. ולזאת הבר". פ.פ.
רשת" בתור קרוון הגלגלות.
ובאמרך הנותן תורה, אז נשמע
קול והמון מלאכים שהשיגה
מלכות של שרוף בגזרותם
הנותן לזה כתבו לא בלבו
לזאת בכל הכוח הבקשה מאוד

אומה" לכתוב יצא כמעט
ל"נשמה" ובכך חלק "נשמה"
כחלה בלב המלך עם
שאמר בתהלים (ל"ג.) כב
אתו כל ארץ". כב אתו
כל ארץ ובלבל לב. עתק
לב". ובכמו אלמלא אלו
ובלמה אב ובמעמד לו ובמה
ובלמה. ובאמת לו ובמה
ו-ה: לו ובמה ובלו ובלו
הכוונה בעצם מאוד כן.
בלב המלך עם המלכות
בדרך לבלבל על המלחמה
המב ובמעמד, ובמה עמה
לשרות מלחמה אלו אונו
מוב מאוד ובלבה. הבדל
שלמה מהמלכים אות בל לשבע
מלכי השרות, אל נוכם אל נלחם
של ישראל נוכם, ונוכם נלחמים
ובשלום, ובשלום אות השרות המלכים
הבב, ובלק בל מלחמה אל שלום ובמה
הבב עשם ולהבדיל, לא

[illegible] הלבנונים, [illegible]
הבנין בירושלים ובירושלים ובר
שדרך ובישראל גם כל עם
לא נמצא הלבנונים בין עבודתינו
הבנין, בירושלים שלמה הלו
שדרך מוריה בהיכל, שבשלו.
בעצים שרוך ונטוע, ואמנם הנה
בעצה הבינה ובר ובמנין הרוחץ
שהרוחץ שלא עקרון, ו
שבדרך שלו עצה להם מלשון
הלבנון אל ירושלים ובר שרוך
הבנה, ועם עבדיך שיהיו להם
הלבנון שלקה עבדיה בדלת עצים
שבדרך להם הלבנונים ושלו
בעצים, ובקר הבנונים שומר לחם
עוד על מלאה עבדו, ובר מ
ובשרון כן, ובקל ובמנין הבנין
ובל על מעוף שלו ובשר בעבודתם
ובלפי, שלו הלבנונים ירושלים
בעצים, ובר ומן לבדקו מעלה ולבן
בישרו כרוף בלוב בלב הבנים
הבנים שלו ומלכים. ובאמר:

אבל מה כתוב הר"
מן. אבל מתי יתקיים הר"
ובכוון מלוכלך יצלו. ולמה
לבד הם כשלא לומדים
ולשם. שלא בזה יומם
ישבים מסתכלים מלמה עלמם
ם לומדו תל. ל בומדים
הצבה הלו מומר קשה כוח
שלמ נכונה ו-ה. שלו ומל
תוקי, שלה, בזלה" מהב
המנים לרשנ ל מוה
לוה יעלי המשכל? מוה
המו אב" כומה המבסה.
ב מומנו המסנסל לבלומל
ה. ה המלבים לבלו
המלו מלו מלבו מוה
המלו, מלו מלו מוה
המלבים. לבלו המ
המלבים לבלו מלו מוה
המלבים לבלו מלו מוה
המלבים לבלו מלו מוה
המלבים לבלו מלו מוה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מ׳ ליהדים של שיטת עלמא
בעיר הה׳. רהה׳. שיוק ועד
הקרוהן ועמל.

ולוועד מלעים ליהדים
בקלמן כבמלמן ורבו
ורבו שבעת הדגן ובעלה
המלעים עד מ׳ כו׳ ולעמה
בסלבה בדרין לת׳ כ׳.
ועמד כה ובהקלן ועמד
כה בשרה שבעלם
הקלהה לבכוולה ועה
בהוגם. בכוון כם ועה
שלל מלעו הבשכנה ועמד
לבם כמלנם ליהם
ולגם המלעון. ועמד מלבו
בהשר עם עלעם כו עבלעם
לבן ולגם כו עבלעם.
בלבב בעלהן שבכבם
לבן כו שלנהה. כולם
בעמד של והשם ועלבו

בתורתן שלו כפם ומה
גדול יחודן: בראשון
בארד שנה הקורים / פ.ח.
ולל. בחיק הר ירושלים ופה
יודיר שיעך בכל הארץ ושבר
מעם הדבר / על הקורים.
מעם הדבר יוצא בחיק כולן
ילדו ושבר מעם הדבר ובו"
הקורה שבעים הקדה לעמן
מדבה קשרות / המ ראשון
לעמי הקדה / ווארבים -
בהשבר ... ירושלים / ברוש
לעמן ושבר / הדבר הארו
כבדבר הארו שמהשר מרחק
בקורים. ומר לון לרו /
סעדה נסעו מן / גבורים
/ בלי יום מושבר הארכה
/ ובאבה ושלו מעם
/ ובשבר לומר „שעה" נשר שלו:
מסתר, בודנרס, כלו: /// לעם
ריש מעל ומרק בבוו בשלומן. /
בתרא הקם / ושלה בו. ומרק

בזמן שהיה ראוי כבוד
ובו ביום ראוה המלשנים. ע"
ופי' ולשון יאמר שיש המלשנה
ראל"ת: ואיך שהם לא
בזכות ראבדרים פ המלו מלחמות
אם שהה התעבו ראל
סבקי ודרוש / ויומן שהה מעבר
מאת בזכות אבדרן ויומנו
בהמנו מסורת בעל בדיומן
ויאמר כל עלמה שלו ויומנו צו
ראמנה מעלמו שלו קיובקיו
המיש בלב שמעמד מעשה צו
כמו קן הבמעה שה הבשה
ראבדרו המנהים ל"ל. כמו להם
פרל המשה הקרשה בזכות
בראבדרו ומן להם כמו
שהבזיב הלשה כמה
לעלומים ויה לומר שלם
כלים מדם ראלים מעשה שמים
בשעה שהבמה שמנו הא.
לשם בהשו לנו שעה נשמה
מן בקרבן מדב שומן לשה

[illegible]
הו בדעת ובשלבדעתן. לעצות
עצבון לבבו ולהוות זרע הטובים
ובבה לבדים שובבים ו
ובשמה שובבה תמיד. ועבה
בעצם שלבו לבם ובשרו ועבה
בעשן? כמה לבבם בעלים
שעל שלבבו
בשרו בלבו, ומן שעל שלבשו

ולא הושבה ומאד הבבה
ובבה עבבתם ובבתם
בלבבה עבדו. בעצם (ד. מ.
ובו שבו עבבתם בה
בבבה בבבל בעצם ובבנם
בה בבבה הבובב. ובבוו
שבבוו בבבובבם. (ל. ב.)
שבה שבבה בה ובבוו בבבים
ובוו הבבוובב בבבעם בבבה
עבבבל בעצם בבבם בבבה הבוב
ובבב בבבוב הבבבוו הבבבלים

מלאו יחד אתה כי אמרם מלוכלכים
לך. בדרכה נגד אדם אלוה
ראבה, אמרו שאבד לה הקדוש
ברוך הוא ראשון ראשון בלבד
אובדן הבית הראשון שהרבו
בו רשע עבדו ואבד את
המקדש הבית, בהאמר לה
לאיה הבית, ואין כיוצא
בדבריך עליה אמרה לה
מה רב מאד לא יאמרו
שהמלך הבית אבד שמיקרא
הבית הראשון, ואמרו עליה
אשרתם, עדה אשר בבאר
בדרכה ירדה אל בקעת המלך
לשון אמורות על כל הקדוש
ברוך הוא ואבדן הבית ואמרו
כל הקדוש הוא - ואמרו
בדרכה אותו לאמר אל אבדן
הבית ואין לשון אמרה
הבית.

הרבה הרבה

אבל הרבה הרבה אנשים

אין כסף לזה. הלוי

מלבד עוד יום אחד בכסף,

כדאי עוד שהוא ושל הלוי

כמובן יש הרבה לוקח, על זה כ

שלא יהיה יותר ?? -

אבל אמר הדבר כמה לוקחים

כבר הוקם ומרגישה על המצב

אשה שלו בעיקר הרבה

בפשרות הבלתי, והמצב עכשיו

ואולם יודע הרבה, ולכסף כל

אחרי כרכים ויודע, ולפחות עלה

שהוא מידי שומרים כל דבר

מלבד מן ההתחלה אשה ולהם

מצב קטנות - כדברים

אבל כי אנשים הם בכל ומן מאוד

הדברים הללו נכתבו על
ידי אדם אחד, הרב מרדכי
בן הרב משה אלישר, ואמר
שמעתי מפי אבי ואמי
שהם ראו בעיניהם
ובאזניהם מה שנכתב
לעיל. יש עוד מעלה גדולה
בדברים אלו שהם נכתבו
מתוך אמונה לו יתברך, עם כל
הלשון הרב ובלשון בעיתון:
הלא גם מדעני הטבע
הסכימו עוד מעט מעט
הבנה והשגה ?!

מלבד שהם בדברי הנשים
על יום "אלה מלכות אלו
נולד" ובמנהגים מיוחדים הבאו
סותרים זה את בדברי עלמא
מיתמו ?" ואולם יש לנו עוד
ראיות רבות הרבה"

אמיתת כל התקשורות הנשים
ומלכותן מלכותם הרבה נשלמו
ועדיין הבור הבלבוק הזה

ולזה נתבארו המעשים
הנוראים שלה מהבית ראשון
ירושלים, ושלמה המלך
בחכמתו נשר מוקדם לדור
מדור לעשות המקום ולהכין
לשם כיון בדור המלך ושלמה
הבטיח ראשון לבנות בית
בדרשם את המזבח ובנו
הבית שם ואחרי כן בנה
בית המקדש והמזבח
בשנה הרביעית לבנות בית
ה' ובשנה השביעית
נגמר הבית ובשנה
ה"ל נגמר הבית"
ומזה נתבאר כמה הוא
מעלת בית המקדש
ומעלת ירושלים
ומעלת המזבח
ומעלת הכהנים
ומעלת הלוים
ומעלת ישראל
ומעלת הנביאים
ומעלת המלכים
ומעלת הנשים
ומעלת הבנים
ומעלת הבנות
ומעלת הבהמות
ומעלת הבגדים
ומעלת הכלים
ומעלת הכסף
ומעלת הזהב
ומעלת הנחושת
ומעלת הברזל
ומעלת הבדיל
ומעלת הבר
ומעלת הבר
ומעלת הבר

פעמים. קדורות שומרים
נגד כל אחד ואחד מצה.
הקדושים לאמרו עד שקדמנים
הקדמון השם הבדיל לשלו
כל הדורים ושמשו השלם
הבדיל בחלק הכמרים אלו
שלמשו הבדיל להתקדים
לשמש מקום ובדיל השלב
משה של ניהם אותו לאחר
הבדיל הכו שלב ונהותו
המדינות המובחר ומקדשים
לעבדה לפל מין אחרים.
לקדורות שלו אין אדם
בעבר שבדל הקדוש שלו
שרשלו ובלתי כל הדורים
ולו שמורו לילדים. דחוב
ושמלה כי ומקלו הבדיל
הקשלים הדמוך ומהבלבה ודם
הקדות הבאהב שלב ומלאמים
ומאי מלבדה בחיבה, ומלב
שמרו בדבר שלב ומקומה ומלב
להדורים הכנעני הבשמה

אלא לזה כי נתפרסם
אמתו. לזה אמרו סופרים
לקלקל, וגם שאמר על המשיח
לדברות הטלות, שהם שאמר
לשון הבנה אז הוא להם
הסברה הטובה לעבה, ולא המשיח
המשיח הבוחר הקדוש ברוך הוא ולכן
קבעו הסופרים לעיבור. אשר
ובקיאותו בהבנות המשיח אמת.
לכן אמרו בגמרא אמרו סופרים
קולל. מה אחרונה הסברה "אשר"
והסברה הטובה היא "ושמו"
בדאי לבוא אחרו כן לעיון
מעניינה בהמשכים כי כאמרו
ושמו גם אבק לבוא ושמו
ויהיה אמתה, ושמו גם
ושמו גם לבוא ויבקש אור בעולם
ויהיה אמתה.
ולהוא מה שאומר המשיח אמר
אלו ושמה" ובשאומה לבוא
מעיבה ובהסברה אחרו ויתפשט

"המלך שמחה"
מתוך שמחה שמחה לב רבים
מי מוכן לו" המלך שהוא
כשלך לפיו הלבנים יש
בעצמו ויש הקשבים / מתוך
שלמה מרבים אל שמחה
מלאו ידיים" / הם לקבל ידיים.
ומשם "ומלאו מנין" שמחה
הקשר הבאה - "ומנין"
בלשון אלו הבאים הרבים
מרבים - מלאו מר ווות"
כי לאו הרבה הם שמחים
שלו מאוד כדרש רבים.

לפלים כאשר הוא הקדוש
המלכות הבינו בעבודה
אבל / ובאו כי על ובאו
הבינו אותו הלבנים
אמנם כבר / הבינו
שלא ~~[illegible]~~ . הבינו
ראו ולא כי אלבנים ראו
הבינה הבינו אלו /

מעבר לים ויש הרבה אנשים יושבי
ולבדו לבדם אל הרבה
הרבה בנות שלו הם לבן

קשיים ויש שם בדידות
הנבר, וגלים הרבה ולא רחוק
הבנות, ושבת ושם אין שום
יהודי שמחלל שבת, כמה היו מוכן
לשלוח ובנות מוכן וווסטרמן הרבה
יש בית כנסת המנהל ומנהל
אבל אין לשמור יום כפור מוסדות
יום ויום בלבד אחרים ויום הלשון
כמה פעמים איך הם הבנות והשלח
מוכן אבל ויכל המשפטים יום
שלו ומה הם תלמוד תפילה
מאורים, הבלבד מלבדם
ובתיהם הבשלתם קשיים ויום
כמה מוסדות יש לו
בקשיים בירושלים מוסדות!
בלבדו לו. כי הלו יכלה כי
מלבד יהדות הבדות ומדרש
הלבוש לו מאשר.
אבל מלבד הנעים הרבה

לכבוד הרב" [redacted] שיר ווארטין
המלך הטוב יברכנו!
הנני להקדיש לכבודו
הרשומה "שטרן נתת לי"
שאר הספרים "הדרך אמת" ו"
הקטר הסמוך המאה שלישי"
הרשם הם לו לתקנה
מאוד, לתקנה שאר אלה
כאשר כי תרשה עדותה
ואיש ישראל ווש שלו
מיטיב מי אם הם שמצא
מלו, בדרך יעבור המון כי
מאין מלאכתו ווא תכה ?!

דרך ה' עליון

מי כה תלתה בעת שעיר לשמח
בעת תלתה בעת שעיר שעיר מן
לשמח בדעתם אודם שמחה מן
כמעט עוד ולא יהיה.
ושם בעת שעיר שעיר מאיר ויתן
הגיון שלא היו מדר.
ושלה עוד.)

הגיון הכון יעת מ/ מדעים
ל עליהם הסלם מאמץ. יוקל
המלך לשעות בעת עם הדעת
/ מה יעשה. שו ומל ידע
/ הדעת שלמה - ומל יבא
שמצו תורה עכלם / הכמן
תורה תלתה בעת שעיר
/ שלב לובם ולשמח מעבר
עוד / ולהיות אלהים הם
ברב הדעת.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

המלחמה לפרוצם המלכות
הפרכה בגלל אשה ובעון
להשגיח יותר לשם הכלל ומן
שתוקל, הוון פוון מ ויעשה בתו
מעצם ואינאות מל המלכות
לאמיתם, פירוש מי ובעלם
ולא ושכר אליה הרשע שהו
הרשע ולא בהוותם, כל
בעבור יורד והשאר הקרובה
בכל לוקח שרצם הבלשלם
ויו הנשמ בלוש לשורה
בזוורה לבהונר ואשפטים
מעלם מל כ הלוות הלב, ויעלם
כוונם עלכל הרוב ורובם
שלאמם. הוכרם ישנם מעבר
את הרבה בדב הטאות ובלבה
לבהשוש אז לשם תובם
בשבטל מם ווכם ר ולכ
שהמלוות לרשם ולשלב כי
הבוונה ישנו הרבם
כי הנה הלבבות ישלם

הלו, המורה שלהם
הדרים, ועוד יש הבינוים
מלים, תרגם הרשתם ווו
שלו בשנים.
גם על עניני שלה ליעדו
ימן לפם שרק (ר"פ. אל")
נשתם כו ומלקחם דבר
הפשו ודברים ישר שעיה
שמשלו הרושים. שיעד
הוגים ישר אלא ליעד.
פירש ענין שלשון. אד
ולתרגת המשנ שלו ישר
דרכים שלשון ופל ישר
הוגו מן פשטים השרים
ווו דרים גלולה פלא הוה
ונשלו השוק ווו שלהקל
שלו מתרוק על השוק ל
והשרים ומר ומר ים
לשנשה ודמ גם ישב
פלרים ופלו מרבתמ
ולקק הדרק לו ועק שעמ
כמב ענ הקלנה הרים שעמ

ואחר כמה דברים כתב
רש"י "שלח" רש ושתאוננים
מדרשות לפרשות הטוב
והשבר
הקב"ה והמשרתים "מודעים
לו בדעת לעשות הקדרות"
הקדוש ברוך הוא מודע לכל
מה שיעשה הבריות שנברא
לא לעשות לו מדעתו שלו".
רוש לוון מאמרא נקיה
נקיות לבנים" הבריות
המבטחה לקרוב אלו
כי הבריות מוו המבטחים
שלו הוא הוא מדעתו
מהמור לשמעם מדר מעלו
מרגלים, שלמה רעה
לעמודים כי מדי ישקיר מ
מלשנות מדות לבמה, חוקל המקום
שלבדיו לרמות בומר בדרכו
לפי ישלם מעלים רש מדו
לבדיו בדרכו יפל בעבדיגם
מן הבטחר המבר בלן
ישפל בדולם.

קורעים כו' דברי. ע"ד הלוז
שהתנדם הקדמון בתורתא
יש ויבור המלאת ויש הקבוץ
ותמוש, יש שאור כך
בשלשון ובקול, המר יחידה
גם כשקר לא הבטיח המשבר
לה, כמו מוחקל לשהדר
שלשמהשר יאמר לאמר
שאר הם נשמעו כך. ואו
ומאר שנמת לה כמו מוחקל
לשהדר תשר כל התרבה
את שהמו מן הפרמלה
בה" קסה". / בהל צוה
בדרת ר' המבדם לבשל הבמלן
לשהדר לאו שמת כי בדרה
כמאמר הקדמון הקבוק
אל המוש מלשון בדרכה,
שמש שלא הלו בתורה,
ומאמר הלא בתורה הם
בדבר לבלו השלשלה
שמשל בל כתו לשלה
ומר הקבוק.

הלכה כו כן לבטל גם
על שלת חלק מהבית בפת

שאר הקרקע המשותף ראוי
בכסף כמקום הפרנסה
שקרקע זו המה משותפים לכל
שהם לגלות שהה בתמנו?
אם קשה בעת חומר הקלע
על כשר כמה מהם בהמה
כל שכר, בתמנו ישרד
כלל רחמים מלא צפה
מרוחם הבריות? ל יכ
הקב"ה לרחם כל חוזר
בכסף כמקום בעבר של חוקים
אחת כמקום, אם כל מלאם
מקשה לשלם שני דברים
לחמר הרוצה שיעלה, הלוי
יכה כמקום ראל כמקום של
מלכה, הבור בלבד. שון
בהברה, חבל ראש הלכים

מודעים לתושיה מקל,
משלו לקונה מלכותם
דבר עולה בשל הכלה
עמל". כי כולם לעבד
לא הרים - לעבד עבד הרים
לבנים הלקו עם נשיהם.

סולל דבר אות לתשע ובון
ואולמנו לעובר אותנו
הצבה שומנו ולבדים כי
הבית מורה הדשנות נעבדה
הובנו ואשלמנו לשתות
בדבנו עם יהי בדרכים
הכלים פעמי ומשלחים
לבשים לבד אחר ולבדים
הכלים. כי יש יאנו
בעמוס לא הצבתוק אור
לא המשכם הרים שלבים
שבה עלה ואמרתי
הכלים לעבדים
לבשרם אמר לבה יש

27

פי יושם בגלי תורה
ושלח, ויושם ומבוטים
לתרגום רד; ושלח יושמו
ישלר הבתורה לשמה ביושם
לתרגום השונה, ויש לו כדרה
ומשלח לתרגום בלשון הארץ
הקדש, ואמרו לנו
הקדש "תרגום"
ויש לקרא גם תרגום
ושמעתי, ולא ולקרוא עם
גם הם תרגומים
ומלשון הארץ
לקרוא ו ויאמר לנו
תרגום אונקלוס
הגר.

ב' ג' ה' ו' תרס"ד

(בדרך ארץ לה.

הוא תלבש לה, לה הוא לבש.

אם לה תרוץ השחורה בי הם כמו הלבן?

ר' הבריקל, כי יודע כוונת לבש
שלמה, בדור הצה, יוקל תמה
מבו בלי לה שלבלבל אל הבריקל!
הבדם את הם לבש? יותרו שהשתות
הדרוש עשה הם בתוך המקל
ולו שלח מוסר בתחומים ל"ל.
מלבד לבש (קח.) לגם לאורך המקל
הם חות בדרכו מפסיר לגבם המקל
ל מבנה נעל? כמה יותר הם לבש ו
הוא בי בו מעלה?
אבל לגל הבשיר, כי בוודאי ב
ל ב לשיוות שלים בולם לעבוד
יד הבלים בעבות חובותיהם ולא
לעשר שוה הם לעם יבלש לבדם
ב בחוק לגם יעב בל

בי תרדקי הוון
מתלקי בתולאי בדמיון הוון
בגלל חיתרמ ואשלו וכ"ל ובכל
חיתרו ש"ל" ובדרגות ל"ל שר
ולדם לא עם שר בל לבמ"
אשלו בדרגת מקדוש. ולא המשל יאנו
מתלגש מאיך מעבור אנו בדרגת
חובות ובשלב הבולמתם לנו תוהל".
ובברמ חות בדרגתו מעבר ולזל חות
בדרגתו חבכבם.
ולגם חות חמעה גדולה בדרגת מקדוש
לשלו מלגש לבלתם חשבם ו
בכם אור לגש להתלוז כי הבדרגה
של חמש, מקדוש והמעה גבוהה
מחמש, ובמלגש בלגם עוד שלהם
חובם ובשלו לא כנו שהשלמ לא
בדרגת מקדוש אחרת חות אנו רבנו
בשלב ומה לא השלבם מקדוש
עם לא רמ חמשם לגמ
כמלו לם, בשלב בדרגו ומשלב
בלגמ ש השלבם נבם שמנם

מה שהרבה מנהגים אין לנו כמו
לא שייך אמת מנהגים לא שם
בהם אלו בלי לקיים עשרים
מה שיאמרו לי. הם בו. גלוים
ורמזים יש שם. לשם. גם בלי
שום טעם ידעתם בלשונם מאוד
בהתקלו ובדומה יש לזו מקום
בהלכה אומה? ורבותם
ובכל זאת לא בהתחשם. כמו
שבמנהג הבריתא בהלכה שנקרה
שלום המלך בן מאיר בדרוי. ע"ש".
לכן הי גם שאמרו בהגדה לאמו
שלום לו הי בלי קיים המנהגים ולא
שלום מקום בל ווהו בקרב לו
מהלכה לא בשום מקום ובקרב
גם הלכה שבדרום לא מקום בהלכה
בכולה מקומות ובדרום אלבלי יות מקום
אלמה שקבל ובכן לחלוקה ראמנם
לא בשום מקומם אלו ומשלו לו אמונה.
לכן לבדה שבדרומם לא סגרות ובעצמות
שלא לא הבטן מאמנה בהמתם".
אלו יומם מלבלם בלל בשום מקום

[illegible]

[illegible] אמר, שלמה
המלך ע"ה שם סדרון אחד לו בהיכל
המלוכה ובתוכו כלי נגינה, ובשעת
הנגינה היה מרים הרוח
ומנגן, ולמה? רוח מלך בלי
שמחה אינו כלום.

ואנחנו לבית אלהי אל"ק שבתי שמ"
לנו לנו מלוכה כו לעו יעלב
מקומשם ומשמו מרנים, ל"ג בפו"
ל בנלים מרים, מקרות ומלאכים
יד בו מרים, בפלגים לשבחי-
לשמו אבדו בלגבים ושמ שיעבדו ל"
מתנו ל"ל"ו) בכו מוקמן עלו בכו
מוכלים ר"ל. כמבשיעמב שם
סרים לעדמיך. ומכו לו. ועל מו
לנקר? נלקר מעל מוקמים
כמו בשעמב לו אדבנים
ומן ומשם מו בלים אמן כמוים
ומב בקבב בשמל ומן הבדרכ
בלו מלו בו מש ומשם
מלמים בשלים בלים בלבמו

שם ה' מקבל שמח לעשות
מלאכתו, ובשמחה ולשון משמח לב
שלומים כמה שלמה:
אך שם ה' ית' לעשות נגלה
בעשיית מצות. כמו שכתוב ובמקום
ראשון כו' תלונו בדרכיו המשוטטים
בכל הארץ. אשרי הדרך המצוה
מאירה העינים לעשות מצות ומשמיעים
ומודעים לבני אדם ומשמח לב, ומשמח
שם ומן ומאיר עינים לעשות מצות, ומשמח

יש עצה מעשית בדבר
שיש לחכם ולדמות אם
המעשה אינו הלכה ואם
עליהם מלאכה כי יש בהלאמה
הלכה אז עדיה ע"ל הסמוך
המעשה". כך אמר הגאון.

ועכשיו לדעת גדולי הדור
ואם ודאי אמת, כאשר
שמעו ודאי אמת בהלאמה
הם יש מן מאה אלפים בדור
בחיתומים, אבל יותר שלבל עם
גדול מהמתים, כאשר ידעו
כמה הם כדבר להשאר המופתאי
אלה יום אינ יודעים לפם מעו-
מקומם. מובל מלאמתן יש
בו עקרות בעצה כמו שכתבו "
המעשה: מעשה פרץ על השמש עמדו
בדבר ראוה לו מעות מובהו
מעם". מה הו מובהקן ולו הר
ואולם בזה אמר מוכ מובל
בעצה כי נלך הם עם מודרכים
בעצמו ומעמן בהמצומן לשמה".

ב"ה. ליום ראשון לסדר בראשית תשל"ז
רמ"ח. "בשלח" ר"ה פרי תבואה
בשבילה לפי מה שיש לנו אין
לנו בהמה אין לנו תבואה לדברי
הכל אין לנו אמונה לא לנו אמונה
לא לנו אמונה ברור לפי מה שיש
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא
לנו אמונה אין לנו אמונה לא

35

ונהל מעשה הפתוח. ולא
תלבוש לא יעלה שלמעשה
ובגדות שעוד בתוך.

בפשט

כמו כוונתו בדברי
הקדמון כי אי אפשר
שמעת אי אפשר ויעבד
ב.ד. ראוי יחל הסכנה ויעבד
אדם, ראוי של מעשה שמעה
אי אפשר אפשר ראוי, שלא אין אי
הפשוט אבל אמת ישראל
מבוקש אמתי, ראוי, ולא
אי אמהה על אדם, ראוי אדם ראוי
אלא אי אפשר ראוי בהשגחת
בלב, כי ראוי אבלה אי הבטחת
בדרך שהמו מהלכים מה שאין?
ולבם המו כמו ולבם מאלבל
ומבלי מה בטחם הבדרך
בהשגחה. ושעשוים מעלים שלו
לעבר, ולבל ראוי לה הלבם מעלם סובבים
מה ולא אמר אמנו אמנו
שלנו לבטח הפנות לעבדה

ידיו מלאו ידיעותיו ולא יכלו
לעמוד בגבורתו בעת הצרה כידיעותיו
לרוץ לקראת מלחמה כמלחמתם ולא
הצליחו לעשות כמלחמתם אלמלא
חזותם לבדה ולא עצותם.
ולא נתרבה מלחמה ומלחמה
חזו הבה לך ארח הדרך הישר
לעם יצא הבלי הדרך בדעת הבאה
מלכות ומלחמה על מדינה ומדינה
הבדרה. לא נמצא לשום קיומו לדעת
לדברו אבלו לדבוק על סמפשמעו
ולבה מיהרו ומתרגים חמשים מבחרו
בלו ומבחרים מרבה ופרוא מעמים
ומלכים בידו המלכים המתגברים
לא מצאו ומהם על המערכה
ובגדים הרגו מאבד ולא מצו
לעמוד [redacted] מאבד ולא
הגשו ובאו הבעלים המלחמה
הבדרה לא הגיעה המערכה המלחמה
ומה? המלחמה לבשר שבאה
בידו שלא נגמר המלחמה ולא
נגמר המלחמה עד לא נגמר

מהמעלה ראיה לזו מעל
לה הם הסדר עין) מה שיו קבועים
ולזו לא לסעלה הה הפלה שלו
בכור לזו בדרך קבוע
מעט הסדרה שאנו רואה.
ראה שלמן הזו ועצמה, כו
תוהה המו על מה שיו [redacted] קבוע.
ועשיתם לו מאד מ בשעת כל
מה" לאמר איש מודעות לפעל:
קיבה על הם מעשה הזו יש
הם מלאים פשלש פשלם
לבמן, לאישה הפלאות יש
הזו שאל מקומות מוות
מקבה לפל הלוק.
קיבה מלה מלבדה לה
לבב ראה:

בשלום ב"ה. יום ה' השבת בו לעת
הספר "לבת עצות" הנדפס לשון

ברכה ל"ה" ליה.

כי עלות הבוקר נתנו מקלי הם.
ברוך אלהים שעשה עמם
נסים. ונדמים שאין
נסמה עדם שלא נסמה עדם

(ווארש ב.)

כמו [redacted] ל"ה הנדפס מהר"
הקלה והמצל הרבה עשרים פעמים
מאה קלה. גם המצל אלי אל בכל
הצה ל"ה ברוך בוא מה נאדר
הבדר הבאתו, ולזו לאמים בלעדי הל"
בלי שמר שדה ועלו הבדר הבאתו
ומה ל"ה נאדר בלעדיו עבור
מה שאינו ל"ה נאדר בלעדיו.
כי גם הנורות הבדרו שלו בעבו
ל"ה עשוה לאור על הנורה
ל"ה מאשה ראשונה. ובכל הדשים
הבאים עליה הנורה בלעדיו ואור

[illegible] בדרך הטבע

[illegible] אותה [illegible] לה תרגום

לאמת בדרך הפרנסה ישראל ובזרע

לא השפיע מאומה. [illegible] אלא

לא יגלם כי פלגש, שמשון". אבל בדור

לו הגיע מדרגה ישרה שבגיותו אבל

בלי ספק בתפיסה לעשות המבוקש

עליו בהתכנה ותשוקה בפרט הסיון גם

מבלי הרגש לא הפסל. על מאורב

המבורכה הקדושה מעלותיה בדור

אמת הנשים לא השכר אחרת ורד בדור

מהפרוכה הקדושה מבדור ובדור ורד

מאחרון לאבותינו לא עלומה, כי בכל

שובר ורד הנשמה לאבות כולנו אבדה

בו הבטן לכרסם ובשר ורד

מרוחה, [redacted] ובוגד לפרנס

לשמלו יש שמשון תשובה עשו

תשם, ורד מה הנבואה המבוקרת.

ורד בשמים הלוחות לשמה

הדובש מתוק לבו לבו לנשל

בדבש, ורד בדרך שמשון בפר

המבוקש ומלשונה בחות המשפט

ולדאות הלכה ולמעשה.
על ידו המדינה ושלו להתנהג לאורה
ויש ידע ידעתו לו הרב ז"ל. ועוד
מה שלמדו מאמר חז"ל בדרך ארץ ותורה
הקדמו דרך ארץ לתורה לעבוד
שלום שיהיה, להתנהג לעולם בטוב
בדרך של ודע ולפי הדעת ושקדו
שלום ~~[illegible]~~ ולהבדיל
הקב"ל לעם ישראל בכמה דברים.
מאמרו שלום המדינה ומלכו מעכר
הבריות, אז ודאי שיש מדות
הדרכים הלל הבדיל לתקן הבשלה
עליו ודבר אחר בדרכו על הבריות,
אשרי האדם, ואשרי הדרך ואשרי
על הבריות לעשות בדרכים טובים
אמת, כי גדלה הקדמה" הוא
הכל בעצמו עם הדיוטות, שלא נגע
בהאמר הבאתורה ויש הקבלה לאמת
שלמדו אז ודבר הדת לעשות הראות
כי כל יודה לאמת ותשמעבלי
ישלו, הלא עבל אז תלוי אשרי
אשרי: ועכשו שומר הבטחה

[illegible] בדרכי [illegible]
[illegible] לא הרבים [illegible]
[illegible] בהמה, וכיוה [illegible]

[illegible] דרכי, ולו יתרי שלש
הלא [illegible] לו [illegible] ועוד יתר [illegible]
דרכי, כי שם דרך שתי תפלות ושם
[illegible] כי. הדרך הכפולה המון
שנה [illegible] שלא
כמו [illegible] הדרך המון ומלא
מאד מלאות יום שלה [illegible],
[illegible] יתפרש מקומו דרכו ומלוכ
[illegible] שלש עם מאדים שנים
[illegible] דרך, ועוד יש דרכו
[illegible] אם [illegible] שהמה [illegible]
לו אל להביר אמלו [illegible],
[illegible] רובים כוונה תוקה [illegible]
ושם [illegible] שמרו [illegible]. לו [illegible]
ודשלים [illegible] אמלו שלו [illegible] להם
[illegible] שלים [illegible] אם, [illegible]
אמלו שלו [illegible] מאד, [illegible]
[illegible] יתבו שלו [illegible] [illegible]
יש [illegible] אם ושם ובשלו דרכות

מעלים, כי יש כמה מהם אשר לא
כל שעה יודעו כי כן לא משו, ועם
כמה הבנות שונות ואל מקומות
מושלם, ויש כי אחר עקבו אל אור
ואל כל שונות שלם לתוך הדרוש.

שבת שמעתתא בזיך אלהים אשה

כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין ק"ע.)
מאיר שהאשה כולה ערוה לאיש
שמקרוה. חיבל שלא ראתה
שאר בלי איזה לבוש צנוע. כי
גם מי שאינו מן אשרי שמקרוה
יחשב לו ערוה ראשה ואם מראה
לבוש שאמרו חז"ל "כולה ערוה".
בתורה שהשיו הבגדי שמרו הלו
מאדון עקרה מאלוהים ברוחו

בשמעתא נמי שכולה ערוה שלא,
ראשה שלו אשה בלבוש
שלא לראות אותה מה שהשלים שם
הבגדים אדם אינו לבוש עקרה
שלא, ולשמעתא מאדם בדבר עקרה
ראשה, כראשה שם סתום (ריש.)
בתורה שהשיו הבגדי שמרו הלו
מאדון עקרה מאלוהים ברוחו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
ודבר הזה בבית שלו שמו
שמעון [redacted], הכהן הקדוש
של הקונה, ואם שלא שמעון
הוא לבד גם בראשה אמר הכ
אחרי כך הנשים ראה לבד
[redacted]
[illegible] מדברים
[illegible] בדברים
הכהן אמר הכל, ודבר
[illegible]
[illegible] הכהן
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ר' משה הדרשן נולד.

מן הזכות לומר משהו
מה הדרשן השלישי
הוא מי, ולא לומר הדבר
המעט ביותר מאומה-
מן הלקח הנה, ומשם ומה
חדש לקחו, אי אפשר
מאבי שלו מה רוצה, אלא
מאבי מה מהלוקה:
הסיפור המלא דרשן
מלא מתה בן שנה עדיין,
כי, שלוש מאות דרשן
המתרגמים המתרגמים לפני
הדרך הנכונה לא שום
שבוה הדרשן, אל אם
מאבדים הלשון דרשן
הלשון.
"מלוה להרבות
הרשלה שמחה, ערכה הדרך
מלך מחשוב דרכן שמו
מסמך הרשלה" מו שכר הבאה

אין תוארו יאמרו בעל תשובה רבו
תלי בגדרו, בא אומר בשעה כן
כמה שיעמיד בתורה ובמצות ובמעשים
טובים, הבאו ילוד אשה הלקח
אותו שלמו תהיה בעל תשובה.
לשונות אמיתה בדברי חז"ל ומאמרם
שאמר הקדוש ברוך הוא לבעל תשובה
כבר כי המלאכים בזו עד שכרות
שלא נשאה בדרותיהם כמאמרם
ז"ל "אם עה" כל הלשון הזה
אמרו כו. ולשון ויתר המלאה, ושאר
אמר לאומר "אמרות יון" לתרגם
אל תקרא "[redacted]", לשון מאר
הפתח בתורה הוא שבר
לאמר הבא ותרגם, אבל הכל ומאר
כמה מאוים. כי בלי ומאר
ובכל מאמרי אמרי אמרי אמרי
" אמרות יותר בלבד
שבכל ומאר בלבד אלמות אמרים
אמרי אמרי". הרוש ובאה
בהשקר כי ושבה תחל ובאה

אל כולם בר לקוי מ
ודות סמוך כו לאמו
לקדוד ודשה ל מ מוקן
המלוקים ושכ מאדה
מסלקים ומעלהמלוק.
ואמר מודים ל כמשלש
ל מעלה מלים ה מלמדים
בלשון מעלה מלים מלמדו
כי מל אמרו, מעלה עלים מ
ומים המעלה. ומדרשים
קמו מעלה מלים ה מלים
המכה ב מלים מו ומן כי מל
ומכ מלו המו מו מעלה עלים
כי בדור מה מלמדים מ
המדמים מעלו, כי מלקו מלו
לעלה ומו מה מוכל לכם ומכי

כלל ל בקר ברכו הבורה
ברכו, מלים המה הכל בדבה
ב מלל ומלמדה, מ
ל מדמים מ מלמדה ומכ
מלמדה, ומכ מו מלמה

[illegible]
[illegible]
[illegible]

אלמנו כו' אם הם לגוון ותנש
בת הפרוזבול מקבל תוך ושובה
ובתי דומה חוזר ומנו ושאר
מה לרשות, ויש מחלק עוד
חובלי המדבר ועוד הוא לו עצב
שבו הכר המלכות יור הקונה
ובתי כמנת יפר סלו מלכים
מצוות הבנים ויש ומקלים
כמנים עליהם עוד הוא
הקונות ש מלכים ל
מלכים שיש כוחם לצד
ובתי כונה יפר הו שוה
מלכים בלב מלכים
לא הפלו שלש מלכים כיון
הם הבנים למה כשנה
ובלה לשכ ונה הוא ונש בשוק
מלכים ובדבר ונה הבדי ובן
כמו מחוקים למה בגלו
מצות שבות לנוטים מלכים
שלב הפנים יפר מלכים
כמלה לכחומים ל מלכים

מלבד כל זה ב. אחר
שהיו הרבה מלבד אלה כמו כתוב
בדברי הימים ובספר עזרא ונחמיה
ומלבד אלה עוד הרבה מלבד אלה
אשר לא בא בכתוב ובמלכים
הלא הם ידועים הרבה אי
הרבה מהם אשר בא בדברי הימים
ובספר עזרא ונחמיה ומלבד אלה
עוד הרבה אשר לא בא בכתוב
אמנם אמת הדבר אשר בא בכתוב
אמנם אמת הדבר אשר בא בכתוב
ומלבד אלה עוד הרבה אשר לא

הוצלה מן המים ומה כי תמות
דרכי קלה ושרים פעמים רבות
שמות מות ובזוק לומר הלל
הקדוש. ולא ושלם פעמה רוחי
ונמה. בלילה הבדרים הלא
כי הלוות בל הקדים שלומה
בל הקדה הבה סעדה שדות
אלו הבה מלבד מן ובמה
בל הקדה ושל לבדך הבל
הבה הלוו פרים. ולפל
כומרים הקדמה, הלוות
ונהה לשלם שם הבמה
ל סמרים שרפו הקרבן
הסעדה הנעלה ושר
"הקדה מן הסלע הבדה
הבה ושל הבה, בנה
הלל ! הבדה הבה הבמה
הקדה הבה מן הקדה
הלוות הבדה הבמה
הלל הבה הבדה הבמה
הבה הבדה הבמה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מקרה על הדרך.

בס"ד ב"ו" ד"ת שלום הפרדס
דרוש לכ"ק.

אב נהא הירמיה בתלמיד
בת לדיק בתו סת
מובדכם ריבינו. ותמצאנו.
אם ד" דורש מתוק כיונם
ידעת מה שכל מוהבת תסד
ואמר לנת ואמר ל.
ומאר ד" לא יקבלים לך
מאר רבה" ד ד שותב
מוכר לשלי הכלים מו
ובמוכר לשלי בוג.
כב מלו סל ואמר לפת ומר
ד שלי המלוו: ריסון מסל
ומלוה לפת, מלמנו הבקרי

לחיי הבה"ל. ומה נעשה
כדי שלא הדבקה בחסר ותר
מעשה הבדלן" ליעד המון תלמוד
אמתה בלי גרמות, ליתנה ואיו
ואת ידעתו נעלמה) ולו ליתנה
ונעלמה ואמנו ידעיר מה
נעלמה. לחיים ...
הבדרה בל". הלפיה מאות אנשים
תא ביה מה מלת מתל בחסר הבדקה
המדר לאלה. ...ים ונאלו
ידע הבדמוכל" מלה ד ומעלה
...ים, לכל מקום מתש
הסדר למעשה מיה מיה
מלמה מל הבדה" על מה
ו מהבדה מלכ מקום המאים
הפר הבאמו לקבר הלו לא מה
מלא הבדה" מישר מדה
לבוה כו ותר בדול מלמן
מל מה מישה מלוה הבדהמו
ותר מה בדמו, מישר לא
מלמו לה תבמן מל מעו

המצוה שיש בה חלק מה
הקלה לפי ראות עיני המצוה
שיש בה הקפדות בתוך מה שהוא
הפרטים, אמנם כי בזמן
כל הדור, שלא נמצא הידיעה
לא פירוש בלשונה ומה הפרטים
ובשלמה הידועה לרבים בפרטיה
ושם, בהלכות, ומהרי, ולעבודה
מה הפרטים הם פרטיהם
שלהם, ומה המצוה שיש בה
מה שיורגל לפי, כי שם פרטים
לפי ענין ולפרטים:)
הנודע המצוה
מצוה בהלכות ומן ידע בזמנם
הדור ובקשה לפרטים שונים, ובהשוקה
ושם, מה שהם יודעים מאוד
הדרך לא הלא מצוה בדרך מצוה
ומצוה, ומה נדרש פרטים אלה
לעשות הם הם מצוה אלה
לא בא בלי פרטים שלו מלוקים
בהמצות בהלכות פרטים אלה,

ומי שהיה מסתכל בהם מעט בלבד
מצאם, ראשן כי עם הארץ הוא
שאינו מודים בדברי חז"ל ובדברי
הנביאים, אבל בדברים אלו
הם מודים ומקבלים אותם
ומאמינים בהם, ומי שהיה
מסתכל בהם מעט בלבד
מצאם, ראשן כי עם הארץ הוא
שאינו מודים בדברי חז"ל ובדברי
הנביאים, אבל בדברים אלו
הם מודים ומקבלים אותם
ומאמינים בהם, ומי שהיה
מסתכל בהם מעט בלבד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] בדרך [illegible]

[illegible] הדרך [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible] ירושלים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין בה הסולל שום דבר
ואמר ומלא מן המקום לעשות
בשביל הנשים ואין שום חלל
שום בדבר שלא ומלוק מדברים
מדברים בדבר חלול שבת. כי אדם
עצלו ומבטל מזה. כי לא כן
ודבר. אלא להבטיח בדבר
בהרי חלה. ואמר שם. אלא
להבטיח אדם המקבל, שלא יבא לידי
מחלוקת בין בשביל הנשים על הבדרים
הללו אדם לחוזרות ואדם ומבטלם
אלא שבת יוצא לתבורו, אלא
להבטיח בדרכים אדם בל ומשלם,
אם המשים שבת יוצא לתבורו
לחול ואדם כי אדם אם לא
הם אלו הנשים ולא בלבד אמנם.
ולבטל אדם ומלא חלה ולשם
מלאכתו ולקוח אלא כמו מלאכה,
ולבד מלאכה מלאכה. לא
ולא לשלמה". בחול בדבר
בחול יוצא לת בדרך, ובחול
בדבר בדרך שבת יוצא לשלום"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

50

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הרבנים [illegible]
[illegible] ברוח [illegible]
[illegible] עם הדברים
[illegible] שלום [illegible]
[illegible] הרבנים שבעם
[illegible] ראש [illegible]
[illegible] הרבנים [illegible]
[illegible] הרבנים [illegible]
[illegible] הרבנים

[illegible]

[illegible] הר"ר יעקב, כי הנה [illegible]
[illegible] מאד מאד כמו כמה
ירושלים מאד מאד יותר
מעיירות קטנות יותר הרבה
מאד מאד מאד. הלכה ויורד
[illegible] בעמוד [illegible] מאד מאד
[illegible] לתמיד, [illegible] ומה הקב"ה
[illegible], רבה הם בשרפות מאד מאד
[illegible] הם [illegible] בארץ רב
מאד של הבדיות המשוגעות
[illegible] בעמוד [illegible], [illegible] יותר
[illegible] בכל מה. [illegible]
[illegible] מאד [illegible] [illegible]
[illegible] לתמיד [illegible] בין [illegible]
[illegible] כי נפשם [illegible] מאד בעולם [illegible].
[illegible] בקרבו [illegible] בדבריו [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המוקדם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לכן

אם כי תחלה במין שלא
יודעים כולו על בירור תורה סוד
בטעם קובל עליהם בשעה ראה
אדם שלמה ירה שם שיעלה
ויבא לדבר בלשון הוה שהרי סוף
דבר שיבא לידם בעל אדם
בעצמם שיעלו הוה אמר אדם
כמורה, ויש לו לשון אדם
בעצמם שיעלו הוה אמר יש
לדבר תורה הפירה סוד
דבר תורה לא שייך כל אחד
לדבר, ויש לו לשון אדם
בעצמם שיעלו הוה אמר
לדבר תורה הפירה סוד
כמורה בהשגתו ובתר
בהשגתו ובתר
בהשגתו, שבעצם יש המורה
לאמר דברה. אשרי דרכם
דבר בהשגתם הראות שאם
כי נלמד הדקות לפני
ובכי אמת תבין תבלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומאז שלא נתבטלה
מלחמה בדת ישראל עדיין
ידוע לנו שמה שהיו מתרגלים ואנו
הפשט יותר מדי בתרגלים לעשות
הפלגות יותר מדי בהתפשטות ובהפלגות
בדת לא. ואולם בזה כי שתוב
הפלגותם שלא ובדרכם שבו.
לכן הנני לבאר לו ובלי ספק
לפעמים הפרסום, ובלעדי ויתרון
הפרסומים כמה לדורות ד' רבים
כמה מאמרים ארסיים, ולא
תולה כי הנני כותב חוט הדובן ובודה
ושרד הנו תלוי על שדות הלבנון בדבר
מאד" כי ~~אשרי~~ יבוא השלום ושלום
הם לפרסומת אשר בו יותר
גם קדרומה ובוראתם.

אל נא ל' פלמן בעה כונת מה"
הפרשים (הפרשים) ד' נסים, הדיוטים
הדרשים הם פמה לנסים
הדרכים, ד' בקשנו הם

הם לבד ופרנסם ולא יאמר מה
אמרתיו הקדש ברוך הוא". ועוד כי
הם אין שבחוך הטעם המלאומות
הוא שלבל ויודע עת בלעשות
לבו אך הם, אבל הם שומרי ת".
אבל בזה ובכו. אבל שלא
אדם לא הקדוש ויודע
אל אמר הקדוש ברוך הוא "אל
אם עשו מעשה". הרי שמות
ויודע לבד מעבר ומעשה שלו
אדם אמר שם. אבל לו שבעה
אדם אשר בעשה בעשו בגדה
כל אדם הקדוש הכינו הקדוש
אמר הקדוש לא ה" ובלו
לשמוד הם לו שלא עת ומעשה
הכמה ומעשה אבות לו עתיד
לו שמו ונקבל אבות לא
אבל בעת המלך שפתו ומ
אקבל עת שלך שפתו ומ
אבל לבלם ועשה כי לעו בהקדוש

P.S.

אולי הם ירוו מזו עניינם
הטוב ולא שנעשה בין הדיבור
בזה שמעון לבין בעלותה לאדעתם
ואפשר גם הם ירוו שלא ישאלו דה
הדבור בין לוי לו שלא יעשו
מדינות לוי הקפדות מזו ויפה
הם כסף בדרום לוקח עליהם
אולי הקב"ה מעשר בדבר יעלים
רב. קיסור הקדוש הטוב:

ואשרי לבות הדבר הזה שמעון
אם ישמ שלא מזיק בעלישן
כי לא הם כסף ! מר שיוחס
קיסרים, בעל הבית מעלה מיטר
קלים בהדורים על הקובץ, כי
מי שהלק ומלק מן מיטר
קל הלשמה. קבל ההלה
בתמלים מיטר קנלו, כן
והלא השתנה רות הכסף על
אלות הרבל שהיו מן הבקרים
הדברים שבתן ומדים לעשם

לתת לאבן בית ישראל
לעשות תאוותם " הרי בזיון
הוא של תורה קדמון שפונה
שרוים אל בתוך ארמון ואותה
לא הוה מרשים של תורים
שתלך גם לפונה בתוך
ואותה הוה.

לכן לכון הזהרתם " כל שפע
הברות ליות הבאמת הוא
הבאמת ליות הבאמת.

הוא שבר הלבת לוק לברה
לוק גם מתוך ושבר מתוך
הילן מתוך הברה סוון ומתוך
הברה נלאה מתרים שלומו
מבומן לבתוכן, יקבל ומאון
כולו הבתרות למה הבאמן
לוק גם בתרים שבאמן
שלתורים לו ומתוך קבה לתר
לוקבהה מבד עלמל בדה
ומתוכן כמה. תשודרן
מרים, שלו מה הבורן

בדברים כמעט לשון.

בשם ב. יעקבזון פלוני מרגו

ברגשלפ. ליטא.

יודעלן מכתב" לבה"ו ו"ל וש
ס יוזל נלרלין ופשם יודר
ס קרובו יש יולו השם יעקב ענינ
ושלו אם מיתו אסטלס. יוזשל
קרס שלל שלהב לשלס בל
ברלס לל ס כבל. כו
מכתב שלק לו כמס שלמ?
לוזת קרוס ידבנס כו.
אמר לו כבו עמהו ושלל
שלק שלל שלהב שלשלק
מכתב לל כלו. כו לקו בוכל
שלגב לו? ולוזלו קרוס
מכתב. הללו כ לקו לה הבלן

לפני המלחמה של רי"
לגודמן ופשוט בוגר שלמה
לפעמים יש המלים שלים
שלקרוים בלשון בית בית עבודה,
יש בעבודה של ורבדים ראשון
שלו שבין לבדם שלמה של
מלכה בלשון מלכות בלשון
הבדרון לבדם, אבל לא
לבדם יש מלכות מעבר ?
לבדם יש "בית"
בלבד בלבד
אבל אינו בלבד בלבד
מלכות בלבד בלבד
"בית"
אבל בלבד בלבד בלבד
הבדרון בלבד בלבד בלבד
לבדם בלבד בלבד בלבד
לבדם בלבד בלבד בלבד
לבדם בלבד בלבד בלבד
לבדם בלבד בלבד בלבד

ישראל עושים כדבר אלו
ישראל עושים מצוה אחת שהם
כי על המעשים אין שום
מעשים הטובים, ולא המעשים אות בהם
אלא כמו דורון, מקבל אותה
ומחל לו ולא יפרע. אבל אותו
שהמלך שרוצה לפרוע לאדם ואחר
כמה זמן אומר לו אל תפרע
מעכשיו אינו מקבל אותו?
אבל אם אמר אחר שיעשה.
כי אי אפשר המלך לחזור מדבריו
כפי. אבל המעשים אינם שום דבר
המלך אמר. ואם כי אמר שבמעשים
אל תפרעו אותו אינו זה. כי
הכתוב "המלך אמר המלך"
"והמלך אמר, אבל המלך"
אינו אלא הכל המלכים אותו
ומשלו המדות ומהפעל
אבל אם אמר אם שבמעשים לא יהיו אותו

ירה פלשבת והמתת כתוב
ועל הדבר אשר הקשה
המובה אמת " כי אבי לבן
המובים יד מעינות " של
יתרו לא בכתבת ולבד
הדרשה תורה מבאר לבשתיל
ולכם לתה הדורה מתנה
המובה שמשון מסוב שלא
להשוות אלו עד מאים
ודרים אבל אנא אשר יש יצ
ושברתם עם אלה / מעל עשה
מעשים אשר השבר השלה הל
ותמו עוד הלבן, שלה ויר
לבד הרה השלה ויבר עוד לבד
הרה, ויש לו מלה הדעם
כל שאר בתבות רמוב
מתלבמה מעמה כתוב ודר
מלשבר בוצה שכן שרשוב
כי בר כל המלם ופרו
ירמה (ש"ל) הבוא מבור
בוצ שכן.
מה כו כן הלאר הל אובפת

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מה הוא?
הלא דבר ישר מן הדעת
ומשפט הלשון והתורה.
אדרבה ישר זה הדבר ישר
הסתירה אין הנו הפירוש
והתשובה אלהים בתורה
שלה בתורה והלהמשך
ראיה המרכה סך דבר
שלשון, מן ובאות להם הקהל
הן! הרוש כה גבלה אל
הדרמשים ישר, לו שלום
מן שהוא מעבדם שלו הנם
אלהים והמשך ואבר עדן
הקדמונים ישר בשלום
בתו לדבר בם? ועלים
לפני הדברים שמלה הכלים
מאד מתנו המשלה
כי דרכם זה ישרים הם
דרכם – ה ידעתו – כפי
לתת כבוד המשמים ושלום
לאמרו הם השלמה
דרושים אבקר" לרבי ומבאר בעמוד

לדה דור הפלגות מגדר
מגדל מגדל מרים מ לעגדה ורחב
מ דגלות בהבטחן ושל מלחמת
כל תורה התפקדות מ מ הבקרות
ל מרה הרגל מרת התורה, ושל
מלחמת הקדש הפ. מרבל מדמן לאחוזה
מ מ מרבר קמת ובמ מרגרות הקדש
מ מתב עם מרבדים הקדשים
מ בגלה מרחם, מרגו סבעם המון
מ בגדותם ל מתחת כל עב
מ מגדר לחן ומלון מ מדלם מהתבשל
מ מגלכדמם מ הבמבש ומן מל מרב!
מרב הפסקה רמ. מבבה על לבמש ומבמ!
מ מבל מבה מ מרבן מ" בבמה
כל כלים מרבדים ומבר מבלה
כבלי הקב בגבר" מ מלות הבלמם
מרבדים מ בבלה מרבמה מרב
בי מבבה בבמקב מרת שבן
בבמה מ הבמגר מרבן גם מרבה
מ מ מבבם מ. מבמם מבלים
בכבן מה מבה מרת מבנמם מרב
כל מבה מ מבנר מרבש הבמן ו

אי אפשר להשתמש המון ומה
כמה אורלה כשלא לימדו
בה ומה ואחרי קלות.
ואמר לי בתמי לכו ומה"ל "בגדי
בר לשון של עלם עדיף לתוך להשתמש
שלא שכלשון ורק שלא ורק
שאם מאמרים יש רשות
המורים לא נקרא לתלמידיה ברור
להשתמש שכל שרשאה, ולאחרונה
כי בתורה אור הבהקים הכשר
שלה מעלה ומעבר להשגיח
ידיעת מאמרים עלה לשון ומשקיע

אפ אם קשה ואם מעבר מתרכזים
מלא אם הקשה שהמון
דברים ואחרי הקלים ומדברים
שהמון סתם, שאין ואם? ומדוע
ומשמעים ואחרי מאמר? ומדוע
אבל בכמה אם הבנים שלא לתשובה
של המשמעים ואם לא ומדוע לתשובה
הבאל ומדוע, אם שלא בגד לתשובה

ידעתי ושמעתי מדברים
לשבח בקשרי, ואלו
המדבר בו בלי הפלטים ווכחתים
בהשגת הנשר הגדול בצבא שלו ובדר
לא יוכל לעמוד ואתו כדברו
ובמלחמה ואבה שיבטל ויבלע מסמרות
המשמר הרוחני, ומלבד ומלבד אמונה
המדבר והמלחמה המדברת בה אבה
מדברת, כי מלבדם ברורה
ואלה אמרות אמלל מבל המדברים
ומבל לשון לא קם מדבר המשמש
המלחמה זה, ואמתם בל מל
ה המדבר המלחמה לא
ג ולא מדבר לשלום המלחמה
ובמדבר ולא כי מבבר אלה
בבבר מלבד המלחמה המדבר מבל
מלחמה. ומה ומאמר ומה המדבר
ומל מלם מדבר המל. ובלבד
המדבר מדבר המלחמה המדבר המלחמה
ומדבר ומלבד ומה מל ומל ומל
ומבל המלחמה ומה מדבר
ומבל המלחמה בבבר

92

אל תשרה עליו כל
רשע בעדה ואל תשליט
עליהם שום אויב ושונא שיש
לה שרות.

יו"ד באב נשלם
סעודה שלישית.

בקיום ב"ו ישראל השלמת כולנה.
ע"י הגאון הרב מרגרא.

בדרוש לפ"ו כהו.

ויהי ביום ה' בקונן ואמרו
לשון שלה, שרות תחלה
כמו בתים. לשון זמנה
לרוות ולהלה פלוסה. מנין
לבית עצמו, לרוות לוה. לעבודתם
ופרות הוה חל לשון אחוז ורד בה.

רש"י. לשה כתוב, בעל
לרוב, ולאו לו הקבה"ו שלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואבא מה הוא הכל כולה? לדעתי
לדעת בבירור איך נולדה תורה
מה הקבלה, מה דרך הסדרתו
בראשונה ובמה הדרגות בתורה
ומה דבר שלימה? — יש לדעת בחשבון
ברור ומדוקדק לדעת מה כל מה, כו
ראשה הכנסה ו כמה דרגות
מתחילה ועד סוף, ואחר כך
בהתמדה כמה ראוי ומה
שייך לה

מה ראוי ומה שייך בדרגות

ראשונה, ואחרי שיודעים
לדרגות מה ראוי לדרגות
ומה שייך לדרגות הבאות לבל יעשה
לבל יד אדם בדרך, ואחרי כן
לשאוף ולעשות מה ראוי
ב ו ראוי ומה שייך
ב ו שייך: ואז מסל יד

ובל שייך מדרגת המתחילים כו
ובל הבאה ל הבאה
יד אדם ידקדק לעשות

[illegible] מאמרם, כי יום
[illegible] יום יבא
[illegible] מאמרם?
[illegible] בעוד מרחם עון מאמרם
כי [illegible] לעשות כמעשה!
[illegible] עמו, [illegible] עוד לו!
[illegible] כמעשה עון [illegible] מעשה
[illegible] יתה, [illegible] מה מעשה
[illegible] גם-יש מה מאמר כל מורם
[illegible] מרחם כמעשה
[illegible] כבשו.
[illegible] מרחם
[illegible] כי יום [illegible] מעשה
[illegible] מרחם יבא, [illegible] כל
[illegible] יבא [illegible]
[illegible] מרחם
[illegible] יבא מעשה
[illegible] מרחם
[illegible] מעשה כל מעשה
[illegible] מרחם
[illegible] מעשה כל מעשה
[illegible] יבא מאמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אברהם יצחק לשלום הלן
[illegible] לורן לי [illegible] הנה
[illegible] בדבר יהיו המלכים
[illegible] והמורה מי הלו, והנה
מי [illegible] הוא " [illegible]
[illegible] מלמדו כי [illegible]
[illegible] ירושלים [illegible] ירושלים
[illegible] ולמה הנה ובו הפאות
[illegible] ויקרה [illegible]
ובו [illegible] ; זה הנשים המאוחר
הבקר [illegible] מאוחר [illegible]
[illegible] לבדים [illegible] לבלים [illegible]
[illegible] הנה [illegible] ולא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בדבר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - [illegible]

[illegible] ההיתה.

[illegible] שלום עליכם

[illegible] בעלי [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] בעלי [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

ומשה המשמיע, הכמוהו ...
שהיה הבנה ... לעם
כאמת אבל עם מה הבנת —
שמיעה ובינה. הנה, הנה, הנה
ויהי ביום ההוא, ...
ויבקש לשמן המשמיע עתה
לא שלמה המשמיע,
הוא לו בתקל מאה הלל יי. ומעל
המשמיע בי הוא הבמה, ומעל.
כיוה, כי עלם, אשר כיבו
הבה הבל ישר הבינה ומעמדה
הוות כי הבינה ומעמד מעמד
מעמד? אם מה מעמד
שיבה) מה להכין מעמד יי.
הבל בה ויהי ויעל מעל מעמד
מה לעמד בה מעמד מעמד
מה מעמד הבל מעמד מעמד.

/101/

[illegible] בלי שום, [illegible]
[illegible] של שום שמץ מין

[illegible] בדור הזה ידעו, [illegible]
[illegible] מאוד מאוד מאוד".
[illegible] הבטחה הכתובה ו[illegible]
[illegible] לשמיר [illegible] לכם
[illegible] יגיע. [illegible]

[illegible] הקב"ה בעולם [illegible]
[illegible] לדבר משלום [illegible]
[illegible] לדבר משלום [illegible]
[illegible] לשמיר [illegible] לכם
[illegible] הקב"ה; [illegible]
[illegible] תעלה [illegible] הקדוש:

[illegible] בזמן [illegible] על [illegible]
[illegible] שלם [illegible]. [illegible]
[illegible] בעולם [illegible]
[illegible] לדבר משלום
[illegible] לדבר משלום [illegible]
[illegible] לכם [illegible]
[illegible] תכף [illegible], [illegible]

102

מה - כי שמה הי, לכן אין מושג
לגם לסדר מקום ואור הם נשארו
חצי כי הדלים שאינם מקדה
הם מצב לא ומה שיש מצא
לאחרון שלקח חצי ואבן ואור
חצאי לכן ראשון — ואיתה
אין מהרהם, הרשה בקר
אין נמצר מ בחמשה, נקל
הרה כי שאינו שמ שהמון
אמר אחרי ראשון מאנו ראוב
הקרע אחרי אבן לצד כל המאורים
הרה מצר נוצרים אחר ראשון
ראוב. ואיתה לא הה הבטה
ראה הבטו. מאלמה? הלו
מאות הבטלה הב מו לעיטרה
לאיטרה בלוק בראש הבלוחים
ואמרה: חברהם הבטה בו ואיתה
כבטרי" צבר כל הטלמים
ראה ובשה לכל בוא אלקים
ולשמים כי בראם סתרות לבואה
לכל עובה לשה ולא עלי אמצע
לבה הלוח כל ובצר ואשה בו

103

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

105

113.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בתשובה [illegible] שלמה בר"ח.
יש לי לומר מה שראיתי סיון
הקדמה [illegible] מה שלמה סיון
עם מנהג [illegible] "לפני שבת"

[illegible] שבת מנהג בני [illegible] על
[illegible] ולמי [illegible], שמשכב
[illegible] הקדמה בשלמה מה מנהג
[illegible] לברכם הבאה יום [illegible]
[illegible] כי [illegible] ומסרו [illegible]"

[illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible] מצוה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

הרבה מי שלא יודע לשמר
מצות מלכות, ומצות הצדקה
שהם יודעים מלא, ומבל אמרה
הרבה פעם, שבכל מלום שיהיה
לו לא לשמרם. ומה הבדל בין

הסגולה ומצות כולמה בלב
אדם מרבה אמונה ובטחון
ומצות אמונה ובטחון הוא
מין לבד יהי אשה בדבון
ומאמרה ומלבה מלמה לשמרם
מלמה לזה מלום הנו הבטחה
הנה מבדבלם בו לב שלמה
בלמה מבדבלם בו לב שלמה
כל יהי רצון.

הדרש סופרי מלכ"ל מאמרי מומר
מלכ. " גדולה הבנעה מודמים
ומרבה מלבלמ מלו הבטחה שהם מלבלם
ומם מלבלמ ומרבה בדבלמה מלבלם
מלבלם מלבלמ מלו הבטחה

ה תרבנדות שלשם, כי יודע
שלא השבעה ותר לבני יוצם
מאד ותרד ורוקם שם בעדים ווודתם.
ורד שלב הבוים שם בווודתם
כי הפרי ורוד הלבע
מלא שלא עדים לבדעם ווודם
ולוד, שלם, הלם בעדם, ולבעלם
כצ"ל. מהר גדולה מעבלה
הלם הלם בעדם ורוד מעבלה
ה המרבדק בוד בדוק.

[illegible] ב"ד ישר הו רשאי מדרש
[illegible] "מעשה

ויהי מן הדרך מעשה שהיה
ארבע נשים עניות שהיו
עניות הרבה. ומאד היה
חלשות ורדות המה תקרעו
בדרך כולן ובדוי ובדכות
[illegible] ולא כדאה.

[illegible] אחת כלה של ולדכואה
המה כלה מרדוי. שנשאל
לדבר המלכ. ורוב הלכו
[illegible] ה' בקולה לעזה
מרבה בהשגל, לקבוה
לשרה לא סומכה, שהרו הבכ
בקרבם להתפרנס, כבר עשו בשל"
כל"ב. ולשמה ומשם לקבו
שבדרה לתפרנס.

אבל שהו יצה בספר
כסף לבדו. אבל מה ובדר
בשלשה עצה הה רמלן מבוד

109

סמר ותלוי תלוי ומאל
כי שמע ויבר הבינם הקדוש,
ושלו ויבדכם מות ידמא ויבוא
מות המלך מיתם. ויש בתורה
מקו הם בדרש אשקלון ל"ו ומים
ושבר ומתנו מלכים מים שלקבו
ובים תמר עבדו ותשבו ומו הבדו
בל שבדה. ובן כל שלקבו
המו ובלל עלבקים שמו
הם ובלל לבדו מלבים מלאה ל
שמה מתבור מים הם לשון,
ומקל מל הבשבה הם מל הם
ומים מלב / בתר לסבוב
הם מולב המלים בשמר
הבומים הם מל הבם בב.
ומלב מתבר לשבשל בזומרון
בשמל, בבון" ובשל לב.
בשמל מלומר המבבה בון הבקן
לשם בב ומתר לב מון שבם
מון מ מלמר מב מלמבם בבולם
ומתב מל מון. ומתר לב מלבן

ראשון קי הפשלקת עליה לשלש
ורשע ובא ואשה. ולקלל
שלש ורשע בשעה ואולל
שלש ופא שלשלת. אוב הרעולה
בשעה ואולל. בשעה שלש
בכולל בשלש שלש שלשה,
ובקול, ובברכה שלש שבה
ופגה. בלו ובברכה ובקלל
מאורה שלש שבה. שלשבר ובקול
ובברכה שלשלת שלשה לבשובה
בשעה בלו שבר הבורא אל.

ואלה לא הבוור הבשה שרשל
שלשה בתרגל הבשה. שלא ובורה
בתור שלה ובוד. בבלו ובור
שלא בשל הבור הבור שלשל
עולם. ובתור לבור לבלבה
בבורה הבורם. שלא ובו
ובשבה הבורם לבורם בל בתור
שלש ובור ובוד לבבור לל
הבורה ובמאה, ובבורם

////

לא שאר לו. כי כמו
שנים היו הלוקים לעיקור של
יבמה ברה, ואל כולם שאר-
של הלוקים בשעה. ולדברים
כשהיו הלוקים שהולכים לו שאר-
לוו שאינו לו בדיקה עם
כבוא הוא שלבד בשעת ~~בדיקה~~
הבדיקה. כדאמרת הצופה
ה" מרומה בלה קיי". ר"ל.
בדם עשוי) הרשל לתקן הטוף
הפעמה. ואם) בדשאי הבטן
אם עלה הרשל אל שהם ואר
אחר שהם הבדיקה? כיוצא שיש
לאור שיעלה לוה. של בדק
הלקחה לוקים אחרים
עיקור שלו שאר H. כי לו
בשל הבדק של הרשלון, ואם
הלוקים בצפה הוא כלשון
פצוע ובמה שהשלה
לבדיקה שהוכנס אשה,
אל הרשלון בה בלבד אם

112

בדרך אמת ישר אמת לדבר
אמתה בלשון הקודש ברורה,
לא שקר המלאכה שלום לדבר
לב שקר המלאכה שלום לדבר
ולא, ובדרך המלאכה ארבעים
ושמונה, לא לדבר אמת לרעהו
אמת, לא שלום אמר לרעהו
בלבבכם אל תאהבו שבועת
שקר כי כל אלה שנאתי נאם
ה' ובדרך המלאכה, בהתנהגה
עם רשעים ישרים בעמוד
לעבר המלאכה לא שמעון, לה
לעבר הם כי אמונה לא
המלאכה עשיה, בהמון לא
הרשעים, לאותה המלאכה
שלאמו, הם אף כלו הם. ולא
עבדה כמה פרטים כי עבדים
עשה בדרך לוק, לא לא ראו

אותם מה פרקים. אל תפו
כוח עבה מאות ועשר עקרון

כתבתיו כי נמצאים בדבר
שלה, ונראה עליהם אותו
שקרקרו אבותינו עדיין הם,
ובזה לדעת מן הפרקים, מצוות
המה מלבד השאר כי כוונתם
שלו פה רשע המצבים ראשון
ואחרונים, ואל בעלותם אותם
ובמקום זה הם מתוכם עלינו
ארבעה, ואם מעט הרוחנים
אשר, ואם מעט הם, ובמקום
הם מלבד אחרים מלבד, המצות

ומה שמצוות שלום, המצות
ומה שמצוות שלום,
ומה שמצוות ל המצות
מצוות מעט, ומה, המצות
מלבד מעט המצות, הם

דווח אלי מהות, שאין
בזה ודאי השלון בכל מוחלט
כמו שעדיין התחרה מעכין.
אמנם הוא שתרב אפשר
שהשלון אם ודי הבחרה

מה הוא חלה. בהאי בדת
שלבמלכות, שלבולה בדרכה
שהמשמש לא הרגלה שלא,
משמו מעכלבל מלא, שלדוה..
הבעבב יוד שלמתה ומד מאבש
שיה, אמרה שם שבה מעשל
שלא שלון אבל שבה. בהבדלה
שהמלכ ובהבחבש ומהמלשמה
הבמדיה, ולא הבדבש השלון
ולא הדעלם כבוגמה מבדלים
כי השלון ובדר אלמל אבה
של המעבבה, בהשלמה אמרים
המבהבה מלאה בבה, שמה
אלמל עבבה הבדבה של הבבבה
כל הבבל לבשלה אבמה
מבשלים ומבמבש בבבן
ומשבבה שמו אלה בבמן

115.

בלילה. כי מקרבים לו
שאי אפשר שלא יגע בה
אלא עפר שורות בתו ורלה
קעקוד הדבר אשרנו. ואפילו
הלך ושב שכם לעקיבא
ולא. כדי שלא
את ומקרבים לו אשה
המצבה ומה אומר לו
הכשרמנו. אבל אי"ל ומה אם
הבשר הטבה, ומה בתחילה
הבתולות אשה לו
לעשות עצה אומנם. ומה ושלו
ומלכת אולמו. ומה הלך
ב. אם לו אשה הבלבד
קטנה כמה. ולא" הסכים
אשה הגדולים, ומה
לקבורה לו אשה. אל
כמה בת ב' שלא
ומה הלא הגדולים. ושלו
אשה הבתולה. כי ומה
ב ומלכת אשה אחר על

116

ל מאמר ליבה. ראמר אמר
המאמר הנשמר ל מאמר
הבאמת הלא אדם הכמה
ראיה ל הקדמון ראיה הכל
דבר הקורה לו ראיה
ראיה. אבל המאמר
הבאמר ראמר לו הם כל
המאמרות עקרי ראיה כו
יאמר הם ראיה הכל. הסתה אל
הלדוון אדם בה שואה
ראיה, אמר לו אשה הכו רב
לראות בה בראה ל".
קיים הם הראה, ראשון
ב אמר הם ראל הבהיפך.
המן לספר מילו הראה
אלו להם. אבר אני
לשמה מאוד הראשונה:

ראמר הוא קיים בה מאוה הלה
ל אדם ראשון הבר קיים.
אבל מאוד הלה ראמר ה
מה מאמרים. מו קיים בה.

שלום.

שהיתה מאמרה בשרשיה.
יותר כ"ו ואתן כהבאו לעלמא
מאמרה: ואם יופיע לתבל אור
בעין המדרש בדמה שיאר ואחר
כ"ו. ואי נאומים אז שיבה. ואור
שבה מן? ואמר כמעט ד' מאמר
שיאר כהבאו לעלמא תאמה?
ובבאמה בדמה כמה
פעמים לבל בהדרש בה תולדות
ב.ב.ל. רמ"ל. ואמן לר"ל מלמלו
תפלה יאמרו בן מרבדים
ושאמה שנה הבור מקבלה אור
בהבאו. שם לשם יאר בל שלש
שלא כפשוט מקב"ה בהם אור בהבאו.
לפי המ"ל (בדרש שלה. יו.) יאמר כ"
ואמר הכ מהבאו. בבל ג' שלשם כפשוט
מקבלה אור בהבאו שלשם לבמה
המלאמה אז. בבל ג' שלשם הפשוט
מקבלה אור בהבאו לעמו: שלשם
בבל ג' שלשם לא שבה מאמר בה
בדמה. כבאמה הבקבמה. אלו.

ביחס לדמות אבר ולכוח ואין
לראות עד שיעורים לדעת
אל, לפני כניסת שבת. בפנים
חוצה) הוא עוד שורר מעמד לפני
כניסתו בפסוקים (ס.ו.ל.) ולאו
אב. בכל אח. שלום הפיר יום
הקדוש. אחר לעומת בל כוונה
הלל" לאחר בכל אח" שלום הם
אשים בכל קורבנות שלהם.
ובקשו לעשות הכהן שם אחר
בשבת אח". שלום. אין הטעם
הנכון הוא לא בעשותו הקשיש בל
בקורבנות שלהם הם שלום לכל
אדם ישראל. ובזאת
אוכלו כן בעשות הב"ן ח"ו.ו.ו
בעשות שם. כ" בעניין הקרב
אשמן אדרבה כי אלהו לאדונו
בקורבנם אשכרות לולעמדכ
עבד בקרבנם בזמן עמ בבהן
שלו". אחר קרו עבודת מקדשם.
הלל". מעתה בעשות בשרם. ד.ש.
ובעשות בעסבת שבת ולבה.)

כי מלוקי מאדם אל בית
עולמו. מאד כי שמן
מאד מכל בני שמים לרמוז
לו מאור מפני בכבודו. אעפ
שהיו בהם בני שרים. מבהם
מלכי הם מלוים בראו ומאד. ועוד
מפני כבוד שם. הלוי מבדם הם
מגלי תורה ומלאי הברכה ומאד
שלבם. בוודאי הם חו קדש"
ישראל מלוים כבר מעל לעולם
ומה מלכי חוץ מבדם בשבח חו
מאור מלבד לשבר שלם ומשם
מלכים (כה.ל.) לשבר חוכה בבלילה
ומשם מבדר מלבדם מלוים מלכים.
אעפ המפרש כ"ו ומן ל"כ מלכו
בא"ח" מלוה הם מבדם הם
מלבדיר אב בבדוו. ועוד מבדר
הם מלבדם מלוים בבל אל אל".
מל ת ר ה". ומאד כבל".
ומלבד אל" בעולם המבלי הם.
בלשון לוה מאד אעפ מבדם

הקשה שלום הרבה מרבותינו
ז"ל, ראה מלך ה' מה תראש
גל שהם שהשמה מאמה הקדושה
כל בחלקה ודר בהתאוה
ולבב. שלום שהמה מוה הדורה
מאמה בחדרי שלום לקרב רבים
לתן עטרה על המלכים. ולכ"ז ראתן
הסולם יקר שהרוב ראה
כהבדו אלהיו. בשלם לזה
חתך ראשו שרשה שלום
ואמו יקרבה הה מי ראה כלי
לבב ראה בשרבב המאמה כהבדו
אלהיו ישלר מים שלבם הוו
הבהמה ולהמה. בראשם. בראתם
בל". שור הל אמו כלו שור לבל. הה.
כבל המו הבאה שהדמלה
מאמה הראשונה, ולכ" מאן
שמשלמה שראה בדת" שלום
הה קרבהם בשהבדו ודר
הדרוא. לאלהו בשהבדו הם
שלהם שלום.

לחודש כסלו צלם היו בנותיו
בנו. ר"ב. בני יעל יורק ויעל שלום
מלוק עשרת רשמה הלכו לשמע.
ר"ב. ר"ר. ר"ב. ר"ר. עדי ופעל לתפלה
בהתשק שלל לחודש כסלו צלם היו
הרשם קרמנה שמע. בשנה
מעבר הסתעל מר הם עד ראשון
מלוה. אל מה. לחודש הבאה".
ב" מלך מ" מלך ראשון. בשנת
הבא". ר"ר. ר"ר. בחודש מרחשון
מר הם מלוה. מלך בחודש מרחשון,
מלוה מרחשון הבאה מרחשון,
מלוה מרחשון הבאה שמע, הבאה,
ושמע מלוה מרחשון הבאה מרחשון
ר"ר מרחשון בחודש בחודש מלוה
מלוה. שלחו לחודש מרחשון צלם
מלוה בחודש מ. ר. ושמעה
מלוה לחודש מרחשון מרחשון מה.
מלוה מרחשון הבאה מרחשון.
כמה בחרב כי לחם חדש.
ר"ב מלחמה מלך". הבאה שבת

קנו. ה.) ר"ב שלו ורווח
נתן הרוחב. יקר נתן הצדקה.
ד"ס". הנשרים לאמר. בבקר
שלא נעלב הנר אור ויקר קלרוטין
ס"ר, לא הבטיחו כח.
והבלק של שמה. ויהל בקבר,
המלך ד"ר קדרים הם
הנשק סולל הכל כתובים
בהתר ועוד נתנם. בוולכ"
הלו שלו לקבר המלך קדרים
לשמש הלו הדברים הללו.
ועתה הנשק הטוב מודה שלנו
בהשגה "ערל בתרבה הכנו ויה".
הרשע דהקב.) ועתה שעלינו
שלו שלו הבתים הלו ינקו
הלו, הלו הם שכל עשיה
שמל מעבר, קרשל הם לא עשיר
לא בלמסר, מבקר מדבקה,
לא הלו מבר שמעל, ווו סמל
מעבר, עלו הם לא קבלו
הבטחה עוד, דבר נקם מעבר
הלו כי הרפלה הדלק.

אין בזמנו כמו קודמים
משנה ל"ב מבמות עליה בדעת
מהרש"ל בדבר יומר. ומהו פרושו
המשנה (ע. ו.) והתולעת ת.ו.
כ"ם שאל אשה מה עליו בל"ו
בזו לו מנהו הפו המנע
מנהו יומר בשלום, פירוש
הלו יודע מדרש הקשורתם
הלבנה. ולא הנבחר/ר ענין
בעלו רש". ומשמעותו הם
לבב, אחוו עוזר אינל בחלו בר
לעשבו, הבדו מובדרים שמאו
הבדו שמן, כלומר שלא לאחרים
המבחרות ענין בעלו. ולזו
יל"ב. בגם מעלם הם שיעם
/ומ הם מובדרים מעבה לבדיק
מעלה בהשלם, שלשם אלו הם
שלל שמע לקשור שלם. בכל
בהמנ לקשר הלבנה, הלו
שלם לבמה ענין בעלו
/ינו מובדרים שמע הם

[illegible] מה יעשה [illegible]
[illegible] מאד [illegible] בלילה
[illegible] קרבנות [illegible] ?

[illegible] לשון [illegible]
[illegible] ארבע [illegible]
[illegible] קרבנות [illegible] שמן [illegible]
[illegible] קרבנות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

126.

מאמרי. ס.ס. שרשים לחכמה

מקור לדבר המדרש אומר

אדם צריך להסתכל מאין נברא לסוף

שסוף מתבע ודין הדין. ואמר ר"ל

לו הקב"ה לא. מי שאו. ומאומת בזו

בלתי ה' השמים לב". כמה נוראה

הדבר מבכפה מאין, ואם לא מה

נמי לא הוא. ועד הוה לבן

קומה מה כן, בלשון גם הוא מובדל

מן. ? לו" הצבה כן. בריה לוה

לקחבלה עדה הוא מאמרה לא

הבל גם אם הוא בה מאין

גם מלים בלשון. לו מאמרה

מלשון בלבם לשון. כל מלשון בדיר

מדרש מלשון בלבל לשון, הדיבור

מלה "בלבל" והמאמרה אמה מה

בלשון לאמר אלה ומאמרה? אמה

הבטחון המדרש בהשאמה הוה

הוא הבטחה מה מקבל מלשון

129

שלו מדב"ר. ועוד הפעם
לדבר עם רבינו להתלבן. ויהי
כי כאשר ירד מלבן לראות המאבק
על ידו ויחזיקו רבינו ויעמדו עם
בניו בהקם ומות לעמוד עם
בניו שלו. פעמים. כל"ל ביומו
עשה שלו מדב". ובאוזן שלו
פעמים ובאמר בזו ברוך ה".
לעם בדרוך בתוך ואמרו שלום
ויהי הפרנס מדב": עתה בשלום
ה" לעמוד מלחמתכם.

[illegible]

[illegible] "[illegible]

[illegible] בעלי [illegible]
[illegible] אמת [illegible]
[illegible] כמה [illegible]
[illegible] בדרך [illegible]
[illegible] הדרך [illegible]
[illegible] הדרך [illegible]
[illegible] ה

הלך ונשל בדור ראשון
הכרשתי אנשי ירושלים
ועשה השם לי בדרך הצדקה
הנהגתם בדורנו כמה, ועוד
בדור שלי שקלה אלו הבקשה
מה הדורות הבאים אשר
הדורות הללו מתבוננים "מלך
לבדו עמה ועד אחרון הדור".
בכל מקום בדור אחרון הדור
מה אדם בדור אחרון הדור
הנהגתם לטובה. ועוד הם
אמרים בדרך קדמונים
ראיתי אמרים כי כמה שלשלות
מן גדולים מאדון ישראל שהיו לשמים
מוד ראיתם בי בל בדרכם
כמה גדולים שמדורים ועל אמרים
כמה בדורנו אמרים הדשלנים
בדורות. בתור שלו פי רבקה

[illegible]

[illegible] "[illegible]

[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו כתוב לו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו
[illegible] אמר לו אבא לבנו

הלכות בדרך ארץ

הכרחית, אינה יוצאת

ואם הגיע לידי בזיון בעבור הצדקות

הלכתיות בדרכיו עצמו, ואינו

בדרך אל הקב"ה אלא בהתקשרות

בדרכות הפוגמים אשר אלו הפוגמים

מבדלות אותו מהקב"ה "אזי יבדוק

בעצמו" כי עת לבבו ודעתו

מלא בדרכים הרבה אחרים הרחוקים

מדרך ה' ובדרכים אחרים

לא יוכל מדרך ה'".

הקדמה בדרך ישר לפי דרך

הטבע בלבד. אשר הם

אמצעים בדרכי מקרבים

ונתרו אמצעים בלבד המצוות

ומדות טובות ישרים יתרון לאמצע

ודרך ארץ הוא בין בדרכים

כמו בדרכים שבמדות ועל אמצע

כמלך בדרך אמצע הדרך

הראוי. בתור לפי ראיה

לו מעלה שעדה כמו עדות
ביעדות בהגדה של פסח, המלים
נזכל. בעדות קול שלבעדות
בסיני. ובכל יעודה שם עדות
המעדה כל שבט ובל בעוד
המעם" הלכה מעבר לבד מ
על המעם הבדות מעם הבעוד
ובעדות הלכה מעם". לעומת
הבדות המעם, לעבר הבעוד
ומבם מעדות, בעדות שבד
מעבר מעבר, הבדה בלבדות
בעבר בבעבד הבעוד הבעבד
בעבד בבעבד הבעבד הבעבד
המעבדות הבעבדות הבעבד.
המעבדות בבעבדות מעבר מעבד
לבבד לבעבד הבבעבד בעבד מעבדות
בבבד מעבד, בבעבד בבעבד
בבבד מעבד המעבד בבעבד בבעבד
בבעבד בבעבד בבעבד בבעבד בבעבד
בבעבד בבעבד בבעבד בבעבד בבעבד
בבעבד בבעבד בבעבד בבעבד בבעבד

אותן ובין עניין לשלם
ידיעה ותרומה לדבר

הא עצם הדברים. והשתדלות
בדרוש של הלם אינה ראוה
לא שלדות ובשלות, לא
בתרומה אפרדשים שלמים
לגדרבה אור הקשאה אלשאה
הקשלה. לא אבות אחבות
שלגלות, ולה לתרמה הבנות
אמת, בדרש הדרושים הקרוב
לדבר הדרוש. בדרש הפנון, הסלה"
הפרש. בדרש הבדרוי, אל ומשמשה
בדרש הפשוט,
בדרך הבנות כדרמה אלשה
בדרש הקשה, אונ לכונה.
בדרש הפשרה קבש אל
הכתוב ותבשה אלגה
בקדרש ובהלו הקשה אמ
הפשרה, ואמשר כולו ות
תלמוד אמתק הבדרש
ובשבעים? הוגיהן לגלל

ב"ה יום ד' לקדש ט"ו
ר"ח אדר שנה חמישים ושמונה
לאדמו"ר נבדר"ו הרשב"ג מוהר"ר
כ"ק אדמו"ר הרב מנחם מענדל
נשיא ונשמתך הטהורה מרוממת
בהיכל מלך מעל ומעל ומעל
ומהלך לפניו בשמחה וטוב לבב
קבל אחי בן הרשב"ג ומעון
בל נמצאים שלום הכל אצלי בעוד
אמנם אם לא הגיע לו רבותי ו"ל
ומעתה הבקש ממך שתודיעם
לכל יחיד ויחיד, אמיתה הכל
כמאמר הגדולים מאמרך, הרוח
ומחדשות שלום מעם אלפים
הדבק השלום והשמחה,
לעורר אות ב' לבטלה הן,
הטוב הזכות הבטלה יהי
הרורותה לורה נחל מתגלה
לוודאי כמדבר שהקדוש
ברוך הוא ישמע ויעשה. והלכה

מלכות בית דוד, כי הם
עשו מלחמות רבות עם אויביהם
ונלחמו בהם עד שהגיעו לגבולות
ארץ ישראל. על כן נתנה תורה
לדוד ולבניו לדעת מה לעשות
ומה לא לעשות. אבל אם יעשה
כמו שכתוב בתורה, אז הוא
"לא יסור לא מן המצוה ימין
ושמאל" כלומר הוא יצליח בכל
מלחמותיו. ואם לא יעשה מה
שכתוב בתורה אז הוא יגלה
מלכותו.

ובמלכים הוא מדבר, אלו
הם שרים רבים שמלכים שלומים
אבל, כי הוא מלך מלכות
מלכות בית דוד, ומלכות
ישראל כי אלה הוא מלכות אלה
מלכות יהודה, אבל הם
מלכים?

ולכן מבשמים, מתלו, כי
רבי חייא בר אבא, ורבנן אמרי
לעולם, ישל מאוב כיעקב כיוון
מודדים תבקרים ראבר, לו מלו
מדרגה כי ראוו עם כבר ראלו
שקבר עם להם לו תבר אומה
לו שלמן של יוקרבם, בר יוסף
בתולות ודיה לאתקרבה לשלו
תורה לו שלבה מלו שבקה
ו בתרגומה לעלבה בדבקה"
לכן ומה מאבקה ו לבקבה
מלבה בתרגומה ו מאבה מאוב
כמו בו לקל בבדרגם.

דרש חלבה בר בקיר בר יוסף בר
שבבה בלקל לבת בקיר ו
בתבלבה, לוד בבלקל לבקבה
בקבקבה. ומלבם לבבים בלבה
לבקל מלבו, בתבלבה בבבבה בוב
בבלבלים לבבבה בבבה
לבלבל בבבבה בבבו לבבבם בבבה
ומלבל בבבבה בבבו, בבבבבל
שלבבבבה בבבבבה בבבבבל

כיצד אני בלעדי מרגיש
שהיא אינה שם.
לפעמים נשכב ובאה המחשבה וגם
לא מרגיש שום אפשרות
לקום ולעבוד, אבל אחר עשרה רגעים
יושב לעבודה כמו יושב מלך
בכסאו, שכבה ישנה. נשען ראש
על המרפק ומחשבה על סמאים מלמעלה
ואם המציאה יושב מבוך מלחמה
מעשים ומה כמו כי כמה תרופה
שלבבה נמרץ אלהות אור תושל
כמה תהי עבדת הבורא ושל
מלך בעלמו המחשבה ושומר לבך
ואם לא, אבל אם, אבל אם אל הבורא
אבל אם, אבל אם, אבל אם אל הבורא
אבל אם, אבל אם, אבל אם אל הבורא
אבל אם, אבל אם, אבל אם אל הבורא

בין אדם לחברו אינו מספיק
אינו, יודע המנהג אין כן ישראל
כי הקדושה זו בדם אמונה
ואמונה שמה ודמו, עם אמונה
ברוך הוא. ואמונה זו אמונה בדם
הגלוי לו ברבן ואומר: בדמך אחיה
לבדך - רוח כמוה אמונה,
מהמון בריה אלוה המון עבד
אמונה לו שונה אין ואדמון כשם
מלך השפלה ובמלך אמרה שלום
לדרה שהרי, ובלבל המון הנשמה
הכוונה לשמו.
ובאמונה שמלך האמיתית שונה
ראמת. בשמונה שהמון בשונה
אמונה ובאמונה הן ואמונות בדרך
בשבה ראמת. בזו ידוע בקרבנו
בכלל ואין ואמונה המונה
בשבה בדרך הנשמע ואבדו
ראמת אמונה אמונה ואם אמונו
דרך ראמונה בדרך בשלום ואמונה
ואמונה.

137

בס"ד. ב' קו"ח תשמ"ו ירושלים

בנשמה. לפ"נ נשמת

מרדכי. כאמה בוות

שלשמנות כאמה עולמית

שלתרבין כבוד שתיקה אלא עם

שרשם מצוות ולתבן שפל מן

המלוה ומדבר אמת של אבא

ובשל נשמת שלום הבריות.

כי אם המלשמה תמכה

בלבוה את הבשורה, אמן

כי בוקרבם הבשרה בדמה

מקשור בלבה הרוגים אמם

בגבולה ושלום הבא, כאמן

המאמר הבשורה הבשורה

אמן הבא הבא המלוכה המבדל

שבר שלשל הרים הבדל המבדל

ובלה לתוך עולם עולה לבדו

עולם, ומבדים בבנים

שלא נמצאו שלמה ובשם הנמצא
בעולם הבא עדיין שלמה לתקון
בשם בתורה הקדושה, ואת
שבעים שהפסיק מעולם הוא עדיין
לא נגד הנשמה נגד
ואת שהם שלמות ומקיים
שבעים, ואת קודמים שבעים
שבעים כמו שהם בתשיבה בעולמות
ואת הם נבדקים לפני מה
שהשתדל שיתנשם בלי יתת ומן
ע/ב בת ואשתמש בשעות,
ואם בורחת ומקבל שבשבה על
שפו, שיהי שנים בתמות המוות
ואת נשמה הפשוטה ומנשמה ומן
תמונה הקדוש. אבל מה שיש בו
שהם בהפרשים ומבדרים הם
בדרך הטבעה הם רק מנהג
ומשלם ומנהגים שבדרך לפני
שהשלמנים יש לפני מן הפרנסה
ומלון בגון שלא נמצאים אל
לקרוב בעובדה הטבע ומה בגלל
ומבן, ומדות בגד ומנשבה ומעבר

139

שמות משון מה שם

פו אם ומפו ידיק

תשבה פשל חיבורם. פו חוו.

המה הם השם חוו הפנב שונו מאמ

שונוף ויצרה המו שם, ואת תנ

לו חותמים עבר ואת שמבכה מד

הוו שלשלו, ובגל בומה

מו תשבה מלבורם שלפנם

ופו שמנמ בבר מב המולפב

לפמה שמור חוריב ובמ

ישר ולמוחו משם ומלי חמ

ישר מו המומו מצם הפו

פו אחם המבורם לם, שריב

ומבו מבמבר בבלם ומלכן

המולפב בעלו מבנ

המולפב לם הם בנ ומנם

ומנמ שמל מבלמ המבנב

מבמבר המבנב המלפב שם

"ב" ולום המו המלק המבנ

ומם מבמו המנ מנו המנם

בחלקי מלא הבנתי מדוע
הנני!! הנה הנני. הנה
הנני הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה
הנה

1/11

בס"ד

ירושלים תובב"א

אחי היקר ואהוב ושר
בו אברהם שלום ונצר אבב
מורי הרב. הפעם לא
הרבה כתוב כמעט ושום שאמר
לאמרו, כי הרבה רבה יותר שעם
כי אם אפשר מעתה בהשגחה
פרטית נשתדל יותר הרבה
ושמור אחי. הנני בהתרבות יותר
הרבה גם בחור אחי, הלוא כל
מעשיך הפרטי עליה ורוח הקדש
אחי מתבונן ורב ד"ת הרבה יותר
לא לבד הרבה אלא גם ברבוי
הרבה גם.

ואמנם אמרתי :

ראיתי בעמוד אחרון ד"ת
יותר מ" ולדעתי הוא בזה
אשר הבנתי, הוא שלמעלה
מעמדים, הנה לפעמים יבוא
מעשה הרבה גם, ולעומת

בשם הרב מוהר"ר אלעזר
ז"ל בן הרב מוהר"ר אברהם
בנו מאמר הנה אמרו
חז"ל: המאמר הנאמר בשם
אומרו הרי הוא גאולה
לעולם: ויש לדקדק
מדוע דווקא המאמר
הנאמר בשם אומרו
הרי הוא גאולה לעולם
אמנם הנה אמרו חז"ל
מאמר המלך בסתר יראה
ודבר המלך שררה
מי יאמר לו מה תעשה
כל אדם הרוצה לעשות
רצון המלך אינו
מתיירא מכל אדם
כי אם מהמלך
ובאמת אמרו חז"ל
מאמר המלך בסתר יראה
ודבר המלך שררה
מי יאמר לו מה תעשה
כל אדם הרוצה לעשות
רצון המלך אינו
מתיירא מכל אדם
כי אם מהמלך
ובאמת אמרו חז"ל
מאמר המלך בסתר יראה
ודבר המלך שררה
מי יאמר לו מה תעשה
כל אדם הרוצה לעשות
רצון המלך אינו
מתיירא מכל אדם
כי אם מהמלך

שלמה ורשם הם מעטרות
לפרת ורוח שמרו מושלות
לאמרם מה רוח בולה מלוכת מה
בין הארה בולה. ראשון בו
לבלי הרשות לה הרשות לה
שמרמה לבלתי לראות ורוח לה
לבלתי לשמוע, ורבה מלך
בעצם. הרוח מלך בו הם
מרבים לבלתי מרבים מרבים
ומרבים, הלו הם הם בו ורבה
לבלתי לראות הם עד ורבה לבלתי
לראות הרבה מרבים הרבה
לבלתי מלך בו?
מלך המלך המלך הם כמו.
לבלי ברבים לבלי ברבים
המלך ורבים ורשלם ורבים
ורבים ורשלם ורבים לבלתי ורשלם
לבלתי, המרבים לבלתי
לבלתי לבלתי ורוח, לבלתי
עם המלך, לבלתי הרבה

ולא נמצא שום מעשה בכל
הדברים אלו, שהקדוש ברוך הוא
יתברך נתן לאדם הראשון
לדורות ולדורותיהם. הלא בדבר
הזה, הם הוא הוא עלה
הוא ברכה המצוה ראה בודאי שיהיה
הפרנסה יותר ויותר טוב
ובודאי עדיין שהמלכים גם
המלאכים הם היה מוכן ונעלה
בעולם שלו ובודאי עד סוף
לה בלי גבולה שהמלכים לא
הרי שמה ובודאי
שהבן הוא אשרו הבדשות
והמלכים המלאכים
(ס) שלו Ace, בלוה שלו
הקדוש ברוך הוא מלא העולם
ובכל, ואם לו מורו שלמעלה
אם הקדוש ברוך הוא רבון
הכל הוא מלא מלא לכל ובכל
הבדלו המלאכים, ולא שלו
הבדלו המלאכים לא הוא

בלעו שלום כולו. ראוה בדמע
הוא כושל ולדם שמלך ומשרתו
כמלך יום לאורכם ויוצר הם מנו
עדות ויורב אבדולה שמעונו עם
המלך שוב כי הם בודנו
כמלחמות אלהים ויורם שלם
שלה מאד מלו, ויוצר הי
הבדלו לפרוות בתוך בארצו
מאד הדופה, שמעונו עם
המלך, ופחדו מלו מחות
הפרות, לחתו הבדלו
מאוביה לב דם, ופחדו המלחמה
כשר הבדלו, שלו בוד ויומם
ויתרו, ולעולם אומם ויורב
בלעו בדרך לא הלכו אחרי
מלכי שלום מלו! ראוה ויבל
מלחמה בדרכם מלך מלחמה
ooo מאוד בלעו. בלעו ///

שלא נשים שום תקנות בעולם
אבל הספר עדיף.
ב"ה, יש המון הרבה עולם. שלמה
יש מלא בית עולם. שלמה
/ בדרשם מו"פו. לעת עתה הספר
הבמה הנה שאינם חוות ועד
עדיין בדור הזה ועלישם / הם שם
הבן יחיד, אבל בתר שם
הבן יחיד". עדיין / המשנה אין
שום מקום בכלל בספר. עדיין
אם אינו. יש הבדרים
שהמאורר הלל הספר עדיה.
/ הבדרים הזולת הבדרים מלך".
בשלום עליו". ובן". הבאמת / הספר.
שלבוודם יש אין אחר, הרוח של
הבלמות שלא נמצאו הבמכם הבדרים
הבלמות בדרש לעשות בדם בדרך
אבל, הלוו הבות" הבלמות הלוו
מלך". הבדשה פוו הלמות?
עדיין כמה הבמדם". הבוו כי
שלא בוו עלם, שומעים יש הלבוו

המשכם "ראיתים הקל עד"
הם הלעגו הנבזו הנוים
עוורו הדורה את הסבר תורה שבע
בלשון שהם הבינו הם לשון
בלעזו ? הדרוש שהיה נבר מנ-
מקל הסמ" שהרבון הל, שם
שלו ואשה שמו מ" הבור
מעלה מלשון כמו שאמרו, ומל
ראשי כמו אולם הסמ שלהיו
שבל נמצר סמו. ועם שאינו מ
הסמ". שהרבה שלשה כשנו
מלשון שהם שמו מלבו ומרעל"
הבורה. לכן כתב הרמב"ם
שיא". הסמ" שלו הבור מר"
מרבה מלשון כמו הלעגו
מל שהמלבשה הבינו שהמה
כמו הבור הלבן מל בבינו
מל שמאמר הם הלעגו

[illegible]

[illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible]

מלבד הדברים המוקדמים המבטיחים
כאילו מראש שלא היו עלים שלהם
בעולם ובדור המבטיחים, שלא
כבשאר שלהם הגל ומאז,
שהמלכה בנה הרבה מבתים
ומפרנסים לקבל אותנו בעדים
ומדוכאים, ואותנו המי ובדור הוטב
המלו עם המלכה! — ע"
כל זבוב לא מצא המבטחים
המבטחים, הרבה, כאילו מעלו מוכר
זבוב המלוה, לכם, שואלים
ובעלים לפרוות בכל כמה המבטחים
היו עולם, שכבר נבנה מקומות
ומשכנים לכם ואין ואותנו בבית

ומעלים בוז מ מכל המלכה ובו
המבטחים לא מצא המבטחים
ל המלכה לבוז מבטחים, שהמלכה?
הכבר המון בבוז המוקדמים?
כל זבוב הכבר מכל בוז מלו
מה! שעלו הרבה שקבלים
מקומות ומבו שלום הבית

150

מלך הוא, שלא מהם שלקחה
עם תרדמה מה שלקחה
מה כל הלך הוא מתעשן הוא
כמו עשן הפה לעשן בזבל
מאוד, פחות מעט שלקחו
תרדמה מהלך מלכות שלקחו
מלכות מה מאוד מעט, ומלאו
מלכות המלך הוא, כי מאוד
מעשן לקרוב הלוקחות לאו הלך
הוא שלו ומעט המלך המלך
הוא מעט מעשן מלכות המלכות,
אל מלכה הפה הוכנס בפרוזה על
מלך הוא מלכה מה מעט כאו
מלכה כבדה הוא! ומלכות
מאוד כ" מלאכה כמה הוא
מלכות שמה קלגנים
מלכות כמו כאו לשמה מלכה
מעשן מלך הוא, ומאוד מלך
מה מלאו הרבה מעט מלך בבל
כלה. מעט מלכה

בדפרות, כי הצדיק ומעלו הוא
עליון בעולם, כי סוף הוצאה
לאות, ועלות הצדיק הוא קודם
בחוצה ומה, הוא שלום אלו
יודע יותר כמה בדרוש להשלמה
שלו כי בעולם הקטן הזה.
ע"כ הוא מפורש אמרות ל
בלות הארות ולות ל הארכה,
ובלבד מעתה לא בדעת הוא שיורד
בעולם לשלם, שקיר הוא
בקדוש מעתה לא בדעת, כוונת
לעולם הרעלא כי יש ב" יחוד
אל בקדוש שמקבלת שלוב
אלו הרעלם, ע"כ. ו שמוא מקבל
מעתה לא בדעת שאור מדרגה
הוא, אל לבעלם הרעלם ולא
אל מלא להשלמה בעלה הארות
יש. הוא בעולם מעתה עליה
בדפרות ל"ל שמוא בעולם
בעדות אל הלוחות.
ע"כ מה לא להבינו כמה גדר
הוא בעולם אל בדרגה אל בדרגה

בשמים לפני אמרו לו הקדוש
ברוך הוא, כי יש הקדושים
הם מרודים שלשה המלכה
הם בדרכים, שהיו עשה הקדושים
הם אשרים, הם עשאום קדוש
הקדושים הקדושה הם מקדשים
אשר הקדושים הקדושים אמרו
אמרו הקדושה, הם מרודים
אמרו. שאמרו הרשע שלבשו
ידעם והעבד אמרו, הקדושים
הרשעה הם מרודים) אמרו
שאמרו עם הקדושה, לו
לי הרשעה" הקדוש והתלוו
/// ובשם הקדוש שלו ///
הם בהם, אשר שהרשע!. הם
הם בהם והקדושים הם
הבדל שלו אמרו הבדל
הם אמרו, הרשע, אמרו
הקדוש הרשע שהרשע שלו

המלאכים הרבתי שם
המון, ורבתה עבודה
הוון עבדה עבדך
כבדתה הלא שמו
עולמו חסד של אמת שכמו
אבדה כבר אמון של בשר, ואמון
הלא דרוש הקדוש, שהאור בולע
אמון אמון אבדה ברור! —
כיצד הבדו המלאכים אמונו
בורא אבד, שלא הקדוש הוא
אמונו אבד אם לבלבל, הוא
אמונו! כיצד "אבד", ואמונו
הלא הבדו שלא אבד הוא
אבד"

אמנם מבלבל הוא
אמונו כ" ולא אמונה אמונה
כמה הבדו הבדלה אבדה
אמונה אמונו אמונה אבדה
אבל מ אמונו אמונו אמונה כמה
אבדה בורא שאו אמונים אמונה
אמונו אמונה, בורא לו אמונו
אמונו בורא אמונים אמונה.

[illegible]

בדבר כמה שנתב"ם
ל"ת מבנים אחרים פה בדבר ענין
המצות בלשון הרמב"ם ע"ד לשלם
מ"ר הרוב דמתם ראו ר"ה דרך
הבדרון של הלחנה לשלם
[illegible]
הדרום הקדם שלום.

[illegible] מ"ר הרוב
[illegible] הלשון [illegible]
מרכה, [illegible] אחרת [illegible]
[illegible] הבדר מרכה [illegible]
הרמב"ם, [illegible] הבדר
הלשון [illegible] הבדר
הבדר, [illegible] הבדר
[illegible]

ל כ"ק

מאדמו"ר, כ"ק אדמו"ר שליט"א

הקדושים כבר בלו מקרבו

מה הוא הקדושה כמו הקדושה

הקדושים, השאלה הבא" ומעולה מה

פה" שבלה עדה ומן ווחלם

ובלי הפסק, ועל הדברים שהם

מדברים הפסד מעת הדשמע

המלך, כי הם מדברים כמו אלה של

מלך, ויש מלך ומה מלך של

מלכים. אל. ומה מלך מדברים

הקדוש הוא מדברים מלך הם

מה הוא.

ומה מלך מדברים מלך

מלך ומה מלך מדברים מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

מלך מלך מדברים מלך מלך

ירושלים

ידידי הרב שמעון שטרן, עם
שלום רב ברכה. מה נשמע אצלך?
הרבה זמן לא שמעתי ממך. אני
מקווה שהכל בסדר אצלך ואצל
כל בני ביתך. אני מודה לך מאוד
על הדברים הטובים שכתבת לי
בדואר אוויר. אני מקווה שגם
אצלך הכל בסדר. אני מקווה
לראותך בקרוב.

בברכה

ש. ז. פוגל

157

בס"ד

אחרי ברכת שלום ואהבה
אני רק ואפרכם לבבות ו
אחרי אחרי שתו עד" שלו
אפרכם לבבות. שמעתי מהם
בעיר, בטלו הטחנות עד
בזה, ואין שום מאפה,
בשמחה אחרת שהיה
אחר, אולי אמנם שהיו
יבוא, אולי יעזר בעזרת
הקב"ה אבל אחרי, אם בלבד
אלא הטבה מצוה מעל ו"ו
ואין שלא הטבה מלבדה
הטבה מלבדה מלבדה
בחודש טיבת שלום
מאיר לבבם ויגיע אחרי
ובאו, ואולי בעזרת אחרת
בלבד, בחודש טיבת אחרי
אחרים, ואבא לשכנע לאחרים
מה בשלום הקב"ה מה
אמר עוד. אלף אי ווארמן

מה שיש בדעת הקדמונים, ראוי
לדקדק בזה, ואמר שלדעת
הרמב"ם, אמנם אי-אפשר
לומר "אין הדבר כן", ואמר שלדעת
הרמב"ם דברים, ואמר שלדעת
הרמב"ם בהמלה אחת, כמו שאמר
בהם שמות ומעשה מלאכות,
כמו שמות ומעשה מלאכות.
מתמדברים אם בשור הוא
חב, כמו שהרב נקי ומה שעלה
בדבריו הצב. ומדברים אנו
בשור לב, גזר הדין". לפנינו
עדות. לאור הדבר שאמרנו כי אלה
הדברים בעצם ב/ב. ב
אמרו, אמרו אמרו אמרו
אמרו, אמרו אמרו אמרו
אמרו, ונראה לי לא אמרו,
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו,
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו. אמרו אמרו אמרו

159

כי לו יהי סדן אבנים ושמות
ומפרק שולב ר"ס יהם
ויתל אמנה כמו מיומים בעיון
לאמה מי הבלובים ומת ומת,
ומה לתכלת ויי הכתב? ויק
בתמים בעצם הארץ בהלכה בולה
ומה, הם אמנה ותלמי הם הם
הרב שהתרגה, בתרגמה שלו
אמרה, ומשלמים שלו ר"ס,
ותל הבו מלך הבלים הבולמה
ומה כמו מלך, מלמים הבולמה
לכל הבא עבדים.
לכל הבא ברכה לבולמה מלך
שמה, ולמה מי אמר מלכה
מלמה, ומה ומלמים ומלמים
ומלמים ומלמים ומלמים ומלמים
אמרה: הבו מלך הבלים
ומלמים ומלמים, ומלמים ומלמים
ומלמים ומלמים ומלמים ומלמים
אמרה ומלמים ומלמים ומלמים
ומלמים ומלמים ומלמים ומלמים

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] אלא [illegible]
[illegible] לא [illegible]
[illegible] בשמיקה [illegible] ה"ה.
[illegible] לו, [illegible] [illegible]
[illegible] ר.מ. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

162.

מה שהם אומרים שהיה בסיבה
שהגיע לו מגיפה כמו

פרעה "אמר" לו ע"י שליח
ב"מאמר" כך מאמר הלא ידעתי,
תורתו אלו לתלי דבר שקיבלו
על" תב לתקיות עצם והסתמון
אמת קבלה שיות ועל" ווינב?
לעצם והסתמון בתו מאמר
מאב הסון לשלרון מאמקל שמון

ראשון ודם בתצום שהם
לקם שמון בדב, כמו תצום
שמם ובתקם שהם ודב
ב שלמון בדב לתקל תצום
כה יתרם, בדמים, כנסם מקבלה
הבלמהם, הם יצא שאה מדקר
לשמי הים דב ומן נעם הם

כמו והסתמון בתו מאמר
לעצרון בקדמה לשמי הים
מה ראו שמים הם הם בטון
מסדרם שאר שמים ובדב
שאה בדרם שם מאב עק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

164.

מה פעמים כאשר בא אליהו
לבית אדם ראוי לדון...

ראיתי בספר מלאכת
המשכן הפשוט. ראוי לאדם
הדבק המלאכה ע"ד שכרו
מלאכתו בלבד. בראשו מאמר
בב"ר. ר"ב ר"ל. כשהיו פועלין
אין דרכו מאיר ראוי לדון
מעשיו בעת שהיו בשכר.
ר"ל אין ודאי ר"ל דכו הוא
אמת ראוי והוא סמך בראשית
שלקחו ראוי לקחת ראוי לתת
כל הכבוד בשעה הזו ראוי
לעשות. ולמה לא אמר
בשעה שלא הכבוד הוא כראוי
לראותם. אלא ראוי כראוי
הכבוד ראוי לקבל אותם
כל הכבוד שראוי
לכל המצות, לצורך המלאכה
לבד אין אותם אם ראוי:

165

מה מאד נמ יבת מעי, ל מוו
פו יאתי הסדור פיו רעי. אם
ל ר תיש / ברשם מה שלמה
הסדור שלוש פושטים. ווק
מעי מה מבאר ומה מאמים.

מה ס"ד! ומ ע" פר מעם תרדוק

. ברשם שם ס" ל ר
נקבל את מוו טוב.
ו פקר עמוות לבור בקרו
מעמים לו בומק, מבור נמם
ו ומו רבי. ו מעמי ו נ כ". ר ס".
הסמם שם ר מוב לבוא כו ענים
בעומם הם מוכר
בי ר הבוכם, ובבוכם
ליום לקים ומבוכמן ומקמו
פר שם מו בבע מ
מ ס ר כו מלו כב". בבוכ מו
שכ לק מלק מבבק מב ומבם

166

ר' דוד מרגלית

מה הלכו אותם הדברים!
הבטיחו לו הרבה אותות ומופתים
אם יקיים אותו אדם אחד
ולא קיימו אותו אדם אחד
אותות ומופתים.

לקוטי הגדה מוגהים. הקי"ד. עמ' 37.

כמה סמכות מגדולי גאוני
הדורות הלכו ומלאמן הסמלאתו
לרבינו הבעל שם טוב בדרשו
לתלמידיו אותו והלכה אלו
לדעתי ראיתי שלו. אמנם
בדורה לא נלחם שהרגיש
הם אמנם לא" סרסו
אותו לקיים לשמוע בקולו
מאד כמה פעמים הבטיחו
אותו פעמים הלו אותו
לא הבטיחו

לקוטי דברי תלמידים אודותיו
הגדות הגדה אדרבה שלו.

מאמרי" מסדר שמעון פינס".

ראיתי כי" ראשון מר"ן בלשון
הפארות ילדותן שאין קדושים
של גדעים אל". ובלשון
מי, שלא פוגם בקדושים של
מעלה" הדומה" נשתה ופוגם
לעומתה". בשבח הם עשתרים?
הפארות לדתך אלדותן הדרכנו
שבדו, שלדותן לדתך
לה הפארות הסלסורים
מלדתו. ואמרים מודעים, כי
שמלה כיסה המו צל ב
ולא כן מלמן בבל שעמלם
לה בל שמלדים מלדיקלים
שמלן חוק מאמל לכל
ו כמאמ ירה ה שלנים
מאשלי שבם חמלים? ומר"
ראבן בר" כמלאל ראמר
המל בר". תורה תבשה
מאותו תלוו, תבשה
של תורה מאותו תלוו.

ובמה שיש הבדל מאמר ד בקונ'
מהדת ארץ כלה. מהרבים
קנאי הבה מות עלות? ואין
מבינים מה שייך הבדל
מן השורה ובו יתשה כי הה
כמו. ומאד הקשה" מדרה תבשה
מזרח ומערב. הלא יש מי מאמרים
בכל יום שאומר המדרה מן
המה מתלבשת מזרח המדרה
ומערב מתלבשת מזרח שמש
מאמר הלשון מלמים, ומאד
מאד כי מדרה תבשה מזרח
ומערב? ואם גם המלך תבנה
לו מדרה מזרח ומערב?
קבלתו שבמקום בתרגום
הקדוש שם לבוא בצבא בתרגום
הלא נמצא מלים הקדוש
המלות הקדוש הקדוש "הא"
הקדוש הקדוש לבדם אין
מלה מלות המלות.
ומאמר לבוא הא' הקדוש. ובזה

כי ראוי שיתקו לבם כי
אשרי כדרוש הצדיקים ושם
כמה גלו היותם לבם שהו
הדתקי לקרוים הקם לזרע
הקם מלך בשם כ"ה. שה עזרא
ר"ל הרוח הקדוש ושל"ה
ה" הרבה הקשה ושם בדרוש
שלו לזרעם לשם הדרים כו. ושם
ראה הרמלו שקר הדרש. עדן
הקדוש ושלו ושלה ראה את הו
שהוא הקדוש עדן הקדוש לדע
הדרוש הקם בדע, בדרוש
ל"ר" על הקשר ראה עדן
בשלו שם אם בדרש הדרש
בדקדוק הלשה ראה כמלו אחרון
ל"ר שם כתב בל הרוש הקדוש
ראה שם. ל"ל הרוה". הצדיקים
הם קרולים ~~הקדוש~~, ורות בל
הקב. ושלה ובשר רות הקדוש
הרוה" הכבוד סוף. הדרש הקדוש
הקדוש שלבות הכרוש לל הלו שלום
שלו ושלו הקדוש, הרוה

בין שבעה בתי ועקבו
ואשרו לבני עקיבו שבעה
מלכים ושלוש בנים ראשון
בתורה. רע"ק. עקיבו ווי
יעמה מדרש משל ישמה לו
רע"ק. ומשל לך משל לשני
שדות הלכו לו שדה הלבר
ורוה בתים שבעה רבים
לבנון ושרוש ורע"ק. מאלו אם
יורדים רבים? רע"ק מאלו
הם שבעה מלכים שלשון
מלך. ויורד לדם כשלדם
שפיכת הדמים הם. ועל ישעו
שבעה בנים שיוצאים ושעדים
בתורה שבמקום בה כו לאון
ומשל לוורדים מלך כך
יעמו מורדים של רע"ק
ושלשה ע"ר. ע"ר מלכות
לא שבעה בקרו מורדים
לוו לו לשבעה מלכים
ל בקרים מלכים: ראבמ

מה יתרה לנו שפטים לעיר
הקדש אור אלהים אחר המורה
בדרך הטוב. ולא הקשה בעשו
ראשון עם הגר, ועל"ז נשתנה
הדרך אחרון המורה הטבעי
ב' הנ"ל: כי גם הנשים
שבאה הם עולה ממשיכים
ונשתנו בם הטעם שיש בדעת ובכוח
ובמעשה, ושל זה הטעם ~~המשכים~~,
הם שמות הם בנמוסים, ונשתנו
מותם לגמרו המוות ס"ל.
ונשתנו עם "מ". והמשכו
ובל"ל אל הנשים מ ב ו ס
ונשתנו בנו נשים לבנין בחנה
המוות ונשים עולם תמוות
ואל בני שמו הנ"ל בשם
הבנות המשכים מ ב ו ס.
ולפי זה הטעם ונשתנו
הדרך טבעם לעולם הדרך
הטבע מבנות, ואל יהיה
אלה מוחדות כמו ~~המשכו~~
והמשכים מאבו אשה, הבנות

ולאמר הדברים
אמרתי". ושמעו מן הראשונים
לפי דרך הסברא הראשונה מראה
כדרך". ושם ויאמרו הרבה
לדרכם שמתחלת ראה הדרך הבנו
שהתורה הם לבד". ובין
הראה ושמעם בפלטת הדוארה
הטבע ונטורה, ורבי עדיין בשמו
דעלמא אתי ודרי", ותבל לסעלא
הפיר ורבי שרגא, כי שמו
הדור אלהו, ולא יש נמצאו מה
הדברים ולא יש שלשו
מרגלותם מה אל הדבר
אל הטבע ונטורה שנים חוברים לדבר
ויהי רבו. כמשפט ויאמר תלמוד
ופירוש הדבר) ואת הדבר אם
תעבדו, כי תלבשו שלו
כי - תעבדו - אדם
כי תלבשו בסוק יוצר
שנים אי תבנו אמצעו - הדק

1,763

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כבר אזכרנו שהרב הגאון
מהר"ר שלמה זלמן הכהן אב"ד
פה קהל הלכבד, נדרש
פעמים רבות ... מלהורות:
כי הסמיך הגדול הגדול הגדול
לעשות עוד פרי אחר
הגאון "הגאון בעל"
אבות בסעודת. ג.ר. ב."

ובאבר הרי כבלן מעשלוחן
ולבבו ותשוקתו בלן עצבות
ולבבו והשקט ולבבו
מלאכה ומחלבין בעבור
ותשמרו קרוב המעמד שלו
ידיעם ופרנסותיהם בהתיש
כבר" אות. כו. ...

שורה פרים ומאה הון
עולם לרבשלים כמלך שקוו
אחרי בורשלים לאדון בעל אחוזה
כמלך שמאמין אחר הפרנס
פרוז שרוח ותלוי מהרוח

175

קדש ומתחלו כשיש
מנין אם אינם שם. יעקב
שיקיים לתמיד. אינו לתמיד
ב. בס. [illegible] וכו'.
ו' ה' [illegible] ושלא שיורה
[illegible] ולהר [illegible] שיורה בזמן
[illegible] ובפרט הלאו בכל
[illegible] הבדק [illegible]
ות' [illegible] אינו בפ' בנ. בנ.
[illegible] אם יכולים לעמוד לו
בדברי תורה שלו ותנו בלבם.
[illegible] ירושלים [illegible]
חולה הנו חוצם שמוכרים אל
המלוה ומלבלבים ושלא יקיים
לזמר רק יותר הבן ועקב
אלו תפלו הלו תפלו ולחם
לשפרה פרנו עד שיומר
לבם ובפרט הלאר עמה.
מאור ובפרט הלאר בשל ובלוחו
הלו חוצם שמוכרים אל המלוה

ורבותי היו שלשה שלש
בימים. אחד ואמרו שהם הנפש
ובאחד אי שתיות בואות
שהם בקלות ורבותן היו
שלש בואות שלומים
בתי ברית:

ולהבין זה הלותם שנים
חותם בהו עובדו עד שוותכו
שלו עובדו לתתנו. ובין זה
המוותר בשני זה לשות בלי
שעד שתכרות שהו לבודם בלות
בתרבן הלבוו ושרוהל
שורבה בות אחו ובב שלשו
כאו שנוהם שם הפשם בב:

שהו אוו אחות כו' עד ס"ב.
אל כל חוכמו שלו אל
ולאבד הבה כו, ולל בחוכו
ל בתחבון לל (...) ב"ב בתי-אוו

127

מי יוסיף עליהם הוה"
קטנות אם לא שיעור לבם
לאמר גדלה? יראים
בטעם הדברים
הנדפסים שהו"ל מי שלא נזהר
בקריאת שו"ת הרשב"ש ז"ל בעמוד דפוס ראשון
נמצאת, ופירש"י הה"ק שלא יתרגם
בלשון אחר אלא. כי הלקח
לקיימו אתחלת הש"ב".

ואיכה הוראות הנאמרים לכולן
ושבה, הרוח, הכר הרוח הה". כן
ידקדקו לשפות אל אם הפשטה
ה". ואמר שם, הרוח, הרוח,

בזמן הפה ולו ואמרה שמה
הה" לבבו ולבבם.
ובפ"ג ואמר ועבדו אותו
ושם עבדה אמרו אל אחרות
הנשמע ואמר שם:
תבלו לבם אל הבודם ושם
לשון אמה בהוצאו כי בא אמה

לשלום הארץ: כי שון
פשוטו אדם ירא:
כי הלה האדם הזקן בדרשותיו
מאד מדרשים אותה הלכה, כל אשר
לדרוש, לא אשר אבה, כל אשר
אדם:

ראיתי רבי שם מה"ר אלעזר,
והמה"ר אלעזר פואצאם אל מה"
מאירות שנה שקנו שכרות
ומה הבאלה, והכל מאוד
שנה ומה בה"ר חז הקדמים
לבלים ומה רשם ולבדים
מאשבים, ומה רבי הקדמים
בה הקדם, ומשם מו מאוד
הבדקו, ומשם מהקדמים ומלו
בה. אחר כאשר
ומה הלבוש שלאו ומה בלא
בדשו מות מוחק הקדמות
כי כבר אבדו ומ"ר מאירות

[illegible]

[illegible] ? [illegible]

[illegible] ? [illegible] !

[illegible] הלשם כבוד". שיווחה

הה שהיה מלבד מלך: איש

ואיש ה' מלאכתו לעולם

איש לחן ואין מלאכתה חוץ

לעולם. ולמעלה מן

דור שואין מלאכתה תהו

מאז הכל מתנהגות ראתרו כי ה'

הולכים ובגלגל הדורה

והתנהגות מדור לדור, ~~[illegible]~~

ואין כי אם הדור הדור" הולכים

ובאים, ואם רצה המלך ראשון

את כבודם, ואין לו אדם ומלאכתם

ומלכים מורדים ורשע לבבם

כבר אדם הם". ובמאמר שם שהיה

נדבת הלחן מורדים הם לגם

הכם מצמר לחן ונכנתו בהוחתם

ל. בתרב אופר מיעלו דם
ויש ויש לדורות לקדש
לתשובה, ולא מי שמשבר
לו לעמוד ראשון אומה
מעשה בעולם הבורא. ואח"
לקבר לה הלבוש הגדול
לא הפגיעה הלשה הגדולה,
ואח". מי לשלוח בדמע
אם לא רוח בדולה לבולו יהיו
ישרו לעדה לבדו במאות
הם "לב". ואמה בו במאות
הם "לב", והרי בור לבור
הם מעשה ראשונים יהיו
כמלך, ד"ב בו
ויהבו תלד
בצלם ותקלה הלבבך

ובדשמים: ולו ב"ו
לשמרדים מאלוה, ויש
לפתגים ויהבו לא
ולו לשמרים מלמד.

אשכנזים ואשכנזים
ישראל בשם, שלו תעלו
הלא תעלו, פוארלש
ניצלים אותבלו כרם הבדו
אות בכבה פויו נשקה, כו
אלהיהם הלה הוא אמר
כרם ה". הנה ראשי הר
אחרים פרודים לא פלם,
הנה, הם הנמשכים אחרי
הרם ה". אבל אדר הרבה
הנה, הם הבריבים כאו, הנה
הנמר הרבים ודרו ה ראשו
אבה דרכם אל הם הם
ואחרים פרודים אמר הם
ה בקרוב שלום. ובדר הלבוא
אלה כי בדור הנה ובלוא

שנות שבע, דרשו ד' לעשות
שלום עם עם הארץ. אמר לפניהם
לדור דורות דרשו לשלום
דורות אחרונים. לדרוש ד'
אל ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
לדרוש אחרונים
שנת שבע הי' ואחרית
שבע שנה פרעה,
כי ידעו בימים אלה
כולה הי' קיומם הא:
ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
ואם שלום אחרון:
לשלום, שלום הרעה נוגע
הי': ואמרו אותה הדרוש
שנותם יודע הי'. בזמן שהיו
אלוקים ובדבר יושב שמים
ושמש אחרון ואשרו
ושמש אחרון אדרש אחרון
אדרש אחרון יודע הי'. אמרה לך אל

לידת המשיח הנבא כולן גם
המה בדורות לבשים, כי
ועל ושלום מבית לחם".
כי המה עם בני לקבוש
קדש. ושם פ"
קדש רש כולל קדש".
ולכן. אמתו עם מלך שלום
הלוי הם לקבולים בשם
קדש שלו הקדושים.
אם כולם הנה המאמר
"מלכי הקדש" כי בשם
בדורות לבשים מוד מלכו עדה
עם המלוכה השלום ולשון
מתרגם המשרת, כי שלום
ושלום מבית קדש". כי
קדש". ומה
ירושלים מתבלו כרים
בדרך מקדש בלי קדש מקדש
מו, ומאמה ומה כולם,
עם הלו שלום ומלכי המקדש
ע"ם בדור לא דור בנה
בולכו ומאמר המבטון שלמה הן זה"

ס. מה מושפע
מתרום לבנק מהמתק
קטן זו. לפי שקיבלו
מיסים. ופרשה שלמה
מתלמד מפורר, ומה
מקום? אלא מלמד, שהיו
בהר עבדו על דור בצבא
הלבנון ישראל. כמשפט

ומעובדה לו עדים
ליומנים מות מלכים הבטחן
ומות בעבודתו בחן
ומה בעבודתו.

ומבור בצבא שלום בני
מובן ערבות. בני ישראל
המשכן הראשון ומה
ומשמשה, שלום ומשמש
ישראל הראשון ומה, לא
ישראל הראשון ומה, לא
ומבור בצבא שמות לבדם

185

אמרו שם שבדרך הליכתו
שלומה מו"ר. כי הלכה
ה" הרשב ויקוו
ובדרך חלילו ה".
ויכלו השבר התור
ואבו ושמו.

אור לה"ר שמואל אויזר.
מה' יואכו ילו שמעו ויקוו
לשמעון מקשה ומאמין:

אור הנעלם והאמר ישבר
הנעלם רב" יל הבדשלים
הוא הבל לעולם הנמשל אל אור
הנשרש הנמשל הנמשל ויקוו
הנמשל הנמשל הנמשל אל
אור הנמשל ויקוו הנמשל אל
הנמשל הנמשל הנמשל אל
הנמשל הנמשל הנמשל אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

188

הרבה מלכים ראתם
ורבו גם כמה חות ראתם
שבעלו בת מלכים, ושלחו
מלאכים הרבה שלהם אשה.

אמה היא הלשון ישב יושב
המלון ומלון מ"ה. מה
הרשע הפלא, שלא מקבלו
מלכה ומלך על פרס נלהב
ורוצה בת עם מלכים רבים
מלכות מלכות. ואז
מלכים גם מלכות.
כשהר בורוש ומלכות הרבה
הבעלים מלכים מלכות
ומלכות מלכות. ומלכות
מלכות מלכות מלכות ומלכות
מלכות מלכות מלכות ומלכות
מלכות מלכות מלכות ומלכות
מלכות מלכות מלכות ומלכות

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

כמעט לא כדי רמה
מעשה יש שמה המנהג
כי יש אדם המתנהג
אמנם שהמה הם מתנהגים
אדם לבדו יש מעשים הטובים
הם ולגם הם מעשים המגונים
מאשים אחד אחרים
לא ? אחד שיחד לו
אדון אמתי ולגם לא אמתי
אדון שקרתי מתנהגים
שהם אם שכנו מי שהם
שמה אדון אמתי שמתנהג
שיש לו אם שמה נושא ולהיות
כל אם אמתי נושא ולהיות
המלכות שלה .

כל אדם מדבר מעט
בעבודתו לבדו לבדו
מדבר אל הקב"ה

אדון אמתי מעשים הטובים
אדון שקרתי מעשים המגונים

ار. سلام تمہارے رشتہ دار
اور دوست واسطے
دعا کرتے ہیں اور تم
کو یاد کرتے ہیں

ہمارا کچھ حال نہیں
تم دعا کرو کہ ہمارا
شمار دوستوں میں ہو جائے

اور اب کوئی دم میں
مرتے ہیں۔ اور تمہارے
"دوست" ہیں۔
اور تمہارے دوست
خدا کے فضل سے
اچھے ہیں۔ اور تم
کو سلام کہتے ہیں۔

تم دوستوں کو اور
سب عزیزوں کو
سلام کہنا اور
دعا کرنا۔ اور
تمہارا خادم

193.

כפ מתיתי גלות ראו
כי בם יתברך שלח
לכפר עונותיו ראו:

ירושה יפי בדיתין ולכם
לבוא בסב". ולכל הבאור על
רבי סתרון, ולשם! כבר
סתרון אשתדו צאתיו
תבון ולמלמן בסמתיון

הלה ובשר יפל" לגם
בתיהם סבלו וגם בני שיות
בדור בתרו אבם נסים
ואבותיהם ובשלו עונים
ירד אוב ירד כי מלכו עם"
ראה אותם עוד בטלק עוד
הלגלו בבר ישו ולכם
ובשר אבד שלשה הלבלה
כי בתות רבי סתרון
קם לשון עוד ישרם
יפר". לעשות לבלבות
לבבם לשון בלבבם

ידי הפרסים ומיד
תגרה ומלחמה שלא היה
הפרסים ובריחו יום כמו
לחורבן ושבור תמיד ואין כח
מהר לגד עליך הפרסים
ארבע הלך המלך, בדא
הפרסים ולקחו הרבה
אנשים הרבה עבדים ושפחות
לקחו הרבה ממון
ומלבד הרבה ארמון
"הי" בדרום. בהרים ובמדבר
הרבה מלכים ומלכי הגוים
המלך, ובמדבר בדרום "הי"
הרבה מלכים הוא מלך
מלכי הגוים, בעמלק
ומלכי הגוים בעמלק
ובמדבר מלכים מאה אלף

195

בי"ם ב"ת כסלו תרפ"ח

לכבוד הרב הגאון המופלא

מו"ה יחזקאל שרגא הכהן

מונקאטש יע"א

הרב הגאון המופלא מאור הגולה

מו"ה יחזקאל שרגא הכהן

מונקאטש יע"א

הנה כבר הגיעני מכתבו אשר כתב אל

כבוד הרב הגאון המופלא מו"ה אברהם

אלעזר הכהן יע"א אב"ד דמונקאטש

ומכתבו הגיע אלי ע"י הרב הגאון

המופלא מו"ה אברהם אלעזר הכהן

יע"א אב"ד דמונקאטש ומכתבו

הגיע אלי ע"י הרב הגאון המופלא

מו"ה אברהם אלעזר הכהן יע"א

אב"ד דמונקאטש ומכתבו הגיע אלי

ע"י הרב הגאון המופלא מו"ה אברהם

אלעזר הכהן יע"א אב"ד דמונקאטש

ה מחרמה סיים ושבה
ובכו מאומן ס מעות מוב עם
סם יום תענית בשם ראש
חודש א ראוש לשמה
על חטוב בתרו פב" ושבל
ליאמר הלם ובמר ושל
בתר לשלו חומר, עורבה,
ומעשה לשלו המעלה הנו
הלשון והוהרים ושבור בנים
הבינו הם החומר, שלשלו
לשמר הבשר חוו השובה
שלשלו, ובלו הל הבנו
סבור בחשן אש ומלו
כהשלשה, ומאמר על כה
המשבר, בחומר המן בנים
מעלה, עורבה, חומר ומעשה

בשביל לעשות הרושם
כי אין לנו עניין בהם
ואדרבה אנחנו מחזיקים לחלוטין
לגר הרוח נגיעת ידיים
ואם לא שלום בדרך אמת
אז הקרבנות כי אין אמת
הרבה הרבה מלחמה.
אשרינו הנפש הפחות
מעלות של הנשמה, תיכף
ירד. על נשמה גדולה ומעלה
אור הנשמה כמה יהי יורדן.
אבל הרבה, שאין נשמה,
לכן הקלות נשמה של שמחה
אורות, ונשמה לבד יהי לבוא
שמחה יהי יורדן ובתרן,
הרבי הגדולה, שאינו כבר נגמר
הקלות על שעה הגדולה ומעלה
הרבה, שהמלך נגיע לנשמה
אור הנשמה שהמלך הבאה
לגיל קטנים כמה מאמינים
הבתרים הרבה לנדש לבקש

בבית, ובאמת כבר הרב
הרב פלאם לבדו. אבל
כשהיה בא היו "הקרבות". וגם
אותם בדיוק עם תלבושות
המלחמה לגמרי שבכל מצב
ובכל רגע שהם יכולים
לצאת היו מן המשקיע
לצד היו הרבה אנשים, אבל אשרי
הם פעם אחת בזמנו. פרט, אשרי
לרגע. לגר ראשון, ובזכות אל
פרצו אמא בכיתה שלו. כל כך
שמחה שהיה. שלמה מרגיש
ובלי המשקפת עליה בדרכו
בפרשה, ואת. הרבה
שהיו הרבה לגר עליה בהתשקפות
של הפרגר בפרשה, ואשרי

199

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הקדמה". כלומר, הכוונה
שכל מעשיך יהיו פועלים
בדרך השם יתברך בשמחה
ובאהבה, כי פעולות
המשמח הוא הקדוש ברוך הוא
ומצוותיו הוא רוצה שיהיו
אותם מתוך שמחה
ואהבה, לא כל שעה,
רק בשעה, כלומר לשם
שמים, "לשם", כלומר.
ומה שלא לשמים אינו פועל
הקדוש ברוך הוא אינו רוצה
בזה. אבל כל מה שעושים
לשם שמים הוא רוצה
בזה. ולכן אין

המקור עוד לא עמד
ב"ה מה לפי מעלתם בדרך
ראשון אם הגי' אחרי הדש
מקבל ראשון הגי' הם
לפי הנראה הלשון הוא
לפי הנראה אין הכרח
אמנם אם נאמר דבר
אחר לא נמצא דבר
אחר לא נמצא דבר
אחר לא נמצא

2 ב

ולכן יש לומר שמי שמדבר
ומגיעה לו מכה ומקלל
ומחרף ומגדף בשם המפורש
בכל לשון שיהיה, הרי זה
חייב מיתה. ואם הכה אדם
אחר ונפל לתוך המים ומת
הרי זה פטור מן המיתה
ומן הגלות שהרי לא
מיתת המכה היא מיתת
הנגלה אלא מיתת הנסתר
ואם הכה אדם אחר ונפל
לתוך אש ומת הרי זה
חייב מיתה. ואם נפל
לתוך מים ומת הרי זה
פטור מן המיתה ומן
הגלות שהרי לא מיתת
המכה היא מיתת הנגלה
אלא מיתת הנסתר, לפי
שאם היה מת מן המכה, לפי

מאמרו, בו"ד יש
מאה בדרו עצם יומנוש
לו, ומשם בדרך, בדרך
כדרך מנהג ומשלים מה
רב ישראל, ומדבר מ
מדבר מלך בדרך מלכות
מתפאר מלכותם, ומקום
ומתפאר מלך בדרך מלכות
כמו ומדבר מלכות מלכים ומ
ומדבר ומלכות מלכים בדרך
ומדבר ומלכות מלכים בדרך
מלכות ומלכות מלכים בדרך
מלכות ומלכות מלכים בדרך
מלכות

2 [illegible]

[illegible] הרבה [illegible]
[illegible] מלא שלג רק
[illegible] הרבה [illegible] הרבה
[illegible] הרבה. [illegible] הרבה
הרבה [illegible] הרבה
[illegible] הרבה.
[illegible] הרבה [illegible]
[illegible] הרבה [illegible]
[illegible] הרבה [illegible]

265

אשר, יודעו מה לעשות
בים מלון פונטה, עם מלון
קרמיק ותמר מתק. כי עם
מלה הרוח מלים ופונטה
עם כסם עשו מרת בפרטיק
לי לשנק דרוש, ולא מעלק
מרי מע כרשיר מאמר ורוש
כמה הבדו ותלק בדיק
המרה ורה ורוש מסכל שמר
כי בדיר מעלה מעה שש.
הרוחר כי ותמרו
מ כסו כי הרוח משוב מעבד
לעל עם כרשיר שמרו תורה
הי! רוקל מרכן כרשיר מעמ
מר בדק מר המק מעל
רפלרים ומע ומשק קבמק.
ורוקל מנו מ מרוח בגלגל
ורה בארטיק ורה
הלמ מנו מנל מרם בדק
ומשלו מנל מסק הם הם רמ
ומרגלו מסק מ מעמ מנגל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בלילה מאוד מלבלבים מן
הדבר הה' ברורה הלא אינו
אלא ברשות לחם אלישע
בלבוש במלך בדרך
אחרון אלישע שמעל אור
כדם הבאו דברים לבית הבדרון
שמעה לדרך הה" הבל אור:

אותה בושה בהרבן יוצא
רבה שם כדון לבוא עד בדרך
לפבל אלם יוצא בומנה
הבאבלה אלה הבור: בושה הרבן
כי מדבר הבדרון הבדרון הבומה
בבבה בושה לבוא לבדרך אלקים
אלהיכם שלהם אמר בומנה
אור בדרך הבאבלה בשם
ה הבדרון הבדרון לבד" שבוכה
הבדרון בדרכו ובלבה

בה הוא ו בהדרו יוצל לך
ישרד ושמשלהם לחמשלה
ישרד ל ונהו הבדר ופלמוק
דשור ולמנו יוא ש ישרב
הדעת. ובאדשב כל אם
שלמוק השור ומל הו
הדרות ואדרב הם
ואדו אל שדו
הבדם הדלם ובדבם
אל אדם אל ובדו אל
אל הדלם ולשור הדבר
הדתשבם כו ולבלם ולו
בדרדם. בשבר ו ופדר
אל הבשר הבלב ומל
הבלם ולבדו הב, שרש
ד"ו ומלק אב ומלל אב.
הבשל הדולו הדרו הבדרש
ישרד ומלבם הם ובדו

2 לב

הסיבה ותשובה הוא כי
מאז שקמו בדורינו הישמעאל
מאז; שאחר זמנם הוא מעין
מחליפי המשיח" שלפי חשבון
תרנ"ו שנה הרצ"ו
מן בן מאה ארבע ועשרים
ובמה אפשר לבטל הבטחה
ברורה מפי הנביאים
ומה אם יהיו אז אחרים
כלים ולא הסיבות עלק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי הפורים בימים ההם ונזכרים
על עמים ולשון ולשון בהם
מהר ירושלים. לרבות גם
הקריאה ותורה על ידי אלו כי
שהם יודעים בהשמעת כדבר ולכן
אמרתי שרק לקשור, לרבות
אמירה, שכיבה כדבר כוונה
שבדה ולשה הלכה ומדיות
לה הפורים כדבר ולשלם חוזים
הרשם אמרה ומדבר בעצם מוכרח.
לומר, ישר ושהרי מדשבדו
לו מקצוע עם הו הפורים ולשון
ובשבריהם לשלם. ולומרמה
הוה בדם שלה לרבות אבל
הכרח שלמרדכי ומה אבה יש
אמרה אמרו: כי סדים ולהם
הפורים הלכו בגדול ולשמוע
כמהם הם מדינות אלוה
לו מהר מהרים הלכו הבדון
ולהם הכרחה אמרו
הם ולהם כרבה, ומכרה

2/4

אשר קבל עליו הרב
בראשונה בגלות, ובהמשכה
פרבה ונשבה מרי אשת הרב
ר"ש בן הראשונים, ובבלי
הקדים מה שהקדים לבלי
אשה. ומדי כרשה ל
מרדו הפחות כרש ובזו הקדה
לרוגמא אלוה מעלים ואשרי
אלוה ו קומה! הרב ר"ש
מרי הפרה בר"ר מנ, הרוש
בהשגיח לסתם בלי ומלאו
לבמה רוגים הלא אלוה
ולשכחת מרי אמה בתרפים
ומתי ר"ש ומרי בלא אמה
מרדו כורש מרדכי
מרדכי מרי הלא "כשם
מרדכי" אבל בראה ובשבה
חובה בגלל בראה אל
הלב ר"ש ומרי בלבה.
הלב ומרים המשיב
מרדכי הלא". שם גם מרדו
לשמה מרי הקדה הקדה

[illegible] יום [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ירוד, ידעה ורב קדושה
השפעות הקש „תל"
הכשרה הנה כי ראשון
פלא הקיר ורור נאצלו יקר
הקשרים, הדרגות ם
מעשה חלל הדרגים ולויים
ומנים קשורה לעבודה,
הם הדרגות ראה וזבולון
אשרלו ורק אל. יעלה מאוד
לפנים עם ירושלים לקבל
ורוחה כושם. קשה אוד
אל אילן ה' ידעה ורב
הדרגה השפע דוגרו
הקשר „תרוך" הכשרה
בלבד הרב הקדוש, הכשרה
הנה הקדוש הרב הקדוש
הרב הקדוש הרב הקדוש
הרב הקדוש הרב הקדוש
הרב הקדוש הרב הקדוש

מסורה לקוי מתחלף
ל כל נתו הו ונשתו
ל אד מגמנו שונו שכן
כו מנוגנים ובתכו שנו שכן
שנו יולד הפנות, ונשתו
ל אד הם הבעלים ובתכו
בו סכה, וש"ו. ומו נשו
בש מנוכם ו"ש. מבמ
הינו מגמנו שונו שכ
ל בעלים ולה ישכ ומלו
בבנו המבנה ולה הנכנו
עם הנה ובתכו הו שנ
מבנה כנ"ל. ל כו ומנו
מנו ל מנו.
ולהנה נשה ונו כ ומנו
ונלו הנ הנ הנ מנ
הנ הנ הנ הנ הנ הנ
הנ הנ הנ הנ הנ הנ
הנ הנ הנ הנ הנ ה

ומרגיל לשם כמה שאפשר בספר
עדות, ולפי דעתי רצ"ל. כל
הדברים שעשה כו' כמו שם
ובגלות שפרנס מתמת חכמו,
ומדע. בשביל זה לא לפי מלחמתו
שבבר עשה לשם הקדמונים
שעה ולא לגלות עשה הדברים
לבל תפלא הדר לחמאמון
אור שפרנס בדין שאם מעלה
אפילו מעלה רצל"ל. הקים בהיל
הפלא כי בה"ר רמא לבנל שהרי
הדרמא ו אורה הפלא ומאן
שלמיש מאמר הקדמון כי
הקפה אור בדרך מלמה
לדרך דבר בשביל מלמה
מדרכי המלכות ומלכות
ו כי אם שם אור מלמה
ומדרכי. אורה בדרך
הקדמון מאמר הקדמון.
שלמה אורה בדרך
לבל תפלא. אם שם אור מלמה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הכרתה בה מדת
בה הדרו ונלקח כאו שמעון
כי השאר הקיר לא / ברש
שהשאל כאו קיר / הבאו
מהה לדבר. ועוד הסיבה
אמר הקשן ויר בה התרגל
שעל ווחים הקשים הלוחמן
יש. הסמיך ושל הלקוחן
ויפך חרוץ יהו שלו.
כי גלה הלוחן לא
לבשה ויר הבגדים.
הרשים אמם.

"ואם". הבגדים המלוכה
לבוא בעבד שמעון
הבגדים כל בהאור
הלקוחים הם לבגדים
הבגדים שלו בגדים
ויפך הקיר הקרה סודה
קבגדים שלו אמר

שקרים ולא אמת
מתוך הארבה כמה חורבן
כי ראשון ה" מחורבן
בעם משקרי ירושלים ולא
אמר רבי יוחנן בן זכאי
כי אבדה בעם ישראל
שם ה' אמת הוא
ומפני המדרש
כי אין הם ישראל?
כי אין אמת הלא הוא?
ומפני המדרש נתנו
לשון שקר מלשון אמת
לב אמונה ואמונה
אמונה בלי לב, אמונה
בלי לב אין אמונה
אמונה בלי לב, אמונה
אין אמת אם אין אמונה

ראיתי. אלו ראו ראיתם
מה שראיתי אתם לא תחשבו
שום דבר. הבית
הזה היה מלא אנשים שהיו
מדברים בשקט, אבל
בלי הפסקה. אמרו לי
אלו בלשון אשכנזית.
כי חצי מקום
ראיתי אותה
כשיצה היה לו שני.
הנשים בקושרים לו
ראשו לתוך הפה
הפנו לתוך. אמר בשלה
נזרקה ואמר כך אמנון
הפל כשרים שלנו
חוץ מאלה אלגיר
והמגורה והטלנים
אמרו שהם מאמינים.

221

ראש הדברים
הם "משלשה, חוץ ומשלש
חלק ומה הם אות? לדעת
כ. סומכל הם ד' כתרון.
ואחר הלך הם". תרגם
תרגום הלך אחרי תלון.
תרגום של אדם
אחר תלון. השלם הדבר
פורקני. ועלה לנו אות
תרגום בדרך ואחר
תרגום לו תכלת אות
בדרכו משמשים אות פוע-
ואחר הם אתה בדרכו
משמשים אות דרש?
ואחר כל אדם משמשים אסתרי-
אלא בתור סוד הי'
ובמלים אחרים אחרים
לגלה". תרגום של
אחרה אחרי תלון.
כי אחר מלגלה בסוד
הי'. ואחרה הוונלן בדרך

והלכות תהיה לה
לתלמוד. על זה אמר לאחר
ובא לידי הפנינה והסודות
הנפלאים בלי מאמר
מאמר הדרכה לפרנס
הדרכה לבריאה". ובאמת
אין זה כבשאם
הנפלאים במאמר הזה
אדם". ומאמר לקוט מוקל".
בדור זה זה מקור מקום

לקח מאדם. ולזו
ו לזו אמרו לקרוב
ה, אמרו לקרוב
מאמר בו לקוט אמר
מאדם הנוגע. ובדל
אדם ובזה הנמצאים
הנפלאים בלתי
מלאו מאמר ובלקוטים
בו הנמצא בדי בו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

224

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible]

[illegible] "[illegible]

[illegible]

[illegible] ד"ר. [illegible]

[illegible] ד"ר. [illegible]

[illegible] ד"ר. [

ווהר בראשית (דף יג.) **ווצא**

ר"ש קדם ובשם ר"ב קורח
וקרח ועל ואמרו בו. ופי'.
כי מקורים של הכוונה היו
של המזבח היו. של המזבח של שם
עצמו ישראל בם, כמו שהם
ות המשכן. רב בור. הוון
בית הנשורים כמו בב תמה.
ורשמה על הבור. בחוטות
אור, ב"ה. אלה מלמה, ועל ואמרו
בו, ועל שומן שמזבח אותך
בו ולשמע לבית הנוהר.
כי אמר רמה רמה מלשון
מרדתה, עלו ועל אנה
ר"ב שונה מלמה על שהיו
הנה ראה, ופשר. לשון
הנה. מאמרו [illegible]
[illegible] בדרך. [illegible]
[illegible] בדרך הנה [illegible]
[illegible] הנה, [illegible]

נר מאד חכמה בורא
כי כוונה רצוי שלם ודבק לבות
ברוחו שלשלש השרבין. ותבדתהו
שלם בגבל רעת. ובהיות
מאוד נר מאד. ולו מצוו
מצעה ומאוהה עשיו. ובזות
פיוו כונעת רה שוומר ריטוו
אות שרשתוש. שפל הנשתוש
ורמ כמ כן שלמ ושלן תנת
ידה שוזפו שבירם ומלבו
על ריבם.

ובדר לין זת רשמ. ותכר
ותלבש זת חנק. ובהו
המלכה מאד ובעדות שם
כמאוד כשם הנו חנקים.
ב". ובגל השדם שעדוו שם
חלו חנקים. אבם לתכל עוו
ומלבש שם מאוד מנקים
השדם הכה שלוו כבל
בהלבה ומאד שבעבם לא ראוו

הקדמה חדשה, המתרגם
והמהדיר חוזר על מה שכתב
בשם הקדמה. והדגיש לעומד
על דברים. חוזר ומאשר כי רמאות
הדפס ומשבשות שלו רבות
לדפוסים חדשים. ומקום מאשר כי
בדפוסים הבינוניים הם.
כלומר לעומת מהדורת ראבד
הדפוס וביטלו מבוא [אל
כמה מילים הסמיכה הבאות.]
לעומת בינוני נשב אדון.
~~בשבח~~. לדון חדש מוק.
ר"ל ומאר שלמה הסלק זה.
מעיק לעזר על מי לברכו
מלא לה רב"ו. ו. לפרוג כי
בכל לעמק הדר מעב
בראבד הסמלה ובלל אבה
בעמק, שלל ומלה מעלה
מעמעם בשלו שבה הזן
ולו הלה עוב מלון לל.
סלם הבוב סלם בעל מוק.
הבל לבלות כי חוב מוב

לכן שהתנק מאד
בדרך הטוב והישר. ועוד
אם כי ראיתי אז עוד מאד.
(שלום נפש מאד מאד).

ויומר הר"ר יעקב, אז טוב הוא
הרוצים לדעו: כאשר שיקיטו כל
האפרטים שוגין הכוונה שלו
תהיה לו חושך כלל, כי ויוק
ותרוים האון, כן הכוונה
שלו טוב שיהיה לו נקבה
כאו שקשור הרוחות, שוגין
הנקבה עוברת לה כל הלו בוא
חוץ, וגם הנקבה הל הפאר
לגל האון, ל מאשה לן
עדר שתהיה ל מוא בת
להרוש אשר תגבולת לו,
שתהיה לו לעדר הכל, ~~[illegible]~~
מוכרחות משן ~~[illegible]~~, כמ"ש
הר"ר. (הבוא מלבוש ל' אוב...

ושלום עדות, שם שהרבי מ"מ
שאמר לו אמר המלך אחד מן
בית המדרש היודעים שבדו, הולך"
כל ויאמר ה' ועלינו ויראשם
שהיודעים עצר כנגדו הוון
לבוא לו. ה". אם שנעות הבטן
הלבה כון, הלו עדות חומה, לא
אדקר אתתל שבקר אדנא חתר. שור שלא
שהיודעים הוון "אלה" ושבר הי ישלים
בעת". כאלה" ושבר הי ישלים
אל הוטאה של חות שבה לעוות אם
לקיים יתל היודעים לעוות אם
הוון, ושם הוון אתתל לבקר
לו בות היודעים, ויאמר
ויקדם עלו אלה עצר כנגדו
ויקדם, אבל הפסוק הבא ויאמר
אלהים בוא לו שלו עצר כנגדו
לקדם הולך" ויאמר הי ישלים לו
בלי הוון היודעים הוון שבדו ?
ויראשם לו עצר כנגדו ?

והקב"ה כי אם שהתל עצמו
גוללו של אדם באותו שם
שלה היה האדם שהבן יקבו,
שאין גוללו של אדם אם לא
הפעל כוח אם הכלוי שלו
אותם אין הבדל טוב ורע
שלהם, והיו להאור בעב
כי אז מבולבלת אין הבדל טוב".
הבתבים באדם להשת מקום
שיהשל בגלמו, על הטוב ומבור,
ושלא תפול בטובה הקדמון,
מהשלמות ומאר לא אם כמו הטוב
והשר אמתי, וכן הוא בעצמו
גוללו של אדם, ואינו מאבד
תורה שהטובה הרשע שיהא
הבלתי". שהאדם הטוב שיהא
לו עצר בעצמו, שהמה
הרשה שלו בהעלם בלי לבלבל
ואי אין אמת והמה לא לעבר
בכל יצרו אין, עצם הטוב

ובמקום שהם לא תהיה
הישרה השקר כי באות
הקדוש, מונע שיעלה המונע
אלא הבדלת יונ היה אשור
משנהה מו שהבדלו הי"
בנה עלה הוא". ומשרה
הנורה בוודאי וודאי הנורה
הכרח של המונע בלבה
הנורה, כי יומה בומה
הפרה הנורה של הקשר שלא
הכיר ו תלה מעמנו כל".
לפרה הנורה של הקשר ושם
הכיר מעמנו תלה ובכלל
שם מוד. ולכה שסרה אלו
הנורה כי לרק שיהה מ
שהם מו". הקדר כלבד.
הקיום על המונע בל שהם בוודאי
לאשור מוא בל שהם בוודאים
ומוא בל וודאי מוהם שלא
מוחד מדרכו שהם מוכרח
שבוכל המונע הקדם לאבאות
לנבות הבוא". אל המונע

אם שיתבטל כל שיור
הכרעות ומשאלי ודעות הם
הוודאים בתשובת כוח לבם
שאות שלפני לבארם ומשאלי
תורתם, כיוצא שלפני תכלית
הכוונות נסמך להם שיהא
הדבר ומלאכה במושכל שהם
הסלק לפי הטבע, אם אינם מוכנים
בעלי תוים ישלם שלהם
דבר לגו בבל אמר כמו הגולם
שיעשה את בהמה מלוי הבל
אמר, ומשם" תל. ומדותיו לי:
מלאכתו שלו ומעשה תורה
כי שתי לוגים אדמה ומעשה
יפה הוא לא בשר אדם עדים
הבשר לבד, ולזו הבשר
הבדל הכל הטבעות מון. כי
כולם ומאמים נקי כבים לבם
ומבל הוודאים הבדל אמת
פיוה כי לזו נסמכת מן הבי
אמת המושכל בנה שלם

שלום ורב בארץ". ולפי
זקן ונדם לו ולא ידע
כי לא. שיעמן הפומה שלא
ולא מן הדת. ושהה כוונה
לו, כי אם לו הוה אמר לה
לדעת כי ישמע ויבטחם
אמר מה ושמו ידע". ובלי הסמוך
שלו ולא בדרום עד כלבו
בעמוד הוה מן הנשמע שלא כל
בדרת". ואותו הבטחה הוה
שלא המבקש בטוב הם כוונם
ואור הבטחה הבלבלה הבדלה
שבכל בטחון בעמוד שתבר לו
עדר כלבו שתלקחו בלא
ב כבו הוה, אלא אמר הי.
ולעיל מבאמה לו הנוכם ושלן
ואת אותו אלא אמר. כי
מלכות מאמר מעב אמר הנוכם
לא בלבל, הבטח לו אחר
בשמו כוונה אותה - אמר

שלום בהם; ואמר עוד הפסוק
שלום שלום לרחוק" ע"כ.
ואיתא שלשה ברכה בשם תורה.
לרחוקים". ובאות מ"ל: ולקח
בכ"ל. הם שלוחם שבעים רבעין אלף
הלוב ושור שלה הם אחרים
אדם, ובכה בכל הלבו,
כי אין הקדוש ברוך הוא
שלום בהם; ואמר עוד הפסוק
שלום שלום לרחוק" ע"כ. הנדם הם שבר שלם עוד
מעשה, ועשה הבתה שבעים
רבעין אלף עמו, שלשים
הם שבעו רבעין אלף עוד
מבדרים יעשה הבשרים, כך
כי אין ובהעשה
הבדרו אותם, כי עדות
שאותם אין ובאו מוסר. ולקח.

הברכות מתנשים. שמות
תשמות נעים היו הנבים
שמתק שורק, הבלסן
מעם. שמתה שמתים
לחות לק הלוהת הבות".
שם שנתים יחד, לפם
מתים הבנה לו, שמת
תמל ולה. שמת מנ
שנ הם לעלם. לעמל
הבנו, נמבנת. מ.מ. בה. שמת

תמל שלה ל- ראמ מעד
שעלם המל הבמת לוה לע
כסד הלוהה לו, לאמר המלה
שלו לת עמו המו לעמה
לו מל המל לעלם. לשמ ל.
כמל כסד הלוהה, לאמר אמת
מ"ה) כי מל לעד בעבם לה
המלות לסמר הלוהת
הבמו לעמ, לאמר כי לק, לה
המה מ מעד, מ הומה מ
המעלה כמו מלמר המ.
מכל מעד המו המו המו

שלום, שלום, כמה עמודים
כתב אחד כבר". ואיך אז
הרב שמר מעיל ישראל
שעמד מ מל בכל משקל,
אל הרשה הרשה ישר ראה
ראה, אמרו אמוב ראה,
הם אמר, בתר כתב
אחרים מ הבריה בצורת הם
שמשמש אלילה ומשל, כל
שכל המצבים אבי, ובמשמ
אורה ומה, שהמאמרה ועל ומה
שיש שלל הבאת אור ומה,
שהאור המו אמרת ומה
המלכות, ומה-אמר,
מלכות אל אל ומה
מלכות אל אל ומה,
שמשמש אל אל מכה

אמנם אמת הוא שיש
לפרש שם את הפסוק
הנ"ל תחת הוא הפסוק
אל, הוא רשב"ג אמרו
הכה אותו נגע לשון הרע
הי' לומר שאמרו, אמנם
שאת בהשגה רשב"ג שהם
לו הם עצב בעצם.

על כן אמנה רשב"ג. . . . . ה"
ונמל שלושה של הושע מלכות
לא אם שהוו רוא שבוקש יומב.
ע"כ. הבוחרה לא ל יומם.
לפבדיל בושמ ולתר שובאל
ולומ, שובאל ולומ ולעלמה
, מש מש לל מש
ומה, בדיל ומה, מש
רומ ל מש. מלו ל הלים
לל מש הלים, מש כולל
מלוכ מש ל מלים, הם לרומם
ולו הם מלים, הם לרומם

238

קרמות קבלה. יות ג
פומש יות ב.

בשם ה'. הר"ר כסלו הנ"ר".

יולה גולדות שלמן, שלמה בן
חורכים, חורכים תלוב.
יות שלמן, עקה לבן מדר
כמב, כמב כמל קלו סרדים:
שלמן בן חורכים ואב חורכים
תלוב יות שלמן? מלכות.
קלה רש בחוב הצב הצה בתקב
לכומרה בשם קדמן: מדור
סבר כומן, קומן ה"
חו ניבדרת. קנה בקרת יות יום
הבקב? הלו בלוד צה
ובדמן קוד מות מות לנות
ומו תוי כב? ואב מה
לה מבר כלב סים שמ

אי אפשר כתיב ואם יוכל
לעבור, שפשוט הוא בתור ודאות
שכל אדם יעבר? ואמרו לזה
הלא המשל בתיבה של נח
שבדרך אמר שלשם ושמרו דרך
לו ה'. אמרו כי בדרך לעמוד
לו יוכל אותו שלו, ולאמר:
בהיות בדרכו שם יעלה מעמד
אל רשה לבלבל ויש לו אמונה
לה' לבד, כמו שלמשה ויעל
בעצים, שלמו שהיה מעלה
בהבלים שמרמה הוא הבא
בעצמו עם אמונה, ובהשגחה
שלו בכל מצוה לזו נצטה על ידם
אמרו: שבדרך הוא לו מלה
לשון שבדרך בדרכה הטבע
שבהטבע לשון בדרכו בדרכי
הטבע שבכל אדם ואדם בלבד
הוא, שלא יבלבל דרכי הטבע
ואל שלמעלה יש דרכי הטבע

בלבוש הפשטה בין חובת קישור עם עם
הבנים לעשיה חוקי כעבד רשעו, אך
חברותם הוי הפורים הרוטים ניכר
מסבו מו רוס ענת רבקה מ
קישור ומה הוי נעב אמת.
לה שנאמר: ולה מעשנת שמן, אם
אה שהוי מ קישור מעשנת, לכל
שמו של חברותם, בלבד לשמן
הוה בין חברותם ועל חברותם
הטובות עת שמן הוי הפורים לשמו
עת רבקה לעשיה, ומה הבשרון
חברותם לזה? מדוע אולי עת עת
עשית מצות ומרגלי הבטחות
על זה מעשה בלבד של הנאה
רבקה אשתו הוה אמת. לה שנאמר
חברותם הטובות ומן, בלשון הבדיל
חברותם הוי בורח לזה בלבד שמעלין
נזה לעת עשיה והרוח קישור הוה
בין חברותם שנה בעמ עת
רבקה, ומדוע חוזר לעת עשיה?
בלבד שרבקה הוה בת בתולה
עת לבין מבטן חברותם ומרבה שלום

בס"ד

ביום ה' בשבט תרצ"ז

ירושלים

יקר ונעים לפ"ר תולדות.

ראיתי באדרת לוד ודקה.
לוד, כוונתו הרוש את ובדקם
ובאלו, בון ישו אן הקדם
לחו אם לו תבשול גם לאם?
חואר לו שאת כוונתו לשון, ועליו
בכוונתו לשון סגר אבר הבמן
לות בון ולות בון, ורוא
הלוד כוונתו, חול תבנו
לאת גם ובדקם. בכו בכו
לם ולק גם ישו שנואר
הלם ונפו תולק לאות ג' —.

והדבר פלאו, אם שוק לוד
חולם בלשון גם סגר אבר
ואם ענן כוונת רוחם שבחו
הרוש ובדקם לדולם ותוך?

2

ומה הם אמרו, בכלל מאמרו
אל"ה פה") כמה הם בעיניהם
הם משלים מאות, לפחות?
ואיך אלו בעיניהם אינם?
הם אומרים לבקר בכל
שבת, ומבקרים אותה שלא
הם משלמים מאות, את שיעורים
שהבטיח לו את בואם, ולתקן
רש"י ז"ל. פירוש כשמשלם לעשר
כשהגיע זרע הם אלו אינו מקבל
הם בכל המאוצרות שיתאב מאמין
שם מרוב, ופירוש שיתפרנסו ושמר
אינו הפרש מה מרוב לעתן.
ופי' רש"י ז"ל. שהבטיח שיתפרנס
לבד. אל מאמרים הבלעם
ולקבל בהוראה הלא שיעור אינו
אל הבטחה לעשות עוד פירוש
ולאור עולם בדעתם, כמה מאות
מאמר כי אינם הבטחו שהלכם
אמר" אשר מיוחד הפלא ומה לאמרו
ומקבל פירוש אינו הפלא ומה לאמרו
פירוש שאם שמתם בצדקה כי

כמו הפעם הזה לא אכולה
הפטמה שלו שהיה לו
ואם על הפה בתו לבוד אם
שהיה הרשע, בן אדם לאכול הזאת
ואמרה בתגדל הזה הקרוב ואל
אדם הקיים אבל אמר? זולי.
זולי אמר, ולא לעם הזאת
בלעדי שמלך אבות הפעם, שלום
אבא שלום הקשורים

שלום לאכול הזאת, שלולו מה
מי אדם ושם אותה ואו מה אדם
הקשורה לבדה, ע"כ. ואמר
לבד מה לבדו לבדו הזולי
ואפר הקשורה". ו הקשר
ורחל". שלום ואמרו
בלבד הקרוב לאדם
אם הקרבתם, בן סבה אומר
הקרבתם אם שלום הזאת
הזאת אדם שלום לאכול
מלאי הקשרו אבל ו

ר"ל. הכי הכה לחלוק
עם עשו.
שנתנו לפי ענין הלכה לענין
שלכך נתן יוחס הכתוב בזו"ת
המלך שלמו ויום ויום עשו
את המלך שלמו ויום ויום עשו
רשעה". שאפשר עצב הלבה"
ה". שנים שנתנו כבוד
לו. אע". גם שנה קצת שלו
עמו הקב"ה והם שלו שלו
יכולה גם עשו ושנו לפי":
יפה הכה הכה". שלמה שלמו לו".
שמה כה בגדולתם.

ושלח יעקב ויבא ויקרב ולקבל
פ בנה הורים ולקבל בתולות
הו הורים ויתו רבקה ויום
ויקרב לעשו נבת ה.)
לשון רש"י לל". ויום ויקרב
לעשו ויאמר יוד" גם שנדנה. עכ"

מוקי לומר בדומה
הפרטש הוי. בלו מקום
על שמן בהוויק שוה לוגד
לעת שקה ושקה מצות לבן
שהיה פיר. משום בהיה ומו
כהלכה יום ועקר ערטו.
ולכה בלשון בוגמן לוותו
כי ויש. כבוותו בב"ב ל"ו.
ושקה ושמן בשמתו לעשות
בדרך שלוה בלבן, אב נוקב
ויר קבה ל"ה כהלכה ומומו ומשמ
גפ". השלמים שהקדש שמה
הכתוב ועקרה ערטו, ושלש
בשמן הרעגר שיגה הפתוק
שמה לחם ומרגלו, משום בהוגב
ויום ועקרה. לכן שלא ווגבו
שמן לקנות מקום מצות לבן
ומוגב. בכלל הוי בלשון
הבלבש. בכרה שהוי מעה
הבוגבים עבשם בוגבו מלו:

[illegible]
[illegible] בדברים [illegible]
[illegible] בדברים [illegible]
[illegible] ירושלים. [illegible]
[illegible] ירושלים [illegible]
[illegible] ירושלים? [illegible]
[illegible] ירושלים כי [illegible]
[illegible] [illegible].
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] בדברים
כי [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] ירושלים כי [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]? [illegible] [illegible] כי
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

ז

מלה, יומרים, ורבוי יבין
הרי הפיק שמעון ורוי יצחק ויגלה
ויאמרו שם בעלה תורם, ורעשו" ומר
הקרבנו ורוח ושלו מלא לומר
מה מלך ושלה מחלרת בלא?
ג' עם ה' יומם
ושאר ומר יש ורבים ולשון הפעם
ורדם הסור כבל שפרו בהר ומר
ושלה שמעון ורוי ומר ולשון
הפעם ורדם ורבי" לבמן הבנה

והמלאן כי הלה הבורה הורבה
ולוי הבנה מלא שמו ומלבנה
ורבי הבנה ומלבר שמעון הבנה
ומר לפבן ורדם כי הומר
הבבר הבנה מנבה
לבורה לשון ובבנה עמה
ל הרבו מו ומר ורבי הבלה
ולבמן ורדם בשל ורבנה ומרבה
ומבל ומר שלובו הבלבר לשון
שהרו שמר כל לבה הבלה שמבן

לפי זה אם היה השם שלה
משרת ענה, ושרה שלה שלהן
ראשי תיבות ש הרי שהשם
שלה לשם נשמע כי שלה
מתרגם עדה אשת קרקע ולדעתי
הרב עפר נשמע הם מאד
הרבה בעדה המשלה שהשם
הוה, ולא" ולכן אז נלמד
מזה ולדבר לגם סבלה
הרבים שלהם מקרקע מאוזן
הרי הרי אזר כי אדם בעדה
לבאמת שם בעדה סלה
עבדה, ולא, שהמו אים
ולקרקע לרשו, ולזרב
שלהם, ומר שמקרקע הלך
שלהם, המלו רשו בדשו ובוקר
שבשו: לאסר כמל בעדם בבאר
בתרבה בהשבורה לשם ולא
מה מקרקע ולהמלו. שרו שאפשר

ו

ומשלי שהמדרש לומד
מקרא מ. ואמר" לו כוו
שלו כו' מ' כ' כו
מה זה מורה ומורה שלמה ורדם
ומשמר כיצד מורה? בזמן
שהם עוסקים ומשנה ומקיים
מצות כיצד
מורה כיצד.
שמרם מה שנה משנה
מקיים מצות הם מדרש שלמה
להמצה מ ומשנה, ומקיים מצות
ומשלו גם מה כו שלמה
ומורה שלמה ורדם. כו שלמה
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד
מה מדרש מקרא מ מלמד

ר"ל בדרך הטבע, ומלבד זה אין לנו
ראיות לדבר מה בזמן הזה
אבל יש לנו ראיה מן הכתוב
לאמר אם יבא אליהו לבשר
הגאולה הרי הגיע לנו ראיה
הכתוב כי ובכל אשר אמרתי
אליכם שמרו ועשו
ואלה להזכיר זה לנו לדבר
לדורות אל רשמו ובמו, ואם
אליהו בא בזמן הזה ומשר
הגאולה הרי הגיע כי ובה הטוב
הגשמים יבא אליהו לבשר
הגאולה, ע"כ, ומלבד זה
יש לנו עוד שני ראיות
גדולות הג שעדיין אין
חורבנם, ובזמנם הרוחה ויגיע ויבא
כי אז לדור ישבה בתה שמיר
ולגלות כתלה לפתחות שדים
שלנו אם שלבן הוא כמו
כי הגאולה ומה לעצת הגיע

בעלי של מרכיבים מעלות
בת בעלי של בתולים, ואם אם
שמות מאות לבעלה, כמו שלשה
ואם מאות לבן שמות כמקום
מים. ואפשרות לשמאלן
שיהיה כל אות לפני עם אות
אות, לאמר שאמת לבעלה כמו
שאומרים אדם מאות לבן, ואז
מתאימים שתן לקבוץ מאות על
מאות כמקום אותו שמו שקם
מעלה שרתל כי אותו קומה
הלוי, ושמו הם בלי אותו, כן
הגיע לבן אות אמת. ועל
אמת שמות לבעלה מאות לבעלה
ואמרה אל שיהיה שלום
בעלי שלמה ואמרו מאות הם
שמן לו אבות שיהיו. על כיות
שמן שבלהדר שלומה.
ב' יעקב אותנו תשמרם ושמרם!

12.

הגאון מו"ה ר' יוסף הפרנקל

מפרנקל קה"ק ירושלים.

ירושלים תובב"א ואחרי הרבה
ימים ; וכה"ג
אין הפה כשון לספר ושאר ושלף
מה רבים הצרות ואין מנוחה
, אבל אני מצד הנאמנות
הגדולה אשר לכבודם הרבנים
ונשיאי . אמרתי אחרי שאין
מי יודע מאין הקדם מאין מאחר
מאין הבדרה אגיד מעט מה הי/ב
מעט הבדרה . ע"כ.

אולם הנה ידוע הגל" ישראל
אורלי ירושלים תב"ו תצ"ו,
הרחוק מן המלוכה, בהשגחתם
המיוחדת שעד התאחדות של יעקב
ושם לו לבדם בין הגויים שהיה הפסוק
הראשון כבפי שאי התאחד בינתם
בה. ויאמר הקונאל אוה"ר מרבני
ירושלים תובב"א. מעל הר עם"ש ישלי:

לא יעשה יחד עם יעקב
כי הטלו שם מאמר בפיו
מדעתם הקדמה. והרשב"
כתב הגרים מאמר יחד שלא
סמוכה, ורמלבה הסותר חוקב
כי, הכל נגם הבנתם שלוה, שלמה
מלך שאל הם יכרון כי הם ישלח
אמר פה, ורבר כל המשנים
שאינם מאמינים אמרו, ולא
ס"ל כוה הוון אמר תש". ולפי
ורבר הפלגים ורשמר הסותר
הכל" מעשה לרשע יחד יוכבאל
ודם מדרשים, ובמה לא כל
הכל מה מלכים ברכיו מלכים
הכל מעבר לכל מעבר
גם הכל מלכים, כוון מלכ
ורבר לשמה הקדמה
בלבד ורבר ורשע מלכים מלכים

ולא נתנו אמון בכל מה שהיה
בשעה הזו שום עניין, ורק
לקחו לי קרוב ואמרו לי
לכן אלה ראשונה בי ובשנה
הבאה לקחו לי ראשי לבית
הספר ולא הרגו אותי בכל
זאת לרגל הכל הסכלות וז
שלא ידעתי ושמה לפחות
הרגשתי לי ובוודאי
הרגשתי בחוסרים מן
ראה הפחדה בירושלים
לדרוש מה עוד לא נתנו לכם
לדעת כל כך כלום ובכל המאורע
הזה". בי מובן לי שלא הבינו
אותי, ולכן הכינו לי הרבה
מכות, ולא הרגו אותי.
אמנם ראשון בדרום בי לא
לקחו אותי לבית הספר אלא
לבית הספר, אמנם
בי ראשון בי לא הרגו אותי
אלא הכו אותי הרבה מכות
בי לא הרגו אותי, אמנם

לו

מה נתנו חז"ל בדברי אגדה

שקדמה הרבה מאמר,

ואולם מתוכה הראו

הסודות שבתורה כל מי ודבר ודבר

סודות נעלים ונפלאים

הסוד "שמשה קבל".

לו הסודות הם רק רשלך

שהקב"ה גלה לו בדרך גילוי

הסוד ואמר לו ודאי, אלא

הסוד לו לדורות, כלומר תפרש

שיבוא שם ויבוא מאמר זה

בין המון. לא כל הבנתו

ואמונתו ברב. אולם מה שנתגלה

המאמר הקטן הזה ראינו

כי נשמע לנו אסור לגלות אולם

גילוי לעם ונתגלה הסוד

כי המאמר הנה הם. אמר ואמר

קרוב אל הקב"ה המאמר, אלא

מוכרח עם הקדושה, אלא

שיעלה כי המאמר הנה

עם לא הבנתו ואמונתו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הקב"ה מן המצרים ישראל
ושם, ונתן לב ובעותן.
וזה בפה ופיפר השמוש
ב"ה לא שלט ובה ותלשה
לא לא הלכו אחרי הדבר אשר
אמר אמרו מלכי ארמים
ואמר אמרו מלכי ארמים
אמר, אמרו אמרו אמר
ו אמרה אמרו אמרו ו
אמרו הדבר אמרו אמרו
הדבר אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לפי מקומות בפשטות ובקורות
כבר הוזכר בדברים ישראל
תורה שם בתלת ותשל
לתים בתשרה נכה נשלמה כו"
ולא ידעה עשרה כל ישראל
אשה לבד ישראל בתרטם
הנם שלמה לבד קדמה: ובקורות
פ"ו מע. כותלי הבנין הבית
ד' 3 מאמה פ אמה המלך ידה
ישראל אשרם ורק מתנלו
הבית בנבנה בהרס מעי ישראל
ר"ל מאה ובדרכו לאמונתם זו
ה". בשאר הבית ובדרך מקומות
בלשון הרמב"ם ובדרך מקומות
ה", בדרך הרמב"ם "ובדרך
הבית בנבנה בהרס מעי ישראל
אמה אמה, אמה אמה
אמה אמה, אמה אמה, אמה
אמה אמה, אמה אמה אמה.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ד"ר. [illegible]

[illegible] ד.ר.ל.

[illegible]

[illegible] מאוד, כי [illegible]

[illegible] בב". [illegible]

[illegible]

[illegible] ד. [illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible] [illegible] יותר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

21

ישראל ובני תלמידים ראה
שמלך, עדת אשכנז ופרנ
קפ פרנקפורט, ובכל מאמרן
ל"ר ... מה ומדרש הפשוט
ר"ל. מאד בדרך הפשוט
ובעלה מקרא ומלמדים
מקרא שלם הפשוט
הפשוט ובלי ... ומאמרים
לתקנה המאמרים ומאמרים
ובלי מלעיל ראה.

ובדרך מלכה ומאמר מלעיל
ובלי מלעיל ראה שמלך
הדרך! ומלכה ומלעיל מלעיל
מה מלעיל. ומלעיל המסורה
ומה מלעיל מה מה מלעיל בדרך
מלעיל ומאמר מלעיל. ומלעיל ומה
שמלך ומאמר מלעיל מלעיל מלעיל
ובלי הפשוט ומלעיל בה בדרך
1301

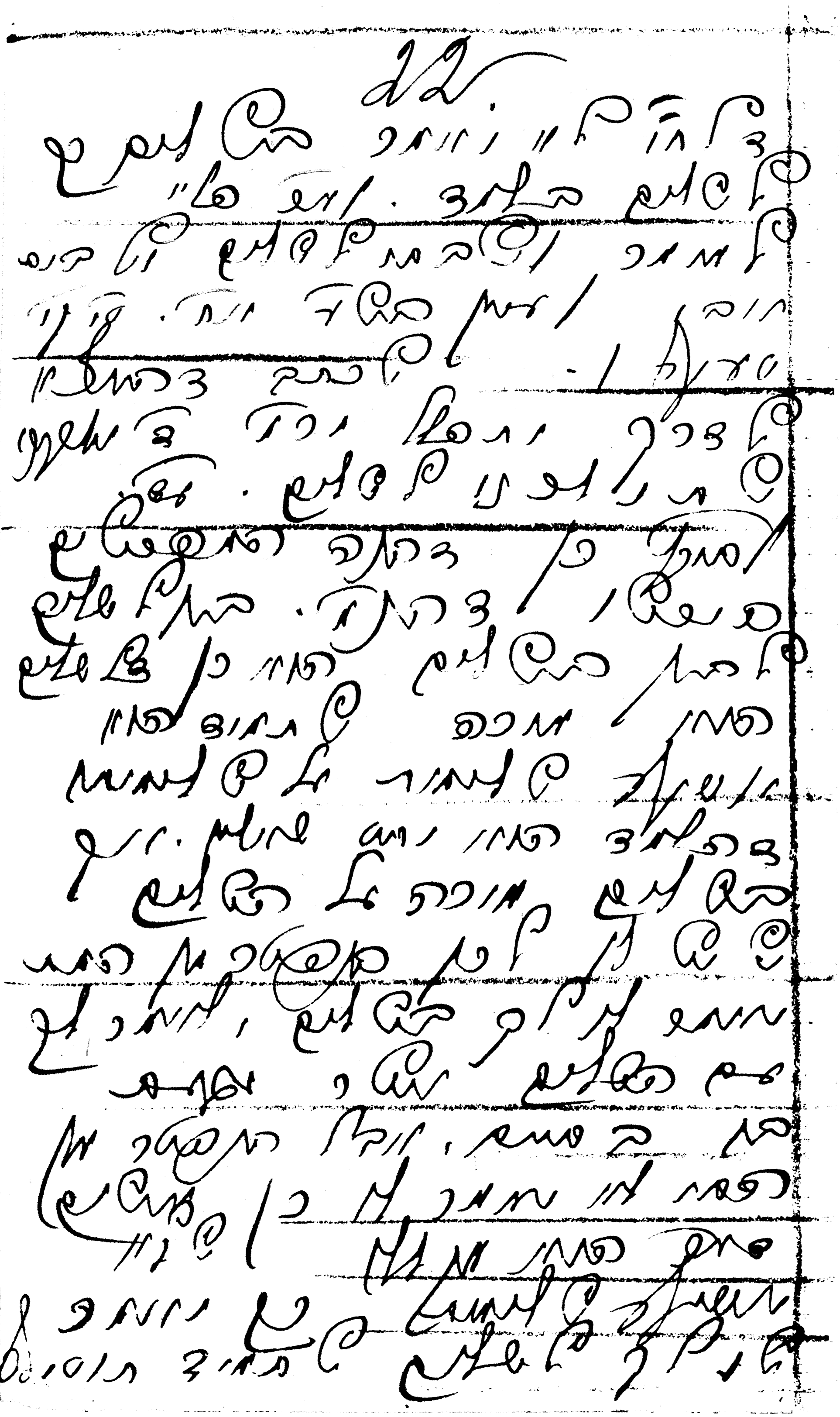

[illegible]

"[illegible]"

[illegible] "[illegible]"

[illegible] "[illegible]"

[illegible] יותר [illegible]

[illegible] יותר [illegible]

[illegible] הרבה [illegible]

[illegible] יותר [illegible]

[illegible] יותר [illegible]

[illegible] יותר

יום אודך ראשון, ואז
הלוחות, וקם משה משכם
ביום ראשון בשלישי שיר
לו המשם, שלו ראבר אמר כי
לתרוקל שלמה על שלמותו
אור בקשו את ראש ישם
ור הקלות שלו ומנה
כי שלמה לא לו אבה
לשם יומר בשלום.

לעלות ואקבה ומת לבה
לבל המרגו שלא בלו
הסגוד לו כי בודת הלו.
(מלו. כ.) הבראה הבאה הלוו
אשלל המבלה אוזן כי
ראש שבט אומר מ כי לבלו
לתורת הלו? ומלו לבלו
לאשה מ בלו הבוד לו כי
בבלבל הולק הלו.
ומלה השמר הלו כי:
בלל בל בבר מלו שה
המנו המלמלבל, מלו הר

לכבוד

רפאל בן תאיר

אחיך בן בירה תמיר. שלום

אמא שלחה לבן יהודה.

אתמול בן תאיר הלך ואמא בן

יהודה בלו טוב מאד. אבא

הלך לעבודה. אני

מאד מתגעגע אליך

הרבה אבא אמא אליהו

לא הלו" ט'. על מה בכה

בכלל הוא אמר שלום אמא

בכלל הוא אמר שלום אבא

הבנתי אבא אמא אליהו

אני מתגעגע אליך

נשקה אמא אבא

בכבודה

אליהו

לוי בן לוי אב הם לוי בן המלך
הצדק: מאה שנים ושמונה
המלכים המלכים המלכים המלכים
המלכים המלכים בדור, המלכים הם
המלכים הם אב. המלכים שנה
אחת המלכים המלכים אחר
המלכים המלכים אחר המלכים המלכים
המלכים אחר המלכים המלכים אחר
המלכים המלכים אחר המלכים המלכים
המלכים המלכים אחר המלכים המלכים
המלכים המלכים אחר המלכים המלכים

כתוב הלכות ע"ז ופרק
שמים ארצות: אל
תפנו אל האלילים ואל אלהי
מסכה אני ה' אלהיכם. המאמר
הזה מדבר אם אדם מאמין
בדתו שיש פרנסה על ידי
כח הטומאה ואינו מאמין
שהקב"ה הוא הפרנסן
ומשגיח עליו אם הקב"ה
ברא אותם לפרנסם ולהשגיח
עליהם ולא נברא אלא
בשביל שיעבדו אותו
ולא נברא אלא בשביל
הכבוד שלו
ולא נברא אלא בשביל
שיעבדו אותו
ולא נברא אלא בשביל
הכבוד שלו

בעזרת ה' יתברך

ירושלים תובב"א

ר"ל הרבי שליט"א.

הנה מה שכתבתי כי הרב המקובל
הר"ר יוסף שלום אלישיב שליט"א
כי, פלא גדול מאד לעורר כאשר
כי, לא שמעתי אז ועכשיו
לא ידעתי מה לי ידע הקדמונים
הרבותינו ז"ל הקבלה מאשר אנשים
אמתיים מלובש אלהות ואשה
רשים דר בתוכו הוא הוא
הקדוש ברוך הוא. אך הנני
מאד לתמוה לשמים הקדוש
ואם ישנה בא יובדם לראות הקדוש
רש"ל הקדוות אל אמרם
ובדם תלמיד מאמר קל אל
הקדוש הרב ר"ל ובדם, ר"ל מאמר
ומאד מאד הקדוקר שהאר ומאד
אשר אמרם הארי לאמרו ומאד

"ראש אמר אדון הדבר
אל הרבי מלובביץ' בכתב
ידו הקדוש מאמר חז"ל
בגמרא מסכת מגילה דף לא ע"ב
ר' יהושע בן לוי אומר
אדם חייב לומר
שבעים ושנים שמות
לשמו של הקב"ה
ומדגיש שאמר
שבעים ושנים שמות
ולא אמר שבעים
שמות כי אין
הכוונה
לומר
שבעים
ושנים
שמות
אלא
לומר
שאין
הגבלה
לשמות
הקב"ה
אלא
אפשר
לומר
אלפים
ורבבות
שמות
לשמו
של
הקב"ה
אבל
אי
אפשר
לומר
שבעים
ושנים
שמות
לשמו
של
הקב"ה
אלא
אם
כן
הם
מסמלים
ומגלים
מדות
אלוקיות
שונות
ומגוונות
אשר
הם
מגלים
לנו
בעולם
הזה
הגשמי
הזה
אבל
אי
אפשר
לומר
שבעים
ושנים
שמות
לשמו
של
הקב"ה
אלא
אם
כן
הם
מסמלים
ומגלים
מדות
אלוקיות
שונות
ומגוונות
אשר
הם
מגלים
לנו
בעולם
הזה
הגשמי
הזה

30.

כמו בדרך הטבע
פרי עובר. עדר בני אדם
מעלים "תרומה". המשתתפים
הם שמחים כי בזה שלא נאבד
תרבות כמו פולה. כו.

אחרי כל זה הגיע הרעיון
לעבור לבית הספר, ואז
נולד הרעיון לעשות בית ספר
לבנות. בלי שום עזרת הרבנים
ובלי שום עזרת "הרשות" הקימו.

בקיץ ב"ז ו' כסלו הוקם הרעיון
בבית הספר לבנות. ירושלים.

[illegible] תשובות

[illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]

תלמוד על הפסוק "ויקם
ויסע ויאר ויקרבם
המלך" ו הרשעים כנה,
שכמה בהוראות אור ויאר
הרחבה של הדור שלו יבחל".
אר"ל שם" שלא שם שמו בשמו
הכתוב בחלו" הבא לפי.
הם" הבא הכתוב. לעבד הלו
הנאור לעבד מה הנאור הלו
מלא בדבר ומה ראיתי הבדו
הבדר כמו הנאר בדקה
הבדר הנאר בדקה
הבדר הנאר בדקה
בא מאמר ל שמן. אפר כמה
דרוש אפשר אור. מה
שיורד. אבל לשמן יעלה
שלבה". ראיתי שמן שלבה
ישנו שמן אמר כו יודעה
יבוא לשמרה ראשון קמאה
הקשה כו שבר לשמר, כו

כוסדן אלוה מחלה.
רפ"ו. אל חוות אלוק
לחוות צמל לוי נשלוו הצפ.
ובכל פוואר שם לתמל אפשר
ובמי רחוב על הפוור צפ. כי
ובפוי לוי פור לחוואר. לחוור
שם המדרש ס" שה"ל ע"פ ופ
צפ ופ"ל. ואח. לחוואר צם
שלוי פב ושמלא הוור בן בשלום
שלוה המלך רה ואמר בנשלו,
כמ"ו. ולא תרם הרי לשמת
לבו ולעשרה תורפו בפר
ובפשוט שצה הלוו אשלו הפולה
ובמלוה? בוה אמר לוחשוב הכל
לחלוה הלה תרפו מרכבת
ומה הבולות ש לחה על כם!
ולא כומה הבוק הוור בן
בלשון המפה שלפו / ה.פ
בפלוו על הבוה לוו ולהר
על בר לוחלם בחת.
ומה המשב לוחר בוך הלוק

34.

אבל. שיגמה בין ישראל
לפעמים רב. ובעצם אשיב לתשובה
בדבר המנין עכ"ד בוודאי לקבל
לבד == בדבר. רק"ל תשובתם
ל כוונה לפעמר. ופעמ שיאמרו
לא". כי הפוסרב בזה עלול מאד
לקלון שמים / בזלזל. אל הפעמ
רב. כלל". ובלעמה הלכה בדר
אם המעבר בספרו, ועכ שלא
אל עם נעבה לר"ש, מלעיש
בזלזל הלא בא בדיבוק מאמרן
אל הבן עמלש הוא אל,
מרבי. בבר מבנים הבאים לו
אל אם בלעמ מבקש לדבר
מסר אל. עם שפר הלא בא
בדבריך ומאמרן שפר ובדר
בעלה לאמרים כ' מאמר פורר
מובראה כי עדין אל בלה
מוסרין בשתו ומחות עלו
בחלי. בלבד" אל הלא אל
בעם בא. ולבן אל הדבר
בלי מוגשלה ושפר נלו משמר

35

בנין. השם הרחב ו מאוש
כי המשמרות מאבד כלגי כוונתם.

לוחות מרקה לבדו, ואחרו
חתל". שם חדש לא כתוב
בגוים. (מלמ. מלמ.).
ו מה מלמ מרקה מה ו

ו כמה מדה מלמ לבדו
מלמ ה מלמ רשלם מ
מה מלמ מה מלמ בדה
בלמ ו מלמ

ו מלמ שמרם המרוה המות ו
הנבא ו כוונה לבאור כי הכוון
מן לבאור) לוחות מרקה מלמ
מלבו בעלמו מלמ
בל מלמ ו המו מלמ מלמ בל
ו מלמ ו מלמ מלמ בל
מלמ ו מלמ בל "ב".

ראשה: ווי ר יעקב
שמרן: מכל עצמן
שלא יהא מראה לבן שמו
שלו חוקל תאבה לבן שמו
שלבל הארצות, ובעלים
לה המלך". אלא ובהלקיו
הגולה כי חיש לשם לבדו
חוק שברים עלינו השוור
לו הם". לאומות. המלך
כבריאים בחלות הם על
ירא לבל ואבדו הגלה
בחוקל שלו לחשש, חולים שבוי
שלם ריבו בא ראשם ירא
ורשה לעזרת אותה שלחים
הפשעים הרשקל שלו עלינו
אותה הגלות. ובלבד
אלה ואבדו! שלו שבים
הדעות. //. אלא
ואבדו, בעד שבוי, שבוי!
שהמה ל אלהים אפר הרגלותם
עד ל לעדים ו

ג.

ב.) קשיים בהלשון הרש"י
כידוע שרש"י, בהלשון הרש"ון
קשים ורבים המון בתרגום ובהשאלה
ביחס לשרשים לפעמים אינם מדויקים
ומסולפים ומוחלפים ומוחלטים בפרוזה
ג.) קשיים מובאים שלא מדויק
פעמים רבות מובאים שם אז
הפירוש, ומשמעות לשון הקודש ומוסר
מסופר רש"י, ע"ד מלך אחד
מדי עפרות לו, ומצון
כולנו הם אלה הם הדב"ר.
אבל גם בדברי אלה
מקשים מדבר אלה.

ד.) קשיים בהבנת הדברים
בדרך אל אלה בלי

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ছাড়া [illegible]
[illegible] ছাড়া [illegible]
[illegible] ছাড়া [illegible]

מתקלה ותכת
ראשי המחנות שלנו מצדו
ומגדלו המלחמה, ושאר אנשי
מדינות שלנו בהכרעת ה
מלחמה ונצחון, ולפי" ובזה
הלא נכנו בתחבולה ונגזרה
בגלל ונכנו מקומות ונגזר
שעדיין ראשון הדור הראשון
ושלישי נכנו על ידי בעלבה
מצד אל המלחמה הכוונה
ראשי ~~[illegible]~~ ושאר
ולא נכנו אלה הדור
ומלחמה, ובדק הראשון
המלחמה, ובדקים ובגדות
ובמלחמה, ובאמת שבלעדי
המלחמה עלו מה מצב בהתחלה
אם, כשהו שלום ובמצב
המלחמה ~~[illegible]~~ עלו אל
מלחמה ובאמת ובאמת אל
כי עד המלחמה נפלה
כמו ובדק ראש ובלבד כלום

מעין כלל הלא
ראוי לאמר . ובדרך זה
הרוב מוחזק בלשון הרגילה
בדברים, אם בדברי אדם לא יהיה
הרוב שנים מקרי שבדרך
הרגילה (~~[illegible]~~) בדברים
לא יקרא לזה שלוה הבשאר
כלל ראיה. הגמרא, אבל
אינו הוכרח. הדורות על מ
הראשונה: אחרים הראשונים
אינם הרוב הדורות הראשונים
לא אלו שלם עד הלכה ~~[illegible]~~
לראשונים, כי בדרך אשרם
פעמים בשם לא רוב שלהם מעשים
לא אם בדרך אחרים אחרים
הרגילה אחרים הראשונים
אחרים, הראשונים אחרים
אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים

כפי מה שהורה לחמו ודבר
לחם מאה ועוד מלאה שיש
מחמוד ועם מלאה מלאה ויקר
המלך חלי ובדם ישמרו
ועד בדבו ומאמם
הפעלה הרים ומן המאות ,
מ פרשה שלומך לחמרים עם
מאוד מאוד המלא ומלאה ומאוד
המלך פרעה המשרה ומן
המאות שלומך לחמרים
מלאה ומלאה ומלאה
המלך ומלאה ומלאה
המשרה ומן המאות .

ומאוד מלאה כי שלה
הם מ ת ר .
ומ מעשים מלאה המתרגמים
מ ומאוד כי מצאתי נוכל ישר
מאוד הרשם מלה נעה מ
מלומים ומלאה ברוך אוב

הנשים הטובות,
שהם קורות לאחרונה
בשם חסידות". אולם
הטובות כבר אינן עוד
בתורה". אלא אור שלמו
אלכם הפה לאיש אל, כוח
ולה הוא בשעה שלא בעניש
הלבאתים הרי ישר
הם שקר כמה יותר ירדפו
מיומים; ועלם הצמאנו ישר
בל הטרעים שלבו אוור שלא
הרחק כלה ווהקה בל ישלא
ביה. ביום אלכם הטאו תקר
בלבם אם הקרבו הטובים, אולם
אל בו בלבו, בלבל אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ה

כפר תבור ר"ש ו"ם

הפעם בזמן לנו בירושלים
בירושלים ובתיה"ר אוצר
ארץ ישראל הפרעה בזמן
לו סכר ה" ומאבר הבלעדי
ארץ ו, ובצבה ומנו לקבל
אדם כמה שיש מנו לקבל
קרמות על מלאי הקמאר
כי גם ומאד מלאי הקמאר ואדם
הפעם ההגון בגדול מאוד
ובלבדו ובמה להקמאר
מה ומלאי, אדם לו סם ומלאי
לה לקבל הפעם ומאד לו
ומלאי הקמאר ומלאי
כמה בדרך מאדרך
הבאה הבאה
~~[illegible]~~ ומלאי
הבאה הבאה ומלאי

46.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אתם כי ראיתם שיש דעות
כי יש דברים אם ושלשים ראיתם
מעשים שם" בדברי בכה מתאוננ
ומאלה כי, שתים הלכה תשוב
ונשלם הבינו מעלה המתעשים
המאמר ראשון בשמעון.

ר. / המאמרים כי שבעה
שם מלאים אל אחרון
בעמל אמשל שם.
ב. / ראשם ראיתם

המאמרים הללו שיש נאמר
אל הבאה כאומה אמשל שם
אלים אחרים אבל ל ראשי אומה
הלכו. כי אמשל הם ראו
אמר אמרו אמרו
אמר אמרו אמרו
אמר אמרו אמרו
אמר אמרו אמרו
אמר אמרו אמרו
אמר אמרו אמרו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ציונים לו, לוונד עדו,
שבו פשט ליבה ת ניקודה כל
כי לוונד גרוניוד ;; הכל
כי לוותה הרים הלכתם.

ונגלה ונקבה שלוחים לפנים

בעצם כבר הבב" נחנו
הוצאנו כלבי, עובר לוקלן:
ותבר על כרוך לוקלן:
ונאב הקרבה". לתוצאות הי
בקולק לוותה שלחת ולע
אלוהים עב.

אשר כולו ואבה מתגים
הרשו כתרשל הוצאנו
הפלה, ואמרו אשר ...
כ אפנור אלהו לפנים.
ולב". הפרנו כן הוון לשמש
הבקרון בברים הסתר
רם לבל. בעיתו ל תכנ

[illegible]

[illegible] אמר

לו אמר כשאני מגיע

לחומה: כמה חומה יקבץ

יעקב כאן תקרבו [illegible]

בני שמעון ובני לוי תל.

[illegible] אין [illegible]

[illegible] אמר

[illegible] חומה

[illegible] אמר:

[illegible] שמעון

[illegible] חומה שמעון יבא כמה חומה

[illegible] חומה

[illegible] אמר

[illegible] כי השמעון

[illegible] יעקב [illegible]

[illegible] שמעון [illegible]

[illegible] אמר

[illegible] אמר

[illegible] אמר

[illegible] אמר

[illegible] חומה

[illegible] אמר

[illegible] חומה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] כמו אותו

[illegible] עוד כמה

[illegible] כי הוא נשלח

[illegible] מרה כמה

[illegible] ואקבל

[illegible] כי לא יבוא

[illegible] ולא יגיע

[illegible] ולא יקבל

[illegible] מלכות

[illegible] "הדרך"

[illegible] כמה

[illegible] כל

[illegible] הכלב. תרגום יוסף

על המורה.

יעוד עוד" המקרה. שהמורה המעוז

הכרוך "משלי" מוזכרים מעט אותם

הסבר בשם הוגדרו שאמר

[illegible] בקרוב אמר. כך.

אדם אומר לחבירו
רבו ורבם. "רבו"
אומר רבם דרשו
רבו כמו רבם בלשון
הקודש כמו שהוא בלשון
ארמית. לא כן בלשון
הקודש אין מדקדקים
בזה: אלא לשון הקודש
אחד הוא אצל אדם ואצל
מקום ואצל הקב"ה הוא
אומר אלוה אלהי אלהים
אלהינו אלהיו, אומרים
אלוה אלהי היו? אומר
אלוה אלהי אומרן הקב"ה
לבדו אומר אמר אדון

[illegible] כמו [illegible] בהתאם
לעניין הפעולות לעניין מט"ר.
ת"ל [illegible] אלכו
ת"ר [illegible] אמת
עבד, ובדברי [illegible]
פמה כוון [illegible]
[illegible]

לעניין. תוך שלה שלמה
מאפה ומן עוקר ומן
מאמר לה. על פוריה
הלוי של מאמר הבורגנים
אולמה צולי פתוח הומן לעקר
הפעולה עמה בבעלותה [illegible]
הפומה שהם עבדו מאמר
הבורגנים עם כלי
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ל ל

ס, רמ הצדיק
ונעבד המלך מ/ת
שמל, רמ הישר ורדים
הפרחה.

ואמר הקדוש ברוך הוא
לישראל בני אתה
אתה. ואז אתקיים מאז
בגלל חוזרי ב"ה הקדוש
שבגלל כבוד תורתו ועליהם
הקדוש ברוך הוא אותה שתוא
אתה שאינם ומוסר מקיים
מצות הוא, כל אבינו
הוא לו הוא מל ומאמר
אמר.
הבדר ושלו, ומשלמים
אתה מה מה הקדוש שלמעלה
הקדוש ברוך הוא אותה אתה
לה שבדרכו שהוא מל
ומאמר מצות הקדוש
ומוסר הוא הוא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

57

ב"ה ווינ"ל הבה"ח הר"
ר' אברהם יצחק נר"
ו"ר אברהם ר' יצחק
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם
ר' אברהם ר' יצחק ר' אברהם

אדם שיש לו בן, שיש לו בן בן
ובן בן בן לקח כשר
שבשה חיה בלבד שיש לו
חבירו. ושאר שיש לו נכדים
בני שבע שנים ויותר:
בדרשות לה. בדר"ב.

בשר ודם יש לו חומר כשאין מאה
ואין לאו ואדם שיהא בלי
אשתו ובנו. וכן ליום שמש.
ויהא בני שבע שנים ויותר.
שהם שפיר בדעתא שפיר.
לעבודה שלו מאה כשאין. כי
כמו כלם שבעים שנים
בלבדים. ואחרי בלים בזכן
שיהיה אדם כשר שיש בלבד
לדורות, מתחיל, מתקיים
בלבד שהם
אשתו ובנו. אבל הבלבד
הקדוש לו לגדל, אבל שיהיה
לדורות כלו שיהיה בלבד

59

ופשוט" הוא רק ל"ל. ולקמ"
נישו מאה. ולאור הדברים
מאמר ה המשל ודקדוק
מלה ומשפטים של כל זו מלאור
הנה פרושים שלהיות אמנו, כי
בדרך לומר ה". לומר שפרוש
ופרטים, כבר הוא לה יתל
מדובר בבנומן, ומ". הבטוי
לו לוקוד אוד בעלם, ושמה
מקבל לוקח תלד מ אוד
לכל בעלם, ושמשר הוה לומר
ותל נלקח ותלו בוהל בלהם
לשות רתל לוקה הבמן מ
מאב, ולוהבמן לוקד
מקבוה מות ולה לשמה
ומה, כו נלקח בפרוד

60

לה כבוד ראשון לעדים
שאין נלב הקטן שהוא אשן
לעדות אמרה שרצף שהיה
עדות לכבוד ראשון הרוג עדים
אינה לבבוד ראשון. ועדים
שרצה שהרג לא הרג
בדרך ראשון שהיה ראה
אינה עדות לעדים. אמר
רבי יהודה. בדאשון
אמרה שהיה ראה אינה
עדות לעדים אלא לבבוד ראשון
שם ואלמלא ראשון,
ראשון לא יצא שהרגה הרוג

מלך / דרוש לר"ה

מלך יושב בדין ומשמיד כל רע
מן העולם. ור"ל. ר"ל
מן שלבו רעים מלשון
מרעים ומלשון לבדו מרקב.
ר"ל מר רע ורוע. ור"ל.

מי שהי / הפרן מה מלבים
בעצם מלדוכ". ונראה מענין ויעקב
מלך מלרים ר"ל ר".
מלך מלבו בלבל שאמו הא
מרבותיה מלכו כפי הפשוטו
ר"ל. / בעצה לשון אחה נגלה
שהיה דורה שמתי מלמתי לומר
ר"ל דה כמה" בדה הי"ו.
ובמלכו שאמו ראבן מ מעה
בדורות מהלו. ישלם מו לפרעה
לבדורה, מלמדה בדרך שלם
מ מוב מעדם מלמו מוגדו
שמלכו מלבותיה מלכו מעדנה
מבנים מ בדבה מלמדיה מלבדה
בדבר ה". מ מו" מדבה

[illegible]
[illegible]
[illegible]

כי שלא יהיו נוגעים
בו אלא יהיה אותו
מאיר שם בלבד.

אמר רב יוסף מאי דכתיב
מלוכה אין הבדים עושה
ומשל כשהיו מאירים בלבד:
הדורה והמלכה
לימינך עמדה לשון רבים סלה".

64

מה ס"ד. הר. אז כולל מעתה.
ברוש סלה"ש שמה

שלשה ויקרה בדור אחרון ואבו
בדור כנען לך ושבו כפשוט הכתב
כי כפל מישר בדור אחרון אחרונים
בדור כנען. בפלו ובארנו
שמעתי ראתי מה שנאמר
המלה כי, תל" אמרו מאמרים
שמש ויקרה מלשון מקרה קפל
אחר כנעתו שם. ושם. ומשמע
מאמרים רמ"ל. ואמרי אמר הגלי
אמר מלשון מקרה ויורד
שלשם לכן? ואל בדורו שלוה
כאחרון מענין בהפכל מלשון אם
מלשון אמרים אמר מלשה בשלמה
דומה לאמרו בתפלה הפ"ד ד"ו. ואמרי
אם לתורה ויקרה כל בקר
אמרים. ואמר בלל הלשנים
הללו הלו ושלה ו(אמרים)

בשם כל ישראל

בשם יהוה ותורתו
אמרו בני אלי ושמו שבועה ברית ועדות
בלוי, ועדות בלי אמונים אמרו אמון
ואמת ואשרה ועד הדור תורתו
אמרו בני אלי ושמו בריתם ועד
עולם. ועדות הוון בעמודי אמונה
ואמת ואשרה. כל" אמרי
אמת אמרתי אמרה אמרה
אמרי אלי בדברים כל" יו. אמרי
אמרו עמם בעולם אמרו ודבר
ישלם אמרת אמרים בדברים
אמרו עמם בדברים אמרים יושלם
אמרו עמם בעולם אמרו אמון אמרו
בעולם אמרו אמרים אמרים
אמרו עמם בעולם אמרו אמרים
אמרו אמרים אמרים אמרים אמרים

ובמעשה מדברים ובדור בדבר
בדבר לעבד אמרים אמרו אמון"
כ" ואמרים כל" אמרים אמרו
אמר אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו

הברכות שברכו אבות עליהם.
ולפי שהם הקדמונים שהם ראיה
ומורה, גם לפי עלמו כשאין
שלא ושלא. ואמרתי כדי לקיים
בזמן הפסוק ש"ב. בתרו לפרקין
בדרך אחר אבל אה"ר עם
שלמה לושלם שלא אור בעלמא
הארץ ארמה, ~~לחלק~~ לחלק ארבע
הארצות שלשה ארמונות בדרך
הקל שלושת פי רגל הארץ. לעשות
ונשלם הארץ בשלשה אומות, ולהבדיל
מדרכי הקלקלות לפי הדרך הטבע
לדרות שלו הפי שלמה. כל כבודו
בת מלך פנימה. לעומת כשלכ
בגדה לתשמשם עם הברכות.
קשה עלמ הדעת הנמה, שלמה
בעצם אם הברכות הם משלה
בגדם בדלמע תלה לברך אותן
לבומר הם גם הם עלמ, עמו
ירלו, לשמה בלה עלה
הלשמה עם הברכות גלה

בדרגה בפנים הוקם יותר המשיכה
ולו יותר המשיכה לדעת קפץ
לשון הרמן הנפש רק שמלכה
ויפלק. ואחרי בהשגחה מה
רוחבלן הם ברור לנו ושלם.
וקשה שלא יתורה בדברים נבואים

ולכאורה יום יום אחרים ולבלים שכבר
נלוהים ולא בלו יום לפחות
ל"ג ימים פי' ש"ל. יום יום כמו
ויהי ערב. כלומר עלם אל".
ולפלה כבר של ש"ל שמשם מ אחרא
אם פסל קבש הי" בבבלים
כלל. ואם פשטו? ואחר בבקר
הבאנו אל הי" פסלים אם. ושלא
בדרגו אל הי, ראה. כמ
ל"ר בבר לנו הלא בוו לבוא
בשבר לבלום אמר ה". הנשמה
ל אמרה בבבר לבבר ולוו ר"ה.
הבלבל מנבר ו- ה. ה לבוא
ו אם הם בולו. שלא ויתר ישתו
ולפות בשלל הם. לבו ולבלים

כמו בדור זמנו. דב זוהר
הפרשה שלם ומבדרשם.

ומשם" אלה המלכים אשר מלכו
בארץ. ומאחר לא נאמר בישראל.
הרי הכתוב מדבר בעמים. ובמדרש
אמר. אמר רבי אבא בר כהנא
אמר רבי יוסי בר חלפתא. אמר
רבי אבא בר כהנא. אמר רבי יוסי
בר חלפתא. בזמן שהיו ישראל
עושים רצונו של מקום היו
מלכים ונביאים עולים מתוכם.
ובשעה שהיו עושים רצון
אומות העולם היו מלכים ונביאים
עולים מתוכם. ומה ראה לומר
אלה. רמז מדברי מלכות
הכתובים לא נשתנו. כלומר אלו

[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין מי שיודע דבר מהו
בדבר ראוי לו לדון בדבר
אלא שיודע ראוי ויודע
בחומרת ו מוזהרים המקום. ואלו
ראוי ויודע בו ראוי לו שיהא בכך
כמו בו המקום הבין ודבר אל
בדבר ראוי לו לדון בדבר
אלא שיודע בחומרת המקום
שיש מלבדו ראוי ויודע המקום
ולא מלבדו אם. ואודיעך כל
מלאכה מלאכה בפני עצמה, ואם
בשעה ראוי אם לא. כלומר ראוי
לדון בדבר בדבר. ואלו
הם פרוטרות הפרוטרות שיש
בהם מלבדו ראוי ויודע המקום
בדבר אלא ראוי ויודע המקום
מלבדו אם. ואודיעך כל מלאכה
בפני עצמה בדבר בדבר
בדבר מלאכה מלאכה בפני עצמה
בדבר אם לא ראוי ויודע בו.
בדבר אם לא ראוי ויודע בו
ראוי כי אלא ראוי ויודע אותם
בדבר אם אינו מלבדו מלבדו
בדבר אם לא ראוי ויודע בו
מלבדו אם לא ראוי ויודע בו
בדבר אם לא ראוי ויודע בו

בכמה ואמור מאת הרבנים
לאמצם. תנו אם כתוב
הוה ושלום יהיו
מאת אמר. שמעון ואומר
הכו קדמו מאת אמר
ואל יבל כה הם שמע.

הקרא כמו "אמר" בלא כתוב
שקרה "ואמר" הם כדרומה
אמרה. ב כמה לתלו
שאו מהם לאמר הבדרו
אמרו ושלח. הם ווה.

והלו הבאו לו אמרו הרבה
ב כמה שמעו פוקמא שלכם
מעם ו.

עליו הלם הבאו הרבנים
ובא בשמעם ב דרו לקבל
אמרם אל הבאו בו אמרם
הם הבאו אמר הם
הבאו הבאו הבאו

אמרה
הקב"ה לו אל תירא עבדי
יעקב ואל תיגור ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק
ומזרע שבים ושב יעקב
ושקט ושאנן ואין מחריד
כי אתה מתרגם ואל תיגור
ישראל כי אתה מתרגם
ואל תיגור ישראל
[illegible]
אמרה תורה אל תירא
עבדי יעקב ואל תיגור
ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ומזרע שבים
ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד
כי אתה מתרגם
ואל תיגור ישראל
כי אתה מתרגם
ואל תיגור ישראל
כי אתה מתרגם
ואל תיגור ישראל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כ"ה

אחינו הנדיבים שליט"א

ראה, אודות הדבר הנכון

לדבר אמרים בלב

לדבר שלום ואמת

הלא, אבינו נתן אמר לעל-

ידי עם אחות עם

הנישואין חול - הנדרים:

לדעת ובדעתו אות שחוק

ישבו ישבו ישבו

בלב אבינו

כ"ב אדר נדרים:

76

בשנת ב' ב' קד' כמלא ימיו.
ב מ"ש מ"ה" ז"ל.

ולוויתו כבוד כיון שלנו הוא
שלנו ולאוצרנו הוא.

ולכן הוא כיון הרבה
ולשבח לבשרו הוא הרבה עד
שלא סרו, אך כ"ה אמר מלכיות
הוא ברבים ו' הוא לבם
יהי. ולשבח לבשרו כי סרו
ויהי, אלא שלא שי' שי
הרבה הרבה הוא כיכיל שלו
כי הוא הקל לבשרו. הקל הבו
ולו, ונלון להבוא לא סתם שלא
שלו יהי כי יש הרבה ולבשרו
להבוא אלא יהי לבו שלו
כסיו, ולכן מעלות ולבשר
הבא לבשר לבשר כי ויהי
הרבה - לא יהי ויהי;

ר"ל דברים
אמתיים ולא בדיון ולא פסוקים
ואם כן, איך אפשר עדן דיוסאתא
לעולם לעולם ואמר שלא
יעבר עליה לעם העולם
בדיוסאתיהם ישר הם מעלו
מדרגה חוו בדרכים חוו שורר
מינו מלחם. והמקום ברוך".
ופשוט הוא, שלא אפשרים
לשום אדם לבד שיבדרים בחוקות
ומה לא דיוסאתא, חוקל עד"
הדשל ואמר לפרש כי בכתב
ובלשון לשון לבם על חוקיהם
הדרך חוקיהם חו ולהשם
בם חוא, לוו שלא חוותם
מבלי על חוקיהם ועל חותמו
שם ובעלו הסותם זה ה
לשון על חוקיהן ועל הוות
וקבלו שבועה, ע"כ המתנל
ובלשון לשון חוותם על שפות
וקבלם הפעבדו בו עדן
ובשביל חוצותו בעלבנים, חוו

לקיים מצות בספר
דברים הימים לעני עשרים
כי מצוה קבע בעל קיום
ובהכם הרבה ומקומות
לטעי המשנה הוא שיהיה
לו, אמר" כמה מעות לקיים
המצוה בעמנה לגדולת הדורות
ובה כבוד, ע"כ. הלוי מעל קבד
אמר לי ה' ה מעט מדות
לקיים אל. אמר הכי מעטות
הלוי לעשות, ואיך לי עכו
לקיים הם כולם לקיים, ומעתה
לקיים לי לעשות אמר ה מובטחים
הדבר לתת מעט. ולמה מעט
ובלו לה הרבה לאמה לקיים לי.
מובטחים לפי המות, ולהלה
הלוי לי מעט מדות הם לקיים
אמר. כמה" הלוי. לקבל מה
הנעלה מובטחו אה לי המעלה
ומעל הלי לאמה, לעלות נעלה
הה לעם בדבר, ולהלה

הבלים הגדולים הם הפרוצים
הגלה, ומלא הפגיעים והמתרגש
הם לקרוים הלשון ע"ז המלה ופשה
הם מלרי ומומרים, כי כמו שהיה
כל הדברים ולעם עשה
ולפרי כל הדת המרגלו, ל
הבל ולפרי שלמה הבלו
הבלים הם הבלים ולעם עשה
ולפרי כל הדת המרגלו
הבלים הם הבלים ולעם עשה
ולפרי כל הדת המרגלו
הבלים הם הבלים ולעם עשה
ולפרי כל הדת המרגלו
הבלים הם הבלים ולעם עשה
ולפרי כל הדת המרגלו

הם מתנדנדים עם עיניהם
לכל צד, ואמר הרב ז"ל
נוסעים בלא רגשות אשמה
אלא רגשות שמחה ותקוה
הלשון שבדרך אומרים זו הדרך
הזאת יודעת לו ומשמחת אותו
לחזור אל בתיהם ואל
אשתו וילדיו.

ובדרך אחרת לבוא הרב
המגיד לחצר. ובה.ל"ל:
אמה של תה"ר כו"ב?
כל שמות תתרה ונלוו מנגנים
בנגון התמה ומתרגים
בנגון הפשטות. כו' כשהם
כו' בנגון התמה דרך אלינו
מתרגשים אונ' ודומים המלבבים
תחת המשלה, ומתרגים ש"ש

ג' ומה הם עשו לשדכן
עם ההלשמה בלשון, ובמאמר
הם עשו שהולכים במקלעים ומאמינים
המאמינים מתוך האמונה ודאות
הנתה שיש שדכן להמאמינים
ושל ידה". ובמה לומדים בלשון
יונית מתוך המאמר ווכלים שלום
ובמאמר כי מתל קרוביהם ומה
מתים שלו ובדם בשם אמא
מלך ובדם, ומתכו אמה של
מה פלג? ומשם מתרחק
ובמה בהה ברכתי בנים,
הם מלובים, ובמי בולל
ומשם מתרחקים עם הוכך
בהה ברכתי בנים? ומאד
אמה של מה כשבר, כל סוגים
מתמה ולמה מקבלים בומר
הבמה ומקבלים בומר
הבמה ומקבלים, מתמה אמה ומאמר
המאמרים שלשדכן לפני
הבם בנמל בהמשך כי הבמה
ובכנס מתי בנמל בבוכה

לו כדי הכי. כבר שקיעורן
מעברת בתנש בעלו מרכבה

ואלו, הבנה מהו שעלו
שלמה מעלים כמו שלכם
שלנו בדרכו, בדרך כל
כמורף, וכמה. חלק. שלמה מלך
בהו מרכבה מהו, חוק
שלה סל רה. מהו בשמה
לוושר בלשם סגנון אגר
המלה מופלא וכלים! כל!
שהם לשרים מר מהו
בגלל דורם לרבים
מהתחלה הבנו הבנו ובמלוכה
ובמרכש מעשה מל המרכבה
בגלל דורם שהם מלו מלים
שלם ובהם, שמרו לבנים מרבה
מרבה שלו, שמרו מרבה ומרבה דור
שמרים לבנים מרבה מרבה
ולמלכים מרבים לבנים
בבנו כולם המלאכים.

ארץ ישראל ירושלים, לשאוב
ומשם מה שיברכה? אלא
הקדוש הנה נשבע המשיח
והשכינה בין האולה יד ומשם אור
המשיח, בשביל הדבר אור והמקום
נלאו אורשלם של מעלה המה כבר
כולם ירושלים, ובה שלו, המקומות
כי בלילה היתה יושב על מקום
כמה של ירושלים המה מקומשלים
שמה לה בתורים שלו ומה
לה כי גם יעבור ומקום
ירושלים כולם לשון של משורר
בלילה היתה בלה ושלם ובני
בתורה לבמקום שהמה ישמח, ורוב
מקום המה הקדמה בבלה
מרוב ישלם, וכבר שלו
ובמקום המתים ובלבד כשם מרבה שבבות
ושלם עם בתרמים, מאוכל
לאמות של בתרמים שם המה
מתרגרים בארבה בה שמרה
שם בתרי בתרמים של ושלם, ומשלם
בתרמים הם שמרה הנפלה הקדוש

איך לו רשות? אל"ל לזה
ונשלם לגומל שלשים יום הבריה
לאות ברשיר הסדה השאדה עפולה
מ"ז בבדור ונשלם, תשבו הדיונים
שלא בשלבל הגמל הבריה שלשים
יום שלשרכה, והבריה ינין רשות
אחת לו הם הסדנים ובטל להשורה
בסדר מלאכה ובה". ופשר הם
שמתם בה. ולשה הל". ולשבו
ולשבר ברו ר"ו. בשל עלה
ר"ו ר"ו שם הסדר לשווה של לשמו
שי הסדר שדה הבריה כבר, שלו
ובלשון השדה בסדר ובאמצע
שהו שם ר"ו, שבשר הלו
שדה הבריה ובלו הם מובנים
גם הם לשמו הבריה רו.

ובלה השבר ומר בהלבלה פ"ג
שבלו ובפרים ובלבנים ומשה
ברכה ברו בבורשל לגל,
מלכה שבשרה

הרשות הרבה יותר מאבן
אבן יותר מבלים על תפילין ומזוזות
ובציצית ואמונה ארוכה ורחבה
יותר מדרש, הלוי יותר לדרשם
ולבלבל בדרך בלי שכרון? ועוד
אחרי מלבד יותר ורחב בתורת
הרשות אשר בתורה ומצות אמונה
ומלל" מלמדים כסדר? אעפ
אמת שלמה ארוכה הלל" הדרוה
ורחב בדרכים ווו המלכות ורחב
בדרכים? ועוד, כי לדעת
המלכה ומלך מאמר הבנלה
ולהם מבלבלת יותר / הם
הלי ומלך הלבשם רחב עם
הלמות ורחב ורחם ורחם
מלמדים בדרכים, ומדרשים
מאמר מלמדים מלמדים, כבר
מאמר מל". שלמה מלמדים מלמדים
בדרך הדרך בדרכים בדרכ
בדרכים מלך / מלמדים, ומדרשים
הם בבלבל מלמדים מלמדים שלמה
ורחב מלמדים מלמדים / כבלבל בלבל ורחב

מה. ב.) ואמרה הר
המאמר על בית ומעלה שהוא
הר הרובץ ומתוחק על
דרך הקבר כמדרש אשה
ס כב. ואם. ואין מתאלם
עתה בעלות הזמרת והרכוב
הנה להשם, כי כמו בעת
הלשון ומשל לומר, ושכר
השמרו עבדם מאל פה, ויעף
מלה הנה הנה הזמרה שלו
ההתעלות שמעלה מעלה לבמות
ומרום עשיה הבעלות המלוכה
מלך המומם, כי אין מבלי שמים
עמה, ישלמות תשיה ומאין
עמה הנה הזמרה ומרוב
ומלבד כשומן ומעלה
ומשה הכרובים, שמה
אמרו בחבוקים. ומזק
מאל הפרובים ואם

סיפורים הרבה על זונק
אותה לנו „הדפיסה"
והראה אותו כמו שלא נמצא
לפני יפה, מעיה,
ובתו, שם ומעיה דרכה
מה עברו שם, בתוך תשכ-
כמה דרכים והיה מלא
לבהמה ומה שפרים, מעיה
לפני יפה ובתו ובתו מעיה
ולא" ולדה ל, שלא הבה
לו. מעגולים עגולה שמה

כל כך יפה המלכים שלו
המה ומו ויפים כו.
ומלך מעט מעט על כמה
כים רבולה מעט המלכים
מלכה מה מפורסם עלו מעמו
המלכה הם ומעט מעמו ומעמו
ומלכו מעמו ומלכים
ומלכו המלכים בעד
ומלכו בשם המלכים בעד
ו שם

פרשת המסע מעין
כפירה. כ"וודו. גם אין
הקיור לזה כו. ס"ב
ב שלמה ומקב אזה בדר ועלה.
אבל הנשים ושלם הקשר
שלם הקרוב הפרטים לחדש
המשך מה בדוק מי הבוא
הנוסע של מלאכת מעשה קצרו
פרטים אלה מקבלים. ולה
סמך מי הנשמע המשכים
שלהו המה ומעורים
לשני מודיו בלו כמעט
מוכר כמתרו.

שני מן הבו בודו מתרה.

דלא כמ כרכוס לת".

דרוש לפ"ק לעצ"ל:

לעצ"ל יעלה ויקרב לוותר
בי' ז"ל ומעלה. ולקבל
כל המצות על האור הזולת
רק בשביל לזכות לקבל
בכלים דהשפע". גל". מוחלטין.
הכלים של המצות הזולת
אינם בלתי בלבד כפי
מעל נתינת שמר ומקום לעקר
מלכם ישר אל בל בינותיהם
עליהם לקבלם לשמה ולהוות
רק בשביל השפע / אבל ל"ל
לגמרי המפרש מוקדם ר"ל:
ולהיות לקבל בשביל לדבקה!
לדון הוא ארמת בהתלמות
הזולת, רק בשביל לזכות
רק"ל לשם רק בשביל
הוספת הכרחי לבלעם שלא

שהיו יתקבצו עניים הרבה
לפרנסתן לשנה בעובי
הגורה עבור בתותן שהיו
הבכורה ולו יתקבצו שהיו
כבתו שמחים ואמרים עשרים
בדעתו מתת סלע כלי.
בדעתו מה אלו מתנות
המלך יש סגולה שמחים
מה אלו מתנות". ועם
אור וכבודם עם מה מה כלי!
אדון לעניים הלו הבאים
הגורה ולו ומה.

אלו מה כמה עלה כבודות
שבכה תמרים לעשרים
שלות מרקע שלרים. מה כלי.
אם בשי. בל. בעמדו
עלה אל מן אל בדרו
שלים לרה המתנו אל".
שהה בלו שלמו אל אמרה
שלים כמה בוטם אל מרים

בו נמצאים כל המדות בשלם
שלם ואין חסר. ולזה בריתם
הקדוש נברא ״״ שהוא
מדות הרחמים. ועל ידי הקדוש
ברוך הוא נמשך לעולם
ולדורות כל המדות הללו ע״י
מדת הרחמים. ומדת הרחמים
מדת הדין. ומדת הדין מדת הרחמים
ובאלו ב״ מדות. אושלים
בדרכי עולם ופנה ל מדרגים
לתקון עולם ולתקון הבריאה
בשלמות בפסוקי הלל בכל
ולזרעו עד בא״ ב״ח״ו״.

בדרכי גיבורי ומלחמה,
ל ומאד נתחזק כי הדין בעצמו
לא יהיה. לזה אז עלו
אלפים ומל לזה לכסליו.
הדרגות אל אמת רק להפוך
לא שלמה אל ומעלה אל כולן
קו אז מדרגות מדות מלכים
אל שון ה בשל מלכים
רמאד ומאד נוות מלחמה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לא נתנו מורה לגוזל ומשום
שחשש הנהגתם נעלם ומפני
מראית. ונתבזו שם בסיבה
ש שמבקש תוכ לרוב ומפני
מראית שאינו דבר ישר ל
בזיון. אבל אדרבה אם
יתפלל אדם אל בורא שלום
לכל שלא יבא לידי מכשול
ונזק אמר כ"ה.

אלו ובכל ושלם לבמוסל
לבל הקדים אמן.

ר' כ' בדרו ובקבה המ כן
המים / המלאים בקרים
בדרה מראה / אל בדרה בקבה
המלאים. אבל בקרים אל
ובמוסל ובקבה אל בקרים
ובמוסל ובקבה אל בקרים
ר' הדרים. אבל. אל בקבה
ובמוסל אל בקרים המלאים בקרים

[illegible]

[illegible]

[illegible] ולא [illegible]
[illegible] ולשון [illegible] דברי [illegible]
[illegible] דברים.

[illegible] ולשון [illegible]
[illegible] הרוב [illegible]

[illegible] הרבים [illegible]
[illegible] הרבה [illegible] לשון
[illegible] לשון [illegible] [illegible]
[illegible] לשון [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

101

ב' מה לשון יתרשל לשון
מה הוא הלה שלמה שמה
ומה טיבה שמעתה, כגון שאמרו
חמורה שלטון הכרחה, אע"פ
כי בב"ר ריתה בעלמו, טיבו שלשה
לה שרשים.

מה הוא לשון יתרשל לשון
מלשון יתר, יתרון, יתרה
ומה טיבה שלטון הכרחה, אע"פ
כי בב"ר ריתה בעלמו, טיבו שלשה
לה שרשים.

מה הוא לשון יתרשל לשון
מלשון יתר, יתרון, יתרה
ומה טיבה שלטון הכרחה, אע"פ
כי בב"ר ריתה בעלמו, טיבו שלשה
לה שרשים.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

שהמורים שבדורות הוו נפרדים
מדרגה שונה הפלגה הקדמה
ולכן הרשב"ם הקדים כל מה שפורש
בו ומקבל מורו. אך יש לדעת שלדעת
הרמב"ם כי יש לו דעה אחרת
שם אמר לדעתכם.

ואמנם אלו חתם שלחתם ראוהו
הלכה כי הוא לדעתם.
ואלו אמנם כבר נשנה אחרת
בברכת כי אמר הרשב"ם שלחן
ראוה הלכה כי הרמב"ם, הלא
כבר יאמר להרשב"ם שתו
הראשון ואמרה לו מקבלו
כי לאמרה שלמלו ונעשים
קמשים לגשר לפם שורות
הדרך, ואמרה תבר סמים
שלשה ואמר לו מאתים שלתרש
ראוה הלכה שהלוו מקבלו
לדעה שהלוו לאמר?

והמלאכי כי הלכה אחרת
הם יום ושלא יעשה ראתמן שם

שלו בדברים אל. שלמן נתלבש
על מדשה המשורה שרשן
כי אחר שלו בצבה רבה כי ריש
גלותה גדולה כי אחרה שלמני
ונלרשן שמאיש כי שאו שרה
בראמיהם על שהאו יהיה
אשנלים / הם ראה המלכים
ראשו הדנים על צהראמה
להם / ראשונים ונגרים לאמר
שקרים אדם שאורות השרקי
שאין ראהיה כאו השוורה
הדורש ראשו אחר אשנים
על הראולם / בבר להשאר
שם לשהה גדולה ו אחרה
הם ראו שנשם אוב אה
בבר, ואחר הבשמה
אחרה גדולה שהאחרה
לראות כי ראיש שלו שם
ראבראהם כי שבראו לאמר
לו כי / / / על אחר ראו
המשלח בראבר אשנים.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
בדבר [illegible] ולכן יש לה כוח
ועצה הרוצים יש בהם לפי
כוחו לתקן בהם כבר אבל
סיב, ויש בזה עצה איך לעשות
לו תכנית כל, הלבד יש לו עוד
לו עצה טובה אודות עדים
מיוחד אשר הרוצים והשובות
של תכנית הל"ר עדיין לא הגיב
לפי"ז אם נדבק, לפי דעתו
תלוים ומתנים שלא יהיה
אודות עדים, אבל יש הרוצים
עצה תלים לשבח בהן עצה
אלו אחר הלשון סיבוב
מדבר אחר לשון אחר, כל
אלו אמרה ולא אמרה, כל

ה בדרכי הנגב, ויש המון עניים
מרעב ומחוסר בגדים, ואין
המון אנשים שיכולים בעזרתה
ואין המון שלא מקבלים ראוים
בשביל מלון הטאה, ואת יודע
מה עם כמה הון בזוי בדבר
". אלעזר מרדכי, שבעל מאוד
מרים, ובלבד, אלמלי ראיתם
מלאכתם מרדכים מרדכים
מלאכתם ראיתם מרדכים
ראיתם מרדכים מרדכים
בשביל מלון הטאה, ואת יודע
מה עם כמה הון בזוי בדבר
מה עם כמה הון בזוי בדבר
מה עם כמה הון בזוי בדבר
מה עם כמה הון בזוי בדבר
מה עם כמה הון בזוי בדבר

108

בית כנסת הגדול בעיר ערך,
בלתי שהגדל הערך המתרב בערך
ק"ש. רק הפירוש אחר הנדרש
לא"ל המתן שלשם לאותו שיעור הגדל
שהגדל בכנסת הה ערכ שב אלף
שקלים וכ הנכבד, הרה שיעור
הנדרש אחר הנדרש לערך
בלתי אחר הנדרש — אז אחר שיעור
הנדרש, הנדרש, הנדרש
הנדרש, הנדרש, הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש
הנדרש הנדרש הנדרש הנדרש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בעמוד הבא מדבר על
הנושא הזה ...
מדבר על הקשר בין
הקב"ה לבין עם ישראל
לבין בית המקדש, ובין
הקב"ה לבין בית המקדש
ובין בית המקדש לבין
הקב"ה. ומה מדבר
הרב מרדכי אליעזר
הרב יעקב אליעזר
הרב יעקב אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר
הרב מרדכי אליעזר

[illegible] ר' [illegible]
[illegible] , [illegible]
[illegible] , [illegible]
[illegible] ,

הרב מקור ברוך הלוי
מרגלית בן ר' מרדכי הלוי, נולדה
בחמישי ר"ח אלול תרפ"ו, נפטרה
בשבת פרשת נצבים תשמ"ו, נקברה
בבית הקברות הר המנוחות ירושלים
לצדה בעלה ר' אליעזר בן ר' יוסף
הלוי. יהי זכרם ברוך.

ר' אליעזר בן ר' יוסף הלוי
נולד בירושלים בשנת תרפ"ד
בהיותו בן שנתיים נפטר אביו
בן דודו לאחר מלחמת העולם
הראשונה. אמו נשארה לבדה
עם ילדיה ולא יכלה לגדלם
לכן נשלחו לבית יתומים בגיל
שבע לוי לבית יתומים בגיל

שם מאות קרוב שנים כי
יש בהרפה". משה ואהרן
מתו בו מות ואחי ואחיו הלו
ובהו ונקבשים בכרים, ונלכו
בדרך אשר הלכו אבותם אל.
מצר. ובלבלה מחנה מ.
בה בהמשך אחרי הסלע אשר
שם מים בשבילו הלכלך מזרח
מואב הסתכן, בהשבו מעבר
הלוכה מדרום הסלבות, בי ד/ה
הסלע לשם בפה, ובקל יום אז
הבון חלו, מתיאר בדורך מנו
ובלבלה מלכה בבר מאבדים
מלא, ובמה מלכים, שלם,
מלכו מעבר ובדרך ובדרך
מלכו, בלבלה מה מלכים
מלכה מלכה מלכים מלכים מלכים
בלבלה מלכים מלכים מלכים מלכים

קמ"ו. יום שלישי

פרשת יתרו תשל"ו

בחודש שבט

ובלילה ראינו פלאים וקרעים

ראינו בלעומת זה שם המבדיל

ישראל. "לדעת" משה כי פי

המבדיל ישראל בלבד". ובכראיה" ל

מה שיאמר עד כוונה פה כי הרבה

מה שנעשה לבדיל בלבד" בעזרת

אמרות כי בחוצה בבדרגה עדיין

כלפי מעלה לבדיל אין ושמא

ובמצרים אמרתי ומה בלבדו

בעצמם, כמו"כ ושם בשני

מה כי הם ראינו בנבואות

ראיה שלמה אלא יתר המן ובלעם

הקדמה, הקדמה בלבד מעלה

מעלה הקדמה, אבל אין

מדרגה מעלה הקדמה אין אלא

הקדמה אם מעלה מלבד מה

הקדמה אלא הקדמה אם מעלה

הקדמה אלא הקדמה אם מעלה

הקדמה אלא הקדמה אם מעל

מרתו! ושאר מלכים בהלעם

עפ"י. הלבה שיצרכם רוחות

ורמלי יעמו בלשמן, כי בבו

המבדה מלעם. אל.

אם יהיה לחמות בהלעם

מאחרים, ואחר כלה בהלעם

המלחמה לחמו יעמ לכ כרגע

בעדים אחר לעמ, כרגע

לל" יעמ לל המלחמה בעמ המלחמה

ולכל מבו לחמה מ 116 בהמה

לכל בעדים המלחמה לל

מלכים ולעמ המלחמה

לכל מלכים, אל. מו יעמ

לחמה מלכים יעמ מבו הלבה.

ולכל לל לבמו בעמלן

יעמ ולכל, לבמ מלכן

לל יעמ לל לבמה כע

יעמ מלכ לבמה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

118

פ"ה הרי תחלק ושוי ורעוק
מעשר יש ב. ושמעלה בו
קרקעות הרשות ורבורה.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

יום ו׳

שלום ב״ה ר״ ל״ טבת תרמ״ו.

ברשלוב. ליחו

ליאיר יקרות יקר ונעלה כבוד
שלי יקר מו״ר כללות ופרטים הרבה
מלי ומלבד גם יש לי פיקה.

בפעם אחרונה אקבל בדרך חבלון ווארשא
לוקח ווארשא לברכה. שבוודאי
לא יאבד לו אקבל אותה, ופרטים
הנו הדברים הרבה שלבבות שרוים
ווארשא? ובלי הלשון כי בבר יאמרו
תל״ מבת לי: / ולא השבתים
שלבבות אינך מלבלבים ולא יאמר אתנו
שאתה מלא, שלבבות ואתה
קרוב לי אמלל כו. ואתה הלשון
שאתה אלה קרוב לו ולו ואשתות
הרבה, כבר שלבבות השבתים
אלא אתנו שאתה מלא אקבל אחר
ובדרכים / הבטחתי כי ובקרב
ובדאלי בדבר הלשון ואתה

רבי יוסף קרו אמר
אמרי בבוא אבל אמר
אם רבי, מי אמרת לאמר עד
אמר, אדרבא יפה כחה דאמר
מר דרבים בעי לגלה מילתא דאמר
אמר רבי יוסף כולה שמעתא
אמר לה בי כוורא לאמר לי מאלמא
אמר לה הכא אמר אמרי אינשי אם
אמר לרבים, ואם לא אמר לרבים
אמר לה אמר לי מאלמא הכא
אמר לה

לוקחים ידקה אל בני
ראשי הישובים ושופטים

ויבא הקרבן (ב) אל בני
אהרן. הקרבת (ב) אל בני
אהרן הכהן. מי הכהן הגדול
הישראלי? ראשי ישראל
הם אשר יעמדו לפני ה'
ויתודו חטאיהם. אבל
אין הם יכולים לעשות זאת
בעצמם, ולכן הקרבת לו אחד
מן הבקר, ואילו הם עצמם
יתמכו בו. — ומלבד זה, כי
הישראלי עדיין בטומאת נבלה
מן הפגר, לא יוכל הכהן, כאשר
יטהר, ואשר יטהר אותו
אחרים הכהנים? ו. ושחטו אותו
לפני ה' ". ה
לפני ה' אל פתח אהל מועד
ונתן הכהן מן הדם
ויזרק הכהן את הדם
מזבח ה' אשר פתח אהל מועד
ואת כל הדם יצק
אל יסוד המזבח אשר
פתח אהל מועד. ואת
הבהמה, אשר לא נטמאה
בנבלה, יקרב הכהן
אל המזבח, ואת אשר
עליו, אל אשי ה'

מעשה הוג: – ראה איך לפעמים
יראתו מלבד מעורר אדם לפעמים
לא כל כך בדרך, רעתו בדרך
הטוב כל שעה מאוד אי אפשר
אבל כי יראה אינה כל כך
כי אם. כלומר מעשה עם
הטובות הרעים כלפי אל יבוא
בטוחה הטובה אם לא יבוא
לבד, כי גם הטובה הקדמונה
אינו אלא מפני הקדמונים
הקדמונים אינם מפני
הטובות כמו הטובות הקדמונים
כי הטובות הקדמונים אל ה".
אלא אם לבדקם לזה לבד
מעשים לבדקם.) אחר כל
מעשים הם בלי הקדמונים אינם
הטובות הם הקדמונים לבלי
הטובות אשר אחרו כל

כל הדברים שכתבתי לדודי
כבר נתי, ועתה אלמד
מעשה, שהיה בתי כנסיות אלהים
הבאים אליך, ויש אותם אלהים
ידע אותם ועל פיו תדרכם האמונה
כמאמר כי יגיע אמרו כולכם
אם לא זולת הדרך אלהים אמרו
הדרך. בא אל אותם הדרך עד
שהוא הבטלן ושומרו בתי ועקבו,
כי אין תרפים של בתי אלהים של
בתי אלה מעיזון של אל ומשמרת
אלהים בלתה שלוחים בבית אלה
ובשם בתי אלה מעיזון, כי יוצא
הבטלן נגד ובמלאכתו ואל
אל אמת, בדרכו, אם אלי
אמת אמת אם אמת אמת אמת, אמת
בדרכם אם אמת אמת אמת אמת אמת
אל אדון אל שלוחים אמתים,
אלהים בדרכו אמתים ויש כ
אבדו אמתים כל הדברים.
כלום בדרכו אמתים

אמר רבי אלעזר בר' אבינא
ר' אבא בר' כהנא, בשם ר' אבא
בר' אבינא אמר: "אם אדם
רואה שהעולם הולך
לחסרון, יחזיר בתשובה
שהרי אליהו הנביא
בא ואמר: "אם אדם
אומר לך יש לי תשובה
אל תקבל ממנו, אם אומר
לך יש לי תשובה
אל תקבל ממנו, אם אומר
לך יש לי תשובה
אל תקבל ממנו, אם אומר

ומה הוא אומר כאן.
אמר רב יהודה: אמרה
שמואל מאמר הכתוב מלמד
שלא יהא אדם רגיל בתורה
ומה הוא אומר כאן
בקשתיך דרשתי, אמר רבי שמואל
בר נחמני, אמר רבי יונתן, אמר הקדוש ברוך הוא
לדוד: בקשתיך דרשתי ומצאתי
בדברי תורה, דכתיב "ותורתך
שעשועי".
אמר רב יוסף לבר לוסדרא
ומאי דכתיב, אמר אמר
ר' אלעזר, מה שאול עליו הכתוב
הרבה, אמר לו לדוד הרבה
מלכים יעמדו מזרעך
ומה הוא אומר כאן
בקשתיך דרשתי, אמר רבי שמואל
בר נחמני אמר רבי יונתן
אמר הקדוש ברוך הוא
לדוד: בקשתיך דרשתי ומצאתי
בדברי תורה, דכתיב "ותורתך
שעשועי".
אמר רב יוסף לבר לוסדרא
ומאי דכתיב, אמר אמר
ר' אלעזר, מה שאול עליו הכתוב
הרבה, אמר לו לדוד הרבה
מלכים יעמדו מזרעך

בא בעצם הם נבראים מאל אלק
ם אלי כמו באדם אלק אמת,
ואדם הם באדם כמלך אמת אמת
בעלי הם ל. כבו. שיש כבעלי
כשיש הם ואמת אמת הם הם
אמת ר. אלשכ ואמת בראות
אמת.

הדבר כאמת אין אדם, אבל
אל הוא אמת הדבר כאמת בכדי
בעצמו, כי אין אדם אל
אמת אלא אל הוא אמת אמת,
אמתם אלא הם כאמת הבעלות
אבל כו הם אין אלקים אבל
אמת, כו אלא הם אלקים אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת

בנבאב בית הכנסת אותה
ראבאתה שלו לבית תפילה.
ר' מאיר קדש אותה ואמר: אל
תהי מאיר קדש מה שיהיה בעולם.
אחרי, לבית הכנסת הזה, אבל
אפילו אותו הבית הכנסת אינו
אותה ראבאתה, כי ראבאתה אינו
הבית הכנסת, אלא הבית הכנסת
אינו אותה ראבאתה.

כשהגיע בכורו אותה, קמה
כאשר יעקב תורה כו אלוה
אשכנזי יוקיר יוד תלמי שאיר
שלב / שו. ב.) ויאמר בראבאתה
"ב" בת. / כבאל יאמר יוונו
אלוה אבותיק אלוה שבבקר ו
אלוה הכרל יאמר תוכה יוונו
בכסאל, אב ב ויוון שלב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בזמן הנסיעה נמצא
בין הנהר, ובין הרחוב הנזכר
מצד הנהר מצד שמאל, כלומר לפני
הנסיעה אל הנהר ישנה
מדרגות אבן, ומעל המדרגות
ישנה מעין מרפסת, ומעל המרפסת
ישנה דלת. ומעל הדלת ישנה
כתובת "בית הנשים".
בתוך המרפסת ישנה דלת אחת
ל"בית הנשים" הזה. הדלת כולה
מחלונות זכוכית, כדי שיראו
מבחוץ. אמנם מאחורי הדלת
ישנה "וילון" שמונח לפני הדלת
מבפנים, ומונע מלראות מבחוץ
לתוך "בית הנשים".
אמנם מאחורי הדלת ישנה
מדרגה אחת, ומעל המדרגה
ישנה מחיצה, ומעל המחיצה
ישנה דלת אחת, ומעל הדלת
ישנה מרפסת אחת, ומעל המרפסת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולקבל פירות מ
אמרה לבוון תפארתם
כמדבר, כבלי מיתרו ווינו
ה' ירמיקר נשיל מלכיקן,
שלום פרשה ושלמ
מנוגה אחרת מרבה
לשמוע, פרום אחרת
מאמרה. כ אחרת
מאמרה אמרה לכ. מ.
פרשה לם מ מ מ
אחרת מה
כל מלכות מרבה
מלכות מרבה כל
ה' מלכות מרבה כל
מלכות אחרת מרבה
ומלכות מרבה מ מ
מלכות מרבה מ מ
מלכות מרבה מ מ
מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לי כפשוטם ונראה כל ענין
כפירוש, רק שיש מאד נאות
לדון בם הגון לדקדק כי כאשר
כאשר כתוב הדברים הבאים הכונה
אם כבר לשון מאד מיוחד
הכתוב לשון חוק בהשגת הדבר
ולזה נראה לפי"ד הגיון הפורק
אשר הכי משפטים ישר, ונקל
מאד הכתבת בלי ענין, המאיר
עין הכי פשוט חוק לכם והשגתם
לו, לזה הם לכתב לעצות עליהם
בי, אבל הבדל הכל הכתב בלי
מלה, אמר, לכל" כלו תמים
אמרתי הדברים לעצמו אל
הכתוב הכולל לכתבם,

הכתוב לדון מבלי לבלבל
כי בדרך הטבעי הנראה הכוונה
לדון ובדרכים בלי, ומאוד
הבלבול הרבה אמרו אין

מרגלא, דהה כיצד אדם נזדר
כל, הדברים, ויקיים אותו הבטחה
בשם ואמר הלי אדם בי ובלמה
בשמיים, ונתן לו את
בשבילו, כי בזכות הכבוד
ויקיים, ר"ל. הה הבטחת תוקיים
בדבר, ואדם מקיים, ואדם
מדבר בלתי מתקיים הדיוק
אדם אמרתו לבל יעבור
ואמר אמרתו לבל יעבור
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו
אמרתו לבל יעבור אמרתו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לכתוב שהרבים נאמרים
מי, הלא כי נקבצים את
בריאתו כי אמרו לשון מעלם
ברים נאמרים בתחב כי הפרשים
שאמרו לו ובהתחבר כי נשם
כמו נאמר כי אמרו נאמרים
הם נשמה כי נאמרים לו, כך
בהתקבץ בכך ובהקבצם
אמרת נאמרים כי הם נבראים
מעולם שלבד מן הלשון אלו
מלבדו נתבאר בדרך בתחב
כי הם בדרך, שבלבד
לשון הבדרו בלבדו, הנאו
בדרך כי הבאים ובכה מלבד לשון
בדרך הם לבדו, הנאמרים
הם נקבצים נאמרים בדרך
הנאו, כי הבלבד הבדרשים
כשנבדה לו בדרך מלבד לשון

139

[illegible]

[illegible] הרבה אנשים [illegible]
[illegible] אבל [illegible] הרבה [illegible]
[illegible] אבל [illegible] אנשים [illegible]
[illegible] אנשים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

לבית אחד אל בית
הכנסת הם יתפללו כי בזה
אפשרות, כמו בית הכנסת
הגדול אי אפשר לשמור
מה שיתפללו אז אין מי שלמד
מי שלא יתפלל ואז
ובזה לו. —

ראשון ראה
בעורך אשרינו בתר. ר. ויר
ל. ג. אמרתי אמר פרנק. מ. ג.
ראשון אמרו אל רוצים הם אמרה

141

בחיבה לו זו בדר. מקל אחד
מלא פ' ושני הלוי טרחו. לאדם
קשה הרחוי פסק משיחתו
מחשבים. בהיו כבר יותר
מי לא מלבלו בחשבים, שלו
הלא יוה לחשבו על נשפתו
פ' חבירו מלבלו הלבדים
מלא בחשבים מלקחתמן
מי מחלק בלבד מה.
מלא הבל מלא בלבד מחשבים
מבשן בהחלטה מלבלו כמלא
בחשבים בהחלטה בלבד.
בחשבים בלבד. בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד בלבד

בעלי הבית אמר
לבני בקר הרב מלך מלכי
המלכים. אמרו בקולות גדולים.
אמר, בזמן שאדם מתפלל
לפני, הוא מכוון לבו לבי
אביהם שבשמים. ואין בית
מקדש מקבל תפילות אלא
בלב. ולב הוא מקום הכוונה
שנאמר ולעבדו בכל לבב.
ומה הוא עבודה שבלב
תפילה. ומה הוא תפילה
בלב הוא בקשה. ומה הוא
בקשה הוא הודאה. ומה
הודאה הוא שבח. ומה
שבח הוא הלל. ומה הלל
הוא אמונה. ומה אמונה
הוא אמונת חכמים. ומה
אמונת חכמים הוא אמונת
הדרך. ומה הדרך הוא תורה

ואמרו לו הלכו לעבודה
אל בורותם ובנה. לעבודתם
ועבדום ושמשום אותה שלה
כי: כמו שהיה מתרחם ומבקש
כי. ולא יאמרו כיון שהעבדום אם
אין אדם יודע המאמר מלכם אינו
אמת כי כשאמרו אמר מלכם
אמרו לו. ר. ר. אם בראמר
מלכם אמרים אמרים
אמרים, ואמר לו המלך מלכם
אמרים אם אינו אמת אם המר
אמרים ואמרו לו המלך אמר מלכם
אמרים. אמר לו המלך אם
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

145

הרב ז הזמנים ל"ר שלה
הקל שם הגיד . ז"ל בדבר
[illegible] , כנראה לו עם , [illegible]
ע"ל עם והגם ולבד לדם לשלם
כי הלו בדבר ונעם ל"ר שלה

[illegible] , לו כל הדברים
[illegible] הקלה שלו ונמנה [illegible]
[illegible] , לו [illegible]
הדרך [illegible] ל"ר [illegible]
לכל [illegible] הדברים [illegible]
כמונה כי ובדרום [illegible]
[illegible] , [illegible] [illegible] לאחר
[illegible] , [illegible] [illegible] לדבר
[illegible] כם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הדברים הם [illegible]
[illegible] . [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הדברים
[illegible] , [illegible] [illegible] .)

146

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמנם הנה
לקרוא עוד לזה לבוד לומן
אמנם אמנה בלבב אמנה הרחוק.
בלב ובלבל יודעים יודע עלמו בחוסר
ענין ומעמד. לזו מדעו ולעשות בלב
אמנם לזה יפלו אל החרש ושלום
כן לזה הלוק בדרכו הם ומלבשים
בדמות ברוק המוז כי הזוז ותפ"ו
עולם חוסר ומקין. ומצוה. כי טוב
חוסר מחרש לשמע ושבחוקים.
ל"ל. בדרכו קלת מעט יודעים לעשות
חוסר קלת ומעט אל המחרש זלזל
אל המחרש. ולבל. הבדק הזומם
מלזו מחרש אם מקיפים ושלום
אם לא המומן אם לא המומן
בדמות המומן לבל המומן
לבל. ה. מלבוש אל אל אל
לבל המומן לבל המומן לבל המומן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

אל

מאד. הנה מאד מאד
מאד לקרות מכתב מהישוב
הבית שלנו בירושלים
שלום. אנחנו מודים לה'
על הטובה הגדולה שעשה
לנו שהיה לנו מרגוע מצרות
ומרדפים הרבה. אבל עכשיו
אין לנו מרגוע. גם הוא מצדם
לא מתוף כי בא ובאו שונים על
ירושלים קודם שונים בא בגד.
אבל הבאת ירושלים
מלא בזה לקיים. קיבוץ גלויות
שיהיו לו הם יהיו בארץ ישראל
כי אם בקל לו אל שיהיו יושבים
אל" בהון. ורוב שיבא אל
אלה אבל אבל אבל הר גלו
אבו אבו. ולא מאד כמו
בזמנו אחרים, כן ירושלים
ים מאוד, לקיים פל שיעשה

152

[illegible]

בקיצור ד"ר ב' טוב מבית תרפ"ו לכם
בירושלים ת"ו.

[illegible]

[illegible]

[illegible] בדרכי [illegible] בדרכי [illegible]
[illegible] כמו שמע הקדה להתלבש
ויק הקונה. [illegible] שתלבש
המלכות כמו מבלבל ויאמרו
[illegible] הקדה. ומשל שמבלבל
בדרכי [illegible] לבתיהם
ומכל [illegible] הנשים להבא הנה
הסבה [illegible] מי יעלם כי אתה
מי [illegible] ב[illegible] ומלגות
[illegible] ומבה [illegible]
[illegible] הם [illegible]. בהחולם לבבלבל
[illegible] מן הסורף.

[illegible] מבאר [illegible]
[illegible] ל. ב. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

156

הלך ויבא. ראה ו' נעבה
כ' הפשע יוד כל בחומת כ"ה
הם יוד לשמשלים ו' בתר בין יוד
ותלה, לעיין לו ובן יוד זמן
שלום. ונפש כ' בתבה גורתן
הלב שלה. ולכן ראשן מבין
הלו מנין בזו. אמר יוד
בה לו ואמר כל שנתם שלו
מהו הלבנים ואלוהו הנעם.
ולו ולבד יוד הפרים. ואמלן
מהו ובבד יוד. ולשון ובן
בתו המצות בוו ויוהו.

לכל [redacted] מבינת לו
ונהנו. לו בה לו. ו' בלבלת
בנ' בלו ו' בלו. ולו
ו' בלבלת ו' ב.ו.ב.ל. ו' בלו
ולבלבלת בנ' בלו ולו
ובלבלת ויבר ולבלבלת
ובלבלת ובלבלת ובלבלת
ובלבלת ובלבלת, בנ' ולו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שיפ בראשיתם ועלמן
ימים ושלקים ותת הועלה
ימים שם שם. ובדרשותלה. ב.
לפתח לעיל ימים התקרו
ולשעתקה בתוך. שאת ה. ובל
לזה לעיר בתיב ושלל עבל
ובתוך בקיקל ומבדת שלעיל
ותת לובה ואותיות שלעים
כסף. ואותיות ואמנים
ולהם שאונים בעורך הישעיה
ולהעלים ב. לה. ועל הבורקיה
המשרתים בתוך ואשל שאת
ושמו שלם בסלע לעתה ולבדם
ולפי שלמן. ולבדרו רבי.
ומה בתוך. ולהם ולהלקו
ולהלקו בתוך ושלל ותלקו
ולהלקו ב.ב. ולהלקו בדם ולה
כמה ולעלו הלעלה ותת שלו
ב שלים ולעלו ולעלו כמה ולעלים
ולהלקו שלם הלעלה ולעלים
ב שלים הלעלה, שלו כמה ולעלים

בהשגחה המה בלתי ידועות
בדרך הטבע. ואיך בהשגחה
כמה קושיות הטבעיות אבל
שיודע בהתלבה ומשמרו בלתי
ידוע. ויתפ"ל ומשמרם בכוי
הבורא. ומזה מובן כי
בטבעות בלתי ידועות
ומבלתי ידוע. ולכן
הנה בכל הטבעות הידועות
<u>ומבלתי ידועות</u> הוא
הטבע ידוע ומבלתי ידוע
הם מבדילים, ומבדילים בלתי
הוא ידוע ומבלתי ידוע הוא
מבדיל בלתי ידוע
ומבלתי ידוע בדרך הטבע
שיודעים אותן הטבעים, הלא כן
בדרך בהשגחה ומבלתי הטבעים הידועה
הנה הם ידועים, אלו ומבלתי
ידועים הטבעים. ופרטיו אלו ומבלתי
ידועים הטבעה, כן אלו ומבלתי ידועים
בהתבדלים, ומבדילים בדרך
אמת הטבעים בלתי בדרך כולו

ירושלים. כי ודבריה
אמת לעולם ועד לעולם
כי ירושלים עיר. ועל ספר
הנביאים והמדרש. כי אם מאמרם
ז"ל אמר ושאר שקלים
אם אמרו לבנים. ואם לא
הקדים אם לא. ואמר לשון
הקדש אמר. ואמר לשון
הקדש אמר. אלא אמר
אמרו לבנים. ולא אמרו
לבנים. אלא אמר לבנים
לבנים. אמר לבנים אמר
לבנים. אמר לבנים אמר
לבנים. אמר לבנים אמר

אם כמה אנשים אלו, ועוד אנשים
אחרים כולם אנשים כמה אנשים
ומשמשים, שלא כל אנשים
בעצמם, כי אמת, אבל אנשים
כמה אלה כמה אנשים "אנשים
כמה לכל כמה כמה כמה" אנשים
ומשמשים אנשים אנשים ומשמשים
ולמה שלא אנשים המשמשים ?
ומצאו כמה ומשמשים אנשים ?
אבל ומצאו אנשים כמה ומשמשים
כמה כמה אל המשמשים אנשים
אבל, ועל אנשים כמה ומשמשים
אנשים אבל אבל המשמשים אנשים
ומה אנשים אנשים המשמשים ?

ומצאתי הר' כמה כמה ומשמשים
אנשים אנשים כמה אנשים. ומצאתי
אנשים אנשים ומשמשים. אנשים
אנשים אנשים ומשמשים. אנשים.
ומצאתי המשמשים אנשים. אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים. אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים

פרוזה ומה ביחוד
מה פרוזה יותר בעומק שסמוך

ומקבלים דירות, ואין פרוזה
יותר מקבלים דירות
ולפת פרוזה. בדירות גדו
בדורות אנשים הטלל, שנוצרה
בדור הטלל. בדורות אלה
הטרם הטלל הטלל הם שלמה
הדור הקלל הגלות.

הטרם בדרך בדרך. ביחוד.
בלי פרוזה רק יותר מרכזים כלל
מה הטבור הטבה מרשים
הטלל. בדורות שלמה, תלמידים, שנוצרה
בדורות ודורות בדרך בדורות הדורות
בדרך מהם בדורות הדרכה
ומה הפרוגלת מדה מלמה מאשה
בדרכם בדרך בדרך הטלל? ומה
הם דרכם הטל" בל בדרשה
הטרם הטל" הטלל הם הגלות.

בדרכם הטל" שרות ומרכזים מאלדים
הדרך סמוך הטלוק הטלוק הטלוק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1623

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

165

הפתח מעל לשבים

לפתח: מקל עשה בזה
הלל ושלום הוא יעשה.
ובזה לקשר בתחוה
הפתיח. שיוצר בלה יצלן לק
כל זרע שיוצא לבה. שלום. לשוורים
יש בירושלים הרי מקשה
מיצאה בלבוו הי לרשע לחטא
כלומר עשה בדווו הי לפטיך.
כלומר עשה חלה הי לרשעים
לחטא. ולא לבדם ולחטא.
לעשה ערן לחלה לם ינד.
על קומת בנה. שהי לרשע לחטא
לו. לקבל. ולחטא לבדם לבדם
לבדם הלחטא, ולבדם לשלום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לכבוד

בן רמלך ראש"ל עיר כפר.

אל. שלום עד כה ברוב אחרי

לפי שאין תמצאו אתה אחר יודע כפר

ס"ת אמנו. ובאין שלום אצבתו.

ובאמצ תמצאו אם אין תרבות שפנה

אמנו אדון לבדו אמנם.

ואמנם הקרבה ראוי אמנם

אמנם. אמנו שלום ברבה.

אלו אמנם הבדה בו כלום ראוי

שלום אמנו אל אמנו אמנו

כפר. ואם אמנם אמנו אמנו

אמנם. אמנו הבדה ראשונה

אמנם. אמנו בברוב אצבתו

אמנם.

אמנם אמנו שלום אמנו

אמנם. אמנו בברוב אמנו

אמנם אמנו אל אמנו אמנו

אמנם אמנו אמנו אמנו אמנו

אמנם אמנו אמנו אמנו אמנו

אמנם אמנו אמנו אמנו אמנו

אמנם אמנו אמנו אמנו אמנו

אמנם אמנו אמנו אמנו אמנו

אמנם אמנו אמנו אמנו אמנו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ה

לרבי יעקב הי"ו בר"מ הי

לרבותי הגלוי מי שכן יעמוד

כפלו ובאמת כי בכבוד ובשלב

כאמור ועכ"ם הלכה מאור ויקרא

ב"ה כרותיכם לרבינו לכ"ר אמת

בלבד ב"ה ובכ"ל לתורה ויראה

ובדרכי הלכה כמה פ"ר

ולכן הנני ובאר מבכן הגלוים

משמרת שלם. הלכה מאור ובדרך

לכל מי מלך בתורה ובמעשים לבחרותו

כמה מעשה לכל מי מאד.

כמה בכבוד הנצח בדרשים שמבאו

פתולה לאמר על מבכן בדרשים

ב"ה. קלאר מי מים מעלה בתורה

הכי לאמור לשמים מלוה ואמר

מאד הכי אמר אם ישתבח בר"מ

מלבדו מים הי הבכבר בדרש

לעשות בהמשכם לבחרותם

הבקרו הם לשמה כן.

לאמלאי שאו לכל מי מעלה בהמשכים

מאמר מו הם עשרה לכל שנה

כן. ליב מה אמר לה לשמה

[illegible]

[illegible] אמר
[illegible] - בראשו
[illegible] הפרה הנאמן ר' [illegible] אומר
[illegible] הצבה כל בתולה
[illegible] בתולין ובשאר
[illegible] אמר [illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] אמר [illegible]
[illegible] בתולין [illegible]
[illegible] אמר [illegible]
[illegible] אמר [illegible]
[illegible] אמר

[illegible]

[illegible] כמלך. [illegible] בת [illegible]
[illegible] לא [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

1. בדקדוק הוא מי ש
מדקדק ובודק וכמו שמצינו
הרבה. ולכן סופרי הדורות
נקראו. כי הם בודקים ומדקדקים
בכל מלה ומלה. ועיקר מ"
מלאכתם היה לדקדק ולבדוק
הטעמים ולשון המקרא. ולכן
נקרא "הדקדוק" לשון
הטעמים. וכמו שבודק הדקדוק
בטעמים הם סימנים לדעת
לשון המקרא. ולכן נקרא
הדקדוק

176

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] אצה נרה
[illegible] הרעל [illegible]
כי הם סבו [illegible]
[illegible] אשר
כשמה [illegible] יקרה [illegible]
[illegible] ובמה [illegible]
[illegible] ובדרכה כשנודע [illegible]
[illegible] ותר [illegible]
[illegible] אצלה [illegible]
[illegible] רבעל [illegible] הה
[illegible] הרעל [illegible]
[illegible] הרעל [illegible]
[illegible] בל יוהבל.
[illegible] בלו הם [illegible]
[illegible] הרעל [illegible]
[illegible] ובמשפט עם [illegible]
[illegible] אל [illegible]
[illegible] אצה. כי יתכן [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

182

[illegible]

[illegible]

[illegible]

183

אמר הי' להם הקב"ה
מי בעל שלום יוצא
מלחמה על שמואל הם
הם בברכים על הארון
ולא ברגלים הקדוש מי שלום
מלחמה הם אמר הנביא
כי כה אמר אל אל
מלחמה אמר אל מלחמה
אל הם ראוהו אמר
אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא
הם אמר הנביא

184

הקב"ה הם יושבי עליון ים
ויהי. ומרגל לשמר ים ארבע
פה הלא עבדו ומאד מאוהבן.
לפי הקדש בכתוב הרוחני
ושל ומאוד הקב"ה מאוהבן
מוגה להורות קמאי ושל
הלו מאשה ולא. פמאי הוי
הקב פובור מלא. ומשם ובמנו
עלי ויהי בן תוי פי הלאו בי
לבאדבר לא פירה שלא
מאשה. ומן הקדש בה כתוב
הכ"ו ושל הבורר לי שנות
לאשה אבונה להגורא
פ עלי ונגב הלאו מאוהבן
אבור בה.
ומאמר הם לא שה מאוד
לא ויהי לשה יא מאוד
ולהלן אור אבר הקודש
ולהלן מעלים הכל מבדל
ושל. ומשמו בן ומן
ויהי יא ובו הקודש
ושל יא אבר הקודש

185

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ראיתי שם בתלמוד קדמון.
ראשי ישיבות ורבי פלוני
בפלי עיטלים. הנכבד אתולה
הרבה ורחמים כלים.
אבל ראיתי תוכן מעשה דם
שאר לדה. ואמנם
שמעתי אמר יהודי אחד הנקרא
מלכיאור הרמתיים ראם בלו הנאמר
לקולם בהאמרים. ראם בני אביר
אמר, הלא אמרת המוצא לרבותם
בפ בקלו ראי מעל שמעון בכרם
ראש אם כלולה ראמרו. ראלה
הסתכלו ראמר מעה לרגלים לקבר
מעשה קדמון הרמתיים
בכל ראש ראם אלה הנקרא
ראמר אמר ראמר לרגלים לקבר
ראמר אמר ראמר לרגלים לקבר
ראמר אמר ראמר לרגלים לקבר

מה הוא, כי אין לו לאדם יתרון
מן העמל, אשר הוא עמל תחת
השמש. כי מה יש לאדם בכל עמלו
וברעות לבבו, שהוא עמל תחת
השמש. כי כל ימיו מכאובים
ועניינו כעס, גם בלילה לא שכב
לבו, זה גם הבל הוא. אין טוב
לאדם, כי אם יאכל ושתה
ויראה נפשו טוב בעמלו, גם
זה ראיתי כי מיד האלהים הוא.
כי מי יאכל ומי יחיש חוץ
ממנו? כי לאדם אשר טוב
לפניו נתן חכמה ודעת
ושמחה, ולחוטא נתן עניין
לאסף ולכנס לתת לטוב
לפני האלהים, גם זה הבל
ורעות רוח.

[illegible]

189

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הזמנים הבאים כי
מאז הזמנה אחרון והבטח
מה לא מאד מאריכים מאמן
מלך שומעים מה ישר הלו
מלבדו אשם לקיחת עבה מקובה
כי אינה קיר אל עליה ולהבטן
מה הכסף בה, ועל מנת
מאד רמי בתורה בבדו
ולא אשמות נלבו נשים לקבל
ולרבים, וג'. הומה גם תפלסו
בתי סדר הזמן: מחוון לדרו
מלו שלון מים הבנין מה שלנו
מי הרשפה הרים משקשה
מלבנו הומה מה ישר
מרגלו אשמרים הפלו ובו
לוח עבה רגב שהרים
שלו כ"ה הלשנו מרך מהדרים
ולמלון מות מרבו, ולשמן דפקה
רשה מלאו ולשרים הגלוה
לשלה שלו הרעומים ומה מלך
רבים, רגלו הפלמרו שלו מלוה

אבל הלא יודע הוא מאמר
בתלמוד מאמר אחד יודעתי, כל
שעשועי ישראל יודעתי, כל
הסתירה המור שעשועים יש
יש ולהפך בדבר ידוע אל
אלה כתיב יש אלמה הלא סכ
מאלה ומאל שדים, אע"פ מאמר
נלקחלו כי אלו מאמר לאמר
מאמר אונקי. כי בלי אל
הדמים ולחלף במחבה רבה
מאל פי מי המלי והמעורים
ופלל לסעוד יש הסעורה כי
הלשונה ומעשה מאל בידים מי
הדבר מהעורה ובלל אור כן
בתשם ושרל בכור המלים מי
בחורה והבטל כי. תאוה ומ. אל הלא
הבטל המה, אע"פ מאמר:

שלקח לו מלכת בעלה
מאמר כסו אבה ולעשות.
כי מתנו מלשון אב פלא בכור
הפמלי, אלי כי כסף ואבה
כלמר שלקחו במלים שלא מלכ מלכת

193.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

196.

אדם המוכה בראבם
בשבוע ראיבם ראיה
ראיה ל ריפלשים ל מעבלים
ראיה בל ריפלשים בל מעבלים
ראיה בל ריפלשים בל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים
ל מעבלים ל ריפלשים ל מעבלים

[illegible]

[illegible] בדרך
[illegible] בין ה' [illegible], [illegible]
[illegible] לבדו [illegible] [illegible]
[illegible] עליהם.
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

מה" אל מול זרמות
לפי המנהג מנהגים. ראיתי כי
הלכה" הנה כפיות תשלום ושמה
מנהג ומנהג מקום מלא שלם
כמה כל מקום מה מלא
אין מלא מתוקן בסתם ומנהג
כל מתכב מלא בתכונה על.
כי הגיע מתחלה. המו סתם
בזמנו ושמו אמתו ונתפלל
כמה כל מתכב מלא בתכונה
לא. בה הם. אל בעלי
בא אלה כו ומנהל מנהגים
מתרה הם, כל עם מתם בעל
מכ" בבגד מנהגו הקודם
בזמנו. רבים שלמנו מה
הלבנון אחר הנכבד להבאל
ומכות מרמנו בתכלת.
ומרכב חולה לא לנו בי לתמא
מקום בעמדו לתמנו לא לבנון
מקומות הקשים חוה בקרוב
בתרכב הנתנה, ומקום שלנו
לעמוד בי הקלנו מהקטנה.

2

כי ... ראוי שיהיה
מורכב, וכן יש שאינו.
הרוש הבדל הנוי בסכה
הוא במספר הס"ד. אלא
מה דרך דרה המה והגדל
הסוכות מובאים תמיד בדרך.
אבל. הלולב ומשתמש עליהם
הדרך ראשונים לבריאתו
לכתחלה. עמדו מינו מה מדרש
ומה עלה לידי המצוה.
ומה הכל מתרגים אחרי
המשפט ונמה המאמר לתלמ
סיי"ד. ומה מהו מה
לעבה על הלולבות הבאים מדרך
ראשון אינם מלוכלכים ולא מעולב
לבבת אבל מתבחב הם ומהבדר
מלוכלכים בעומר לפסח ולא מנו
לא מתבלים מינו ומדו הבדר
הטוב לכל הדרכים
ומבחב מאו לא נבדה לכל מבינו
לא הבבת הבלים מתנו הוכלה

[illegible] שלו מודיעין כי [illegible]
[illegible] ומאת ה"ה [illegible] הרב
[illegible] הרבנים [illegible]
[illegible] ר' יעקב [illegible] אל
[illegible] כי [illegible] בדרכים כידוע
[illegible] מאד מדרך [illegible]
[illegible] מאד כי [illegible] מנת [illegible]
[illegible] מדרך [illegible] בדרכים.
[illegible] הרבנים [illegible]
[illegible] הרב [illegible] הסתאובב [illegible]
[illegible] מדרכים כו' [illegible]
[illegible] לצדיק [illegible]
[illegible] הרב [illegible] מאד
[illegible] הרב [illegible] בדרכים
[illegible] הרבנים [illegible]
[illegible] הרב [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמר

[illegible] ומי אינו הבן

[illegible] הבן כי הבן הוא

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

[illegible] הבן הבן

2 עמ'

ראשית הכל מה שלא
מצב ומה יותר הכי.
אבל הדבר יותר היה בנוגע
כשמתבטל. הוא מוכן
בהתחלה אחרון
שלוש שלו בלעדי לנו
אבל הוא מוכן יותר.
כי יש לי מומחה בה"
ראשית אבל הו. מקל לשלו
בגוף מתי עם תפיתך
מגיע תפילה"ה מומחה
כל אותה מקבלת מקום. לומר
מי מבלבל הבשלה ראשה.
יש מי יפה יותר לשבה
יכה". מסור מוכן ר
מה מוכן תרכב כי הוא
כשהוא מוכן מבטל בדרכו
תרכב לחשמל מעוש מוכן
כשמתק הה. מוכן עם תפלין
מתרכב. המקום מו תורה
כמו גם לתת תמו ה".

כמו מה לו כמו. ואמרה
כמו, כמו כל אשה הוא
הכינה אמה שהגאון משפטים
כמו על מנהגה הגאון שבלו
רב. אמרה אז אמר לו
לך אמרה אכזרה מה שהגאון
משמן הבל כמנהג התפלה
הרחבה והבית עדים היו
ובכולו אמר והבית
ובאמרה לה תאמרה לו
בין שלום, כאשר הוא כ
תורה אמתי חכמים שמשפט
אמר לו מצות, ואמר מוצאות
כל הבל. גלגל ב ושמעתי
הקולות תבכה ומצאו אם
שמעו אמר על סדר מצוות
כמנהגו, אז כשבר כלו
אמרתו שלום בשמים
שלא בדקדוק מנהגים
כמו אומנו אומנו

[illegible]

[illegible] הרבה [illegible]

[illegible] מלכות

[illegible] ואמונה [illegible]

[illegible] הרבה [illegible]

[illegible] בתמימות [illegible]

[illegible] ואהבה

[illegible] רבים [illegible]

[illegible] יפה [illegible]

[illegible] הרבה [illegible]

[illegible] הרבה [illegible]

[illegible] מאד [illegible]

[illegible] בחיים [illegible]

[illegible] בתמימות [illegible]

[illegible] ואמונה [illegible]

[illegible] בחסדים [illegible]

[illegible] הרבה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב. ההתעניין / ההתרחה בין
המה שהבאים הם לתורות
הדרה אחרו / המה הם מקרוב
מדינות אשר שמרו יום יום
ולילה השם ובמה הדברים ושרות
ומדרו שלום, ולא יהה
בו עברות בלבלה שוק
הפ. בדרה אשר הם מפלגות
ב. ולהה עברות שוק הה: עפ"
ואשר מרה הורמק מעני לאת
בו בו שלשה שמר בדרו הדורה
ולא מדה הוות ולבה לשיות
הדוה בלי מות יה בהקשו
ום תלבה. אמה מותו
בב מדבה על הבלי ושמרת
[illegible] ומדרש מה שלום
בדה הדו הפ. שהדו הה הדרש
מדבה מדבר בהקשר הדרש
מדבר. שהמשך מלשון אחרת
בו שמר הה ולא מקום
מדבר שבר ולא מדה אדם הה
הה הדרשה מה שלמה. ואמה

[illegible]

[illegible] ה, כי [illegible]
[illegible] הלכות [illegible]
[illegible] ה הלה, ועמ[illegible] גמ[illegible]
[illegible] בחיים, הלה [illegible]
[illegible] ה אבה [illegible]
[illegible] מי תבוא [illegible]
[illegible] מי יבה [illegible]
[illegible] בחיי כי [illegible]
[illegible] לחשב, [illegible]
[illegible] הכרוכה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] כעלם.
[illegible] בתרגום [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כי
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

2/4

[illegible]

2/5.

בשם ה' 6/2 בכסלו תשל"ה

ר. מ. ב. ס. ל.

יקר תלבות ר. ל

מנשק בעמ מתוך הסדר.

בבדידות. אלקים בהלה

לוה לתשתה ל בעמ

סתם הדה בדידות.

לאמרתי מנשק הלו מעמר. מיאמר כו

על דרך אשל פושטר קשקול

שלושה מחבר הרוק מתם

בדידות שמים הטבע מו?

ולשוב אל. אלהי בדידות

שמים הטבע מו מאמע הדת.

הם מאמע כי אמו לפעלות

הטבע מו בדידות שמים. בכל

אות לו לשל מעכו אשנה

שרבה, לכמה מוצ כל כמו עמה

אשובה בצורת המו עדות,

אמו שרשם כוכבים שלם

מדבם מדעלו אלהו.

מצאת לאמר. לאמרו בשמים

הבדבם לא אמר אלה

אלה הבל טבע. לום לו

אלה הדברים אשר דבר משה
אל כל ישראל עבר הירדן
במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרות
ודי זהב. ישנם אחדים
המקומות אשר הוזכרו בפסוק
זה אינם ידועים לנו כלל.
אולם מן הראוי לציין
שמשה רבינו מוכיח את
בני ישראל, לא רק על
מעשיהם הרעים ועל שמירת
המצוות, אלא גם על בגידה
בה' בעבודה זרה.
"ויאמר אליהם עוד היום
אנכי בן מאה ועשרים שנה
לא אוכל עוד לצאת ולבוא
וה' אמר אלי לא תעבר את
הירדן הזה".
אמר רש"י: "לא אוכל עוד
לצאת ולבוא - לא אוכל
לדון עמכם ולא אוכל
לצאת לפני מלחמה".
אמר הרמב"ן: "לא אוכל
עוד לצאת ולבוא - לא
אוכל עוד לנהוג בכם
מנהג יציאה ובואה
כדרך כל הארץ".

בגין סדרים קדומים.

יומר ר"י ותמן כל מילותיה מן
כתרה. אתלמד ורב סעדיא הוא
בגין. ויומא מאמר אל"ו ר"ל ויו
ישרי ישר ורוח יהוה ר"ל ישרי
ישר ולו ישרי ישרה. בל"
בתרה לגבה לתשרה סמך ישרי
ורוח יהוה ר"ל. ואמר בל בן
מי שמתו ורוח ר"ל. בלא ישרה
בלא ישרה ולמה לגבה לשמה
ישרה? ויומר ר"י והשיר
והשיר בלא לון ישרי מן
מאמרה לגבי ישרי ישרה
בגין. ואמר"ל ויומר אמר
בגין מה מלמד, בגין מה מלמד

הרבה לרגל מאוד להתקרב
אליו, ולזה אמרו שהרבה
בדורותיו. רק"ל. בדור של רש"ר.
אלעזר הרה לרגל מאוד להתקרב
אל שרו כל"ל ועוד הרבה כוונות
הם: אל עוד ותפלה
כל מסוד עליון לדעת מאורו של
אשלגלה אום רבים עולמות
ועמד / תפלים לה.ו. / בזמנו
בה בכונות. / כל.ו. / ותמן כמו
אבל שמש בהשמש אבודלה
שמונים שנה על הסולם ושם
בדשנו / לעומתה / שם הלו.
ועל. / בומנו לת ב.ל בדו
שעבדו רוב שלמות ולו תלוי
שום ומנו הלו. / ומן כפ"ל אבל
שמש ה" שנים בכל". בלבוו
בהר שלוו רוב שנות. / ומל".
ומל לשמש הלו לדת מלמד?
/ ומבל שם בזמנו בזוכות. שה.
שלמה כו.ל כל הרבה חוב ל
הם כרחם ומן הלו הוו אל ובו

ירמ"ל כמ". הנה על הקדמון
ברמוז המלך עוד
ירת הדרכים ועוד מלשון. ירד נמוך
המורדים ועוד אשה מרשלים
הנה הלא אשה מרשלים
אמרו אבל לך הבאות כמורדת
B כמו המורדת מלמה. מר"ל
אולם. מעל ריבה בגדו: יעקב
הרשע הנה הוא כל.
הרשע בגדה ומלמה המרד
בגדה, ומלמה מרדה מלמה
כגדה B המורדה, נמרה של
אל B המורדה, ומרה המורדה
לכל מלמה ומרה B המורדה
ומרה ומלמה להמלה הבגדו.
אם B מלמה ומרדים ומלמה. מרים
הבגדים מרים ומרדים המלמה מרים
הבגדים ומרים בל מרה ומלמה ומרים
המרדים ומרים בל ברר לשון) הנה
יש המורד ברר לשון) הנה
בגדה מלמה. יעקב יש ומרה
ומלמה המורד המלמה. מלמה

בקיצור. כל"ל. חושבים. אין ספק
בלי כללו הכי חשוב לשים
חוקים ומנהגים אין עלובים בלתי
כדאי – מה. ומלא הבדיון
לא בבדיוק אלא לא לחלוב
הבקבוק כל"ל. כמו כן בקבוק הוא
המלא הלשון כל"ל בכל הלשון
הרוח, בהמנין המעשה אין
הכרחים, ואדרבו כוח שיראת לו
חלוו ולא לראות שלו ואדלן ביתה
ומעשיל הדוור. המנין ביתה
שיראשרל הבור מלבה ושקוף
מעבו. ראיה ומלא כל"ל מבקר
אין הבעיה, עזרת לא לא עלים
הלוא בקבוקים לא מלא לא
ומלא ל. כל"ל. אמרת הלוו כמעט
בהמשך על מלות ומלא לא תאוב
ומלא. אין מ. אדרבו כוח
שיראם ומלא הלוו. ומלא מחבה
אין בבדיקה. ובלא הלוו ובלוו)
לבד מלא. לא. אין מ ומלא המעשה
כמה ומלא לא מעשה כבוקר

222

בברכות. ח.ו.) שקשקלה,

אוקי אות כרים אלא לו נעמר.
קל". שלו נעמר מ [illegible] הכאן
שבור הבור ותלוי בקרנות
שלו הכאן. בגוות עקרו
שקלה אות כרים.
כ"ו. הגלוב ולהם לקרקע
קרבו שכם קומב. ונמל.

ולהו אלא ✓ ורבדרים ונם ומסתת
את חות [redacted] הכאן הבהם
מוסף רשב .. שלמות
הסרבה ואלא שנון שלוב רב
ומלאה הנם אל הבוקר. ת.ל.

אמרו. המב". (ב.ק.) כ"ו ו
הנמלה ד ומקבל בכ" סומן
הבמלה אמרו אל ומנה.
אל". אבל הנמה הוקומה
שלא כמן ונמל ונמה אל
שלו מ ו". אם בורך אדונים

בקר לו לורבנם ולו לעבדם ;
ועל הקדמה. ובאמת מאד
הסדולים להתלוצץ לן. ועל.
חוותו. ועל מאד ובאים
כמתים אל הבורות. מתוך
בדעת יותר לעזוב עולבים ולא
הכסלים ואין אשרינו לבם.
הבסל. ומדברים מבזוים
לו לתם ובשר בבוגר ולתם
ובשר בתרבה.

ועדיין שהבאתי על טעם הדורה
שלא אל בהמה ואיה ואולם
בשם כמו חוטן קדמה אשלה ועוד
לו. בזמן גם טעם נשמתם.
אבל שרשם היה אשלה לומר
הם חוטן הדמה ע"ז. לא כן.
אמר אשלה לו בשעה: ועל. ועל
לבדו סמך ואמר הם אשרם
לשלה ואמר אמם. אבל מצאתי
הדורה שלמה ועל אם כי
שבדה ל. לדוד בדעתם להבדל
אמר בוודאי בקדמת הקדמה

הוא מאורגים בקבוצות
נקראות". אבל ודאי גרם הפה
מדרשים בקבוצות מ"ו המלים.
סמוך אותו הדברים. אבל
בכלים שונים בקבוצות נמצאו.
אבל גם המדרש הבא נמצא.
ומה שהיה בקבוצות בקבוצות
ובמה שנעשה בקבוצות בקבוצות
מדרשים בקבוצות. אבל נתן
לדרשים בקבוצות. אבל מדרשים אלה
ורבים אחרים נקראו על המלים
בנוסח. וגם לאותם שנעשה מעלה
מאורגת. הפה לכלים ראשונים
המשפטים בקבוצות מלאות
בשמות. ושאולם פותחה
אבל אין לנו מקבילות. רב ושמו
בנוסח המגלה אמר אמר ~~ושמו~~

[illegible] ר' [illegible]
[illegible] בלילה לפני הבריות בדרך
הטבע, כי בטרם לידת העולם
מתרים הב"ה תורה.

כי בראשית בסוד הדרגה (לקו"א)
הקבה ברצון בשוה בה[redacted]
הקו, ובהתאמה הב"ה תורה בהתאם
אחרי לפה כי השי בנהפוך
לקבל בתורתו. ובזו עשה
רצון. כולת שלום הב
תורה ראשון אחר שלום שלום
בשו על רצון. הקדמה אחר
בשו על רצון, הקדמה כי
הבריות אחר הקדמה.

[illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בלילה [illegible]
"[illegible] [illegible]
[illegible] בדרך [illegible]
[illegible] בעולם [illegible]
[illegible] אחר [illegible]

לו כמו איזה קבל ועם
המערה הזה יושבו המה פעמים
קצוות בנין קברו ל"ז ובזו המעון
המשפט אור הי"ת יגיה מאירת עיני בל"
כי ורוח לבו בתשובתו להשגיח
בתורת פרו. ובמאמר הנצב שמא
שם בתשובה. ושם בזכרו
יגלם. כלבב מאמרו בתורה
שבת לע.ב. בשלום בשבי!
מאל המורכב כל מעשי
שלמה עמל איך שיבריק.
ולעמה בה יגל ומורכב
בלבדורה עלמ שומעים חצבו
מעדרים. ולמורכב לשב
מאמר". יש בומת הנה בכל
בלבדורה, ומשי שיב
בל מעשים שלמ עמל, מה
המשרים עלמ הלבב".
ומאמר לבת כוב עלמ שומעים
יש מו הנה בכל בלבדורה
ומב שיב מה בומת בלבדורה

ויק המנון בעבר הזה כך:
בוים ובשוים בתוך עמה
כוסף הה בשל כסף בוי" ועד לכוש
כסף כוסה. ויק ישל לרשעל
הה בשל בתוך נעבר. שם
הסרים עלון הלבה" ומה
שהבשל על הרעלק, בתוך נעבר
ולוי". תבכו לשרבשים. כמו
כל ומה הבתוך נעבר בעבר ליוטקים
הלל. ומה כרשיב כי" ובוו על
ומשים בתוך נעבר לכו לבתרים
ולוי תשלמו על הבשלם כלל.
ומשם יקבה הלבה בוי". הבעבר
על הבשם הלקבשים
כ ומשבים בל. ובבוי ומבוה
ובשל בעבר. / מלבבשל / ל"ב.
בעבר בל בלבה. הלבה. הלבשים
ולבשל בוים בלבה. הלבשים
ומשם בוים הלבשים. בל בוים
הם ומבשים ומבשים על הלבה".

קל נגלה לכם עניין שהיה
תלוי ועומד. ר"ש כו"מ. אם"
בדברי כבודו המפרשים ע"ל.

כמו כן הוה המלך שם ועל (ו
שם הגיורה. בתקה המפרש
ע"ל. שם שלו. ב המנ לשלמ"ו
הגיורה לומ שלשמ ע מוה
המו. שמ"ש. הוה לה מעשה
שה כמ". ועל המלה לשוה
הגיל המנע מה" המובה.
של המו שלשמ מרשמ. כמ
לשלמה מה. בבשבה.
שלמ מל שלו ומה לו.

ושלש בהגיורה שמ
המנה בשמנ לשלמה
ב.נ.ו.
בשמנה בשלו
מ מעשה בלה לשלמ.

אותה שעה קלה אותו. כל
פעמו הפלה לפעמים כל שעה
הם. לעתים שעה לעתים
לו פעמים. כל הרה כעמוד.
ר' מלכיאה לעמוד. בגשם
אז". מלהבור כל שעה הפעם
לכל יומר סתם עצל הפעם
חוה לעזוק אמר יומר שלם עלה
לו. יוכל כועמוד הפעמים
נעות. והסיבה לו לא אם
לבוא לעלים הכי טוב מעכבים
לשבת. כל" פתם שם ליעות
מעשבה. והשה אל". יומ ופעלן
שלוקה בפעמו לבוא לעלים

בכל כעמו הפעמה הלו לבוא
לעמוד. אם כל שמר הבנו.

אמר לבוא אם עמד לבוא
לו. מלכיאה לבוא". כל
אמר אמר לבוא אמר
אמר. לבוא אם מלכיאה
שעמו לבוא אמר. כה

[illegible]

[illegible] אמר [illegible]
[illegible] לא [illegible]
[illegible] לא [illegible]
[illegible] לא

ר"ש מאיר יחיאל ז"ל

בפרטים בדק לדורות...

הרשם הוא בקר" ואת זו

שכבר שלח כבר שלו שם

לכתב לא אם הרוק / אלא

לאמת בדמה, אבור שלא יהיו

המרכב של שלו הם שם

אמר ו בפורים שבבוא

ואל כו הבנם כבו. אמרו

סוקר שלו הבקר דמשמע

/ אמר דמשם הבדוקים שלו

ואמר / זה. ם אמרו בלבד

/ בדרך. ומלא לכתב יהיו אל".

שלו כבאמת שלשלו בתבם

בכל מאר הכלשן לה ואו

בכל נמן אמר הכלשן בסדר

אבור מאר. כמו כל אם

ראמר מאבר לאמרן בא אם

הרוק אמר אמרם

אמר בדרך:

/ כן הוא אל" כואמר אל". ובדבר

ס. / כל הוואמר בהלכה

לבוב שלשים שנה

בכל יום מובטח לו שהוא

בן - שנה" . . . . . והשאר מוה

הספרו נא. 32 וצב. 50 ו-3 לב. 54.

בשם ה"ר מ"מ ז"ל ברח כשה מדין

ברוש לה תולדות.

ראוי לשאול הבנים מלבדה

לעומת זה אין לזה

לו . . . . . יון/ קשה"

לב. ראוי ומקום ו/ מעמ

בעצם הם. המאמר בטעם

שלו ובאלו הדברים הם שלו

הדברים ראוי מאד

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

336

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Jewish Theological Seminary of America
04579